

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



ΕΤΟΣ ΠΣΤ' – ΤΕΥΧΟΣ 7 – ΙΟΥΛΙΟΣ 2009
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
http://www.ecclesia.gr
e-mail: periodika@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

Ἰδιοκτησία τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων τῆς
Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Υπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκδότης:

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ἀρχιμ. **Κύριλλος Μισακούλης,**
Ἰω. Γενναδίου 14
115 21 Ἀθήναι

Ἀρχισυνταξία καὶ ἐπιμέλεια ὕλης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Διόρθωσις δοκιμίων:

Κωνσταντῖνος Χολέβας
Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη
Βασίλειος Δ. Τζέρπος, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες

Χρήστος Μπότης

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380
http://www.apostoliki-diakonia.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:
Νικόλαος Κάλτζιας
Πρωτομαγιάς 3, Κρουσινέρι Ἀττικῆς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ	451
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ	
Ἀνακοινωθέν τῆς Δ' Προσυνεδριακῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως.....	452
ΜΗΝΥΜΑΤΑ	
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, Μήνυμα γιὰ τὴν παγκόσμια ἡμέρα κατὰ τῶν ναρκωτικῶν καὶ τῆς παράνομης διακίνησης τους.....	454
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, Πρὸς τοὺς Συνέδρους τῆς Ἡμερίδος με θέμα: «Ἡ Ἀποστολὴ τοῦ ἱερέως στὸν σύγχρονο κόσμο»	456
ΟΜΙΛΙΑΙ	
Προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχον κ. Βαρθολομαῖον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ὀνομαστηρίων του	458
<i>Μάριου Μπέγζου,</i> Εἰσαγωγή στὸ θέμα τῆς δημόσιας συζήτησης «Κοινωνικὴ Διακονία καὶ Ἐκκλησιαστικὴ Περιοσία: Παρελθόν, παρὸν καὶ μέλλον»	459
<i>Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Θεοκλήτου,</i> «Κοινωνικὴ Διακονία καὶ Περιοσία: Παρελθόν, Παρὸν καὶ Μέλλον»	461
<i>Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ,</i> Ἀλληλεγγύη: Προσφορὰ ἀγάπης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸν ἄνθρωπο	466
Ὁμιλία τοῦ κ. Κωνσταντίνου Δήμητρα, Διευθύνοντος Συμβούλου τῆς Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη»	470
<i>Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου,</i> Ὁ Προσκυνηματικὸς Τουρισμὸς σήμερα	473
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
<i>Ἄγγελου Βαλλιανάτου,</i> «Τὰ ἔξι εἶδη τῆς ἀγάπης τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Κρίσεως».....	476
ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ	
Ἡ Ἐπίσημη Εἰρηνικὴ Ἐπίσκεψις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου στὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας	479
Πρόγραμμα Εἰρηνικῆς ἐπισκέψεως τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου στὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς (13-23 Ἰουνίου 2009)	480
Ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου κατὰ τὸ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἐπίσημο γεῦμα παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνου Πρέσβειος στὸ Κάιρο	481
Ὁμιλία τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου.....	482
Ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου κατὰ τὴ Θεία Λειτουργία στὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ Ἀλεξανδρείας.....	486
Πρόποσις τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου κατὰ τὸ ἐπίσημο γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ	488
Ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κατὰ τὸ ἐπίσημο Πατριαρχικὸ γεῦμα στὴν Ἀλεξάνδρεια	489
Ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κατὰ τὸ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἐπίσημο γεῦμα παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἀλεξάνδρεια	491
Εἰς ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ	493
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	496
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	501
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	504
ΔΙΟΡΘΟΛΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	510

ΣΤΟ τεύχος Ἰουλίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε διάφορα μνημόματα, τὰ ὅποια ἐξέδωσε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος μὲ τὴν εὐκαιρία σημαντικῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοινωνικῶν γεγονότων.

Δημοσιεύουμε ἐπίσης τὶς εἰσηγήσεις, οἱ ὁποῖες παρουσιάσθηκαν στὶς 11.6.2009 στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ἱερά Μονὴ Πεντέλης) κατὰ τὴν Ἡμερίδα μὲ γενικὸ θέμα: «Κοινωνικὴ Διακονία καὶ Ἐκκλησιαστικὴ Περιουσία: Παρελθόν, Παρὸν καὶ Μέλλον».

Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ βρεῖτε τὴν Ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου μὲ θέμα τὸν Προσκυνηματικὸ Τουρισμὸ, ἡ ὁποία παρουσιάσθηκε στὸ Β΄ Ἑλληνορωσικὸ Φόρουμ στὴν Ἁγία Πετρούπολη (15-19 Ἰουνίου 2009).

Στὴν ἐνότητα ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ δημοσιεύουμε τὴν εἰσήγηση τοῦ κ. Ἄγγελου Βαλλιανάτου, Δρος Θεολογίας, ἡ ὁποία παρουσιάσθηκε στὴν Ἡμερίδα μὲ θέμα «Ἡ χρῆση τῶν Νέων Τεχνολογιῶν στὸ Ποιμαντικὸ Ἔργο» πρὶν ἀπὸ ἓνα ἔτος (Πεντέλη, 12.6.2008). Μὲ τὴν εἰσήγηση αὐτὴ ὁλοκληρώθηκε ἡ τμηματικὴ δημοσίευση τῶν ὁμιλιῶν τῆς ἐν λόγω Ἡμερίδος καὶ συντόμως ὁ Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. θὰ προβεῖ στὴν ἐπίτομη ἔκδοση ὅλων τῶν εἰσηγήσεων.

Στὴν ἐνότητα ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ θὰ διαβάσετε Ὁμιλίαι καὶ πληροφορίες σχετικὰς μὲ τὴν ἐπίσημη Εἰρηνικὴ Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου στὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας (19-23 Ἰουνίου 2009).

Μὲ ἀφορμὴ τῆ συμπλήρωση ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἐκδημία τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου πρώην Ὑδρας κυροῦ Ἱεροθέου (15.7.2008) ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεὼν καταθέτει ὀρισμέναι σκέψεις καὶ προσωπικὰς ἐμπειρίας ΕἰΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μὲ τὴ δημοσίευση Κανονισμῶν, Προκηρῦξεων καὶ ἄλλων Ὑπηρεσιακῶν κειμένων, καθὼς καὶ μὲ τὶς στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν εἰδήσεων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

**Ἀνακοινωθὲν
τῆς Δ' Προσυνοδικῆς
Πανορθοδόξου
Διασκέψεως**

(Ὁρθόδοξον Κέντρον
τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου,
Σαμπεζὺ Γενεύης,
6-12 Ἰουνίου 2009).

Ἡ Δ' Προσυνοδικὴ Πανορθόδοξος Διάσκεψις, συγκληθεῖσα ὑπὸ τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, τῆ συμφώνῳ γνώμῃ τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐκφρασθεῖσα κατὰ τὴν ἐν Φαναρίῳ ἀπὸ 10ης ἕως 12ης Ὀκτωβρίου 2008 Ἱερὰν Σύναξιν αὐτῶν, συνήλθεν εἰς τὸ ἐν Σαμπεζὺ Γενεύης Ὁρθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπὸ 6ης μέχρι 12ης Ἰουνίου 2009.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέψεως ἤρξαντο διὰ Πανορθοδόξου Θείας Λειτουργίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, διεξήχθησαν δὲ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περγάμου κ. Ἰωάννου, ἐκπροσώπου τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου, τῆ συνδρομῆ καὶ τοῦ Γραμματέως ἐπὶ τῆς προπαρασκευῆς τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἑλβετίας κ. Ἱερεμίου. Εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Διασκέψεως συμμετέσχον ἐκπρόσωποι πασῶν τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῆ προσκλήσει τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου.

Οἱ Προκαθημένοι τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀπέστειλαν χαιρετισμοὺς εἰς τοὺς συμμετέχοντας τῆς Διασκέψεως διὰ μηνυμάτων ἢ καὶ διὰ τῶν ἐκπροσώπων αὐτῶν. Τὰ μέλη τῆς Διασκέψεως ἀπέστειλαν τηλεγραφήματα πρὸς πάντας τοὺς Προκαθημένους τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν, ἐξαιτούμενοι τὰς προσευχὰς καὶ τὰς εὐλογίας αὐτῶν διὰ τὸ προκειμένον αὐτοῖς ἔργον.

Θέμα τῆς Δ' Προσυνοδικῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως ἦτο, συμφώνως πρὸς τὴν βούλησιν τῶν Προκαθημένων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐκφραστῆσαι εἰς τὸ Μήνυμα τῆς ἐν Φαναρίῳ Ἱερᾶς Συνάξεως αὐτῶν (Ὀκτώβριος 2008), ἢ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς κανονικῆς ὁργανώσεως τῆς Ὁρθοδόξου Διασπορᾶς. Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις περὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐλήφθη ὑπὸ τῆς Διασκέψεως κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἡ Διάσκεψις ἐξήτασε τὰ ὑπὸ τῆς Διορθοδόξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς προετοιμασθέντα κείμενα εἰς τὰς ἐν Σαμπεζὺ συνελεύσεις αὐτῆς, ἦτοι α) ἀπὸ 10ης ἕως 17ης Νοεμβρίου 1990 καὶ β) ἀπὸ 7ης ἕως 13ης Νοεμβρίου 1993, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ κείμενον τοῦ ἐν Σαμπεζὺ συγκληθέντος Συνεδρίου Κανονολόγων ἀπὸ 9ης μέχρι 14ης Ἀπριλίου 1995. Τὰ κείμενα ταῦτα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐγένοντο διευκρινήσεις, συμπληρώσεις, διορθώσεις καὶ προσθήκαι, ἐνεκρίθησαν ὁμοφώνως.

Ἡ Διάσκεψις ἐξέφρασε τὴν κοινὴν βούλησιν πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τῆς κανονικῆς ὁργανώσεως τῆς Ὁρθοδόξου Διασπορᾶς, συμφώνως πρὸς τὴν ἐκκλησιολογίαν, τὴν κανονικὴν παράδοσιν καὶ πρᾶξιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ Διάσκεψις ἀπεφάσισε τὴν ἴδρυσιν νέων Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων εἰς ὠρισμένας περιοχὰς τοῦ κόσμου διὰ τὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος τῆς Διασπορᾶς, ἦτοι τῶν ἐκτὸς τῶν παραδοσιακῶν ὁρίων τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐγκατεστημένων ὁρθοδόξων πιστῶν. Πρόεδροι τῶν Συνελεύσεων εἶναι

οἱ πρῶτοι τῶν ἐν τῇ περιοχῇ ἐκείνῃ ἐπισκόπων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ αὐτῶν οἱ ἐπόμενοι κατὰ τὴν τάξιν τῶν Διπτύχων τῶν Ἐκκλησιῶν.

Μέλη τῶν Συνελεύσεων τούτων εἶναι πάντες οἱ ὑπὸ πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀνεγνωρισμένοι ὡς κανονικοὶ ἐπίσκοποι, οἱ ὅποιοι ποιμαίνουν τὰς εἰς ἐκάστην περιοχὴν ὑφισταμένας κοινότητες. Ἀποστολὴ τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων εἶναι ἡ ἀνάδειξις καὶ προαγωγή τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ κοινὴ ποιμαντικὴ διακονία τῶν ὀρθοδόξων πιστῶν τῆς περιοχῆς καὶ ἡ ἀπὸ κοινοῦ μαρτυρία αὐτῶν πρὸς τὸν κόσμον. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων λαμβάνονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς ὁμοφωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκπροσωποῦνται εἰς αὐτὰς δι' ἐπισκόπων.

Ἡ Διάσκεψις ἐνέκρινεν ἐπίσης διὰ διευκρινήσεων, διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων τὸ σχέδιον Κανονισμοῦ λειτουργίας τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων, διὰ τοῦ ὁποῦ καθορίζονται αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας αὐτῶν.

Τὰ ὑπολειπόμενα θέματα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, ἥτοι τοῦ τρόπου ἀνακηρύξεως τοῦ Αὐτοκεφάλου καὶ τοῦ Αὐτονόμου, ὡς καὶ τῆς τάξεως τῶν Διπτύχων, θὰ ἐξετασθοῦν ὑπὸ τῶν ἐπομένων Συνελεύσεων τῶν Διορθοδόξων Προπαρασκευαστικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὰς ἐπομένας Προσυνοδικὰς Πανορθοδόξους Διασκέψεις πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Σαμπεζὺ Γενεύης, τῇ 12ῃ Ἰουνίου 2009.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Διασκέψεως

† ὁ Περγάμου Ἰωάννης



ΜΗΝΥΜΑΤΑ

**Μήνυμα
για την παγκόσμια
ἡμέρα κατά
τῶν ναρκωτικῶν
καὶ τῆς παράνομης
διακίνησης τους**

(26.6.2009)

Ἡ σημερινὴ παγκόσμια ἡμέρα κατὰ τῶν ναρκωτικῶν δὲν προσφέρεται γιὰ δημηγορίες, ἀλλὰ ὡς ἀφορμὴ γιὰ προβληματισμὸ καὶ αὐτοκριτική. Προβληματισμὸ γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι κάθε μέρα ἓνας νέος ἄνθρωπος χάνεται ἀπὸ τὰ ναρκωτικά. Αὐτοκριτικὴ γιὰ τὴν ἀναποτελεσματικότητά καὶ τὴν ἀνεπάρκεια ποὺ δείχνουμε ὡς πρόσωπα, ὡς θεσμοὶ καὶ ὡς κοινωνία.

Ἀπέναντι στὴ μάστιγα τῆς οὐσιοεξάρτησης, ποὺ κατατρῶγει τὰ σωθικά τῆς νεολαίας μας, δὲν ταιριάζει ἐφησυχασμὸς καὶ ἀδιαφορία, ἀλλὰ οὔτε μοιρολατρικὴ διάθεση καὶ ἀπογοήτευση - τίποτε ἀπὸ τὰ παραπάνω δὲν «ἐξορκίζει» τὸ κακό. Στους σημερινούς κρίσιμους καιρούς μας ταιριάζει ἡ εὐλικρινεία. Νὰ μὴ διστάσουμε νὰ ὁμολογήσουμε τὴν ἀποτυχία μας γιὰ ὅλα ἐκεῖνα ποὺ ὀδηγοῦν τοὺς νέους μας σὲ ἀδιέξοδους δρόμους. Ἡ οἰκογένεια, ποὺ δὲν πρόσφερε στὰ παιδιά τὸ χρόνο καὶ τὴ στοργή, ποὺ ἐκεῖνα ζητοῦσαν. Τὸ σχολεῖο, ποὺ πλημμύρισε τίς ψυχές των μὲ ἄγχος καὶ ἐπιθανάτια ἀγωνία γιὰ τὴν εἴσοδο σὲ μιὰ «ἀνώτατη σχολή». Ἡ Ἐκκλησία, ποὺ δὲν βρῆκε ἀκόμη τὴ γλώσσα τῆς καρδιάς νὰ ἀπευθυνθεῖ στους νέους μὲ οὐσιαστικὸ περιεχόμενο στὶς ἀναζητήσεις τους καὶ ὄχι τυπολατρικά. Ἡ κοινωνία μας, ποὺ ἀπαιτεῖ νὰ ἐπιβραβεύει μόνον ὅσα ἔχει ὁ ἄνθρωπος καὶ ὄχι ὅσα εἶναι.

Ὅλοι ὅσοι σοβαρὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ πρόβλημα τῶν ἐξαρτήσεων, συμφωνοῦν ὅτι πίσω ἀπὸ κάθε ἄλλη αἰτία κρύβονται τὰ ἀδιέξοδα τῆς εὐαίσθητης ἐφηβικῆς ψυχῆς, τὸ βαθὺ ἐσωτερικὸ κενὸ ποὺ δὲν γεμίζει μὲ ὑποκατάστατα. Ἄν ὑπάρχει κάτι ποὺ οἱ νέοι ἄνθρωποι μᾶς δείχνουν σήμερα, ἐπιλέγοντας στὴ ζωὴ τους τίς λογῆς - λογῆς ἐξαρτήσεις, εἶναι ἡ ἐπανάσταση ἀπέναντι στὴν ὑποκρισία, ἡ ἀνατροπὴ ἀπέναντι στὴν ἀσυνέπεια τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων μας, ἡ ἀναζήτησις τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς εὐθύτητας, ἡ ἀσυμβίβαστη πορεία πρὸς τὸ ὠφέλιμο καὶ ὄχι τὸ κερδοφόρο.

Ἐκεῖνο ποὺ δικαιωματικὰ ἀπαιτοῦν εἶναι νὰ ἀσχοληθοῦμε ὑπεύθυνα μαζί τους, νὰ τοὺς πάρουμε στὰ σοβαρά. Νὰ τοὺς προσφέρουμε τὴν ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας, τὴ βεβαιότητα ὅτι μποροῦν νὰ μᾶς μιλήσουν, τὴν ὑπόσχεση ὅτι μποροῦμε νὰ τοὺς ἀκούσουμε, νὰ ξανακερδίσουμε τὴν ἐμπιστοσύνη τους. Νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι στὸν καθένα μας μποροῦν νὰ συναντήσουν ἓναν ἀληθινὸ φίλο, ποὺ δὲν θὰ τοὺς ὀδηγήσει στὴν πρώτη δοκιμὴ μιᾶς «παράξενης» οὐσίας ποὺ τοὺς «φτιάχνει», ἀλλὰ στὴν ἀνακάλυψη τῆς ἀληθινῆς οὐσίας τῆς ζωῆς, ποὺ φτιάχνει μὲ αἰσιοδοξία τὸ μέλλον τους.

Ὡς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας δὲν μποροῦμε νὰ μείνουμε ἀδιάφοροι στὸ τεράστιο πρόβλημα τῶν ναρκωτικῶν. Γι' αὐτὸ καὶ συνοδοιποροῦμε μὲ ὅλους ἐκείνους, τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς θεσμοὺς ποὺ ἀγωνίζονται, συμβάλλοντες ὀλοπρόθυμα μὲ πνευματικὴ προσφορὰ στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος.

Ἀγαπητοὶ μου γονεῖς, χαρίστε περισσότερο χρόνο γιὰ διάλογο μὲ τὰ παιδιά σας. Ἀγαπητοὶ μου ἐκπαιδευτικοί, κάμετε τὰ σχολεῖα μας χώρους δημιουργικῆς ἔκφρασης καὶ ἀληθινῆς γνώσης, ποὺ θὰ ἀγαπήσουν οἱ μαθητές. Ἀγαπητοὶ μου πατέρες, πλησιάστε τοὺς νέους τῆς ἐνορίας σας μὲ ἀνυπόκριτο ἐνδιαφέρον, φανερόντας πῶς ὁ χῶρος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ τρόπος ποὺ ὄνειρεῦτήκαν τὴν ἀληθινὴ σχέση τους μὲ τὸν Θεό. Ἀγαπητά μου παιδιά, μὲ ὅσα ἀνυπόφορα σᾶς ὀδηγήσαμε στὴν ἀπομόνωση δὲν καταφέραμε καὶ

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερωνύμου

πολλά. Ὅμως ἐσεῖς γεμίστε τὴν καρδιά σας μὲ ὅλα τὰ πνευματικά καὶ ἠθικά ἀντισώματα γιὰ νὰ μπορεῖτε πάντα νὰ λέτε «ὄχι» σὲ ἐκείνους ποὺ ἐπιδιώκουν νὰ δουλαγωγήσουν τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα σας. Κι ἀκόμη, ἀναζητήστε τὶς εὐθύνες ὄχι μόνο γύρω σας, ἀλλὰ καὶ μέσα σας. Ἄπαιτεῖ γενναιότητα αὐτό. Καὶ διαρκῆ ἐγρήγορη. Τοποθετήστε ἀπέναντι στὴν περιέργεια τὴν κριτικὴ διάθεση, ἀπέναντι σὲ τὶς «προοπτικές» τῆς παρέας τὴν ἀληθινὴ φιλία, ἀπέναντι σὲ ὅ,τι σᾶς «ρίχνει» τὴν περήφανη νιότη σας. Μὴ στερήσετε ἀπὸ τὸν

ἑαυτὸ σας αὐτὸ τὸ μοναδικὸ προνόμιο: νὰ ἀποφασίσετε ἐσεῖς γιὰ τὴ ζωὴ σας, μὲ ὑπευθυνότητα, ὠριμότητα, αἰσιοδοξία. Χαρεῖτε τὴ ζωὴ. Χαρεῖτε τὴν ἐλευθερία. Ἀρνηθεῖτε κάθε ἐξάρτηση. Καὶ ὁ Χριστὸς, ποὺ διάλεξε νὰ εἶναι ὁ ἀληθινὸς φίλος τῶν νέων (Ἰω. 15,15), νὰ σᾶς στηρίζει στὸ δρόμο τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ὁλοκλήρωσης.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος



**Πρὸς
τοὺς Συνέδρους
τῆς Ἡμερίδος
μὲ θέμα:
«Ἡ Ἀποστολή
τοῦ ἱερέως
στὸν σύγχρονο
κόσμο»**

(11.6.2009)

Σεβασμιώτατοι,
Θεοφιλέστατοι,
Ἀδελφοὶ Συμπροεσβύτεροι,
Ἐλλογιμώτατοι κ.κ. Καθηγητές,
Κυρίες καὶ Κύριοι,
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ!

Τὸ γενικὸ θέμα προβληματισμοῦ τῆς σημερινῆς Ἡμερίδας, «Ἡ ἀποστολή τοῦ ἱερέως στὸν σύγχρονο κόσμο», εἶναι θέμα ὄχι μόνο ἐπίκαιρο γιὰ μελέτη καὶ ἐμβάθυνση, ἀλλὰ θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε καὶ θέμα μὲ εὐρύτερες πνευματικὲς διαστάσεις.

Ἰχνηλατώντας τὰ δεδομένα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, ζώντας μέσα σ' ἓναν κόσμο πολυπολιτισμικό, ἐκτιμώντας τὶς παραμέτρους τῆς ραγδαίως μεταβαλλομένης κοινωνίας, προσπαθοῦμε νὰ ἐνοραματιστοῦμε ὡς Ἐκκλησία τὰ ἀπρόβλεπτα καὶ ἀπρόοπτα συμβάντα τοῦ ἄμεσου μέλλοντος στὸν κοινωνικό, πολιτισμικό, πολιτικό καὶ ἐπιστημονικό στίβο τῆς ζωῆς. Ἡ Ἐκκλησία μας ἐπιθυμεῖ νὰ διακονήσῃ τὸν «πεπτωκότα ἄνθρωπον» καὶ νὰ τὸν διασώσῃ ἀπὸ τὴν ἀλλοτρίωση τῆς προσωπικότητάς του καὶ τὴν διαστροφικὴ ἀντίληψη γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴν παρουσία του στὸ οἰκουμενικὸ γίγνεσθαι. Μένουμε ὅμως ἐνεοί, σήμερα, καὶ προβληματιζόμαστε γιὰ τὸν τρόπο τῆς ποιμαντικῆς, καὶ ὄχι μόνο, διακονίας μας.

Ἐνθυμούμαστε καὶ μᾶς προβληματίζει, ἀναλογικά, ἡ φυγὴ τοῦ προφήτη Ἰωνᾶ σὲ μία ἄλλη Θαράσις, γιὰτὶ διαπιστώνουμε τὴν ἀδίστακτη συμπεριφορὰ καὶ τὸ ἀνεργάτιστο τῆς ζωῆς τοῦ σημερινοῦ Νεοέλληνα καὶ ἰδίως τῆς Νεολαίας μας. Μᾶς δημιουργεῖ κρίσεις συνειδήσεως ἢ ἔκπτωση τῶν θεσμῶν, ὅπως π.χ. τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογενείας, καὶ μᾶς ἀπογοητεύει ἡ ἀνεπάρκεια καὶ ἡ ἔλλειψη φιλότιμου ἀπὸ πολλοὺς φορεῖς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Αἰσθανόμαστε ὅτι ψάχνουμε λύσεις σὲ καταστάσεις καὶ τρόπους ζωῆς χωρὶς διέξοδο, ὥστε νὰ διαπιστώνουμε ὅτι «τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἐν τόπῳ ἁγίῳ» ἐγκατεστάθη (Δαν. 9,27· Ματθ. 25,15). Μᾶς συνέχει τὸ προφητικὸν ῥῆμα «οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητος, οὐκ ἔστιν μέχρις ἐνός» (Ψαλμ. 13,1,3). Ποιὸ εἶναι, λοιπόν, τὸ μέλλον τῆς ἐν Χριστῷ ἱερατικῆς διακονίας; Ποιὸς θὰ μᾶς βγάλει ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο; Ποιὸς θὰ μᾶς χαρίσῃ «τὴν ἀποσταμένη ἐλπίδα» (Ἰ. Πολέμη, *Τὸ κρυφὸ σχολειό*);

Ποιὸς θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπ' τὸν πειρασμὸ τῆς ἀπελπισίας; Πῶς θὰ βροῦμε πάλι τὸ ἱεραποστολικὸ θάρρος τῶν Ἀποστόλων, τῶν Μαρτύρων, τῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἔζησαν καὶ αὐτοὶ ἀντιστοίχους προβληματισμοὺς καὶ δοκιμασίες στὴν ἐποχὴ τους καὶ σὲ ἓνα κόσμο, ἂν ὄχι ἀνάλογο μὲ τὸν σημερινό, πάντως ὅμως δοκιμαζόμενο ἀπὸ τὸν νόμο τῆς ἐκκοσμικεύσεως καὶ πνευματικῆς φθορᾶς, ποὺ φέρνει ἢ ἐγωιστικὴ ἀποστασία τῶν ἀνθρώπων;

Τὴν ἀπάντηση τὴ δίδει, ἰδίως, σὲ μᾶς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: «Χωρὶς τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ δὲν μπορούμε νὰ σωθοῦμε, γιὰτὶ ἡ συνάφεια Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου γίνεται δυνατὴ μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Χωρὶς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἴμαστε ξένοι καὶ μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό, μὲ τὴ μετοχὴ μας ὅμως στὴ Χάρη τοῦ Πνεύματος συναπτόμαστε μὲ τὴ Θεότητα. Ὡστε τὸ νὰ εἴμαστε στὸν Θεὸ Πατέρα, δὲν εἶναι δικὸ μας κατόρθωμα, ἀλλὰ τοῦ Πνεύματός του εἶναι καὶ μένει μέ-

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερονύμου

σα μας» (Ι. Δαμασκηνού, *Ἡ Θεοτόκος*, ἔκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, 1970, σελ. 72).

Μόνο ὅπου ἀναπαύεται τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ὁ ἄνθρωπος γίνεται πλήρης, τέλειος καὶ ζωντανός. Αὐτὴ τὴν ἀλήθεια τὴν γνώριζαν πολὺ καλὰ οἱ ὄντως ἐραστές τοῦ Κυρίου, καὶ οἱ χαρισματοῦχοι τῶν δωρημάτων Του, «οἱ θεηγόροι ὀπλίται τῆς παρατάξεως Κυρίου» (Δοξαστικὸ Αἰνῶν Κυριακῆς Ἀγ. Πατέρων), μὰ καὶ διαπίστωναν ὅτι ἡ ἀλλοτρίωση τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο τοὺς ἔκανε σαρκικούς, βυθισμένους στὴν αὐτονομία τους, ἀφοῦ τοὺς νεκρώνει πνευματικά, τοὺς κάνει τὴ ζωὴ τους κόλαση, γιατί κόλαση εἶναι κατὰ τὸν Ἅγιο Εἰρηναῖο «ἡ εἰς τὸ διηνεγὲς ἀπὸ τοῦ Πνεύματος ἀλλοτρίωσις» (ΒΕΠΕΣ 7,5 σελ. 179).

Ἐπειδὴ ὁμως ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι οὔτε κλειστό, οὔτε στασικὸ ὄν· ἐπειδὴ ἔχει δοθεῖ στὸν καθένα βαπτισμένο ἄνθρωπο ὁ ἐθελούσιος ἀγώνας γιὰ τελειοποίηση, ἔρχεται τότε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον νὰ σφραγίσαι καὶ νὰ κατευθύνει τὴν πορεία πρὸς τὸν Θεόν, ὅλων ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐπιποθοῦν τὴν τελειότητα.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον μᾶς συμπαρίσταται στὸν ἀγώνα καὶ δικαιώνει «τὸν κόπον τῆς ἀγάπης καὶ τὴν ὑπομονὴ τῆς ἐλπίδος» (Α΄ Θεσ. 1,3) καὶ ὀλοκληρῶνει τὴν ἐν Χριστῷ ἀναγέννησή μας. Ὁ πόθος αὐτὸς τῆς ὀλοκληρώσεως ἢ «πληροφορίας τῆς διακονίας μας» (Β΄ Τίτ. 4,5) μέσα στὴν Ἐκκλησία καὶ ὁ τρόπος τῆς κατὰ χάριν θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου, κατορθώνεται μὲ τὴ μυστικὴ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γεγονός πού ἔκανε τὸν Ἅγιο Συμεὼν τὸν Νέο Θεολόγο νὰ τὸ ὑμνήσει ἐγκάρδια γι' αὐτὴ του τὴν προσφορὰ:

«Εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἐν Πνεῦμα ἐγένου μετ' ἐμοῦ ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀναλλοιώτως, ὁ ἐπὶ πάντων Θεός. Καὶ αὐτός μοι τὰ πάντα ἐν πᾶσι γεγένησαι· τροφὴ ἀνεκλάλητος καὶ εἰς ἅπαν ἀδάπανος, ἀενάως ὑπερχεομένη καὶ τοῖς τῆς ἐμῆς ψυχῆς χεῖλεσι καὶ ὑπερεκβλύζουσα ἐν τῇ πηγῇ τῆς καρδιάς μου. Ἐνδυμα ἀπαστράπτον καὶ καταφλέγον τοὺς δαίμονας. Κάθαρισις δι' ἀφθάρτων καὶ ἀγιῶν δακρύων ἐκπλύνουσά με, ὣν ἡ σὴ παρουσία, πρὸς οὓς παραγίνῃ, χαρίζεται. Εὐχαριστῶ σοι ὅτι φῶς ἀνέσπερόν μοι γεγένησαι καὶ ἥλιος ἄδυτος, ποῦ κρυβῆναι τόπον οὐκ ἔχων, ὁ πληρῶν τῆς δόξης τὰ σύμπαντα. Οὐ σύ ποτε ἀπεκρύβης ἀπὸ τινος, ἀλλ' ἡμεῖς ἀεὶ κρυπτόμεθα ἀπὸ σέ, ἐλθεῖν πρὸς σέ μὴ βουλόμενοι» (Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου, *Εὐχὴ μυστικὴ δι' ἧς ἐπικαλεῖται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὁ αὐτὸ προορῶν*).

Ἐπιτρέψτε μου, λοιπόν, νὰ ἀπευθύνω στὴν ἀγάπη σας μερικὲς συμβουλὲς καὶ παρατηρήσεις, πού ἔχουν σχέση μὲ τὴ θέση μας καὶ τὴ διακονία μας μέσα στὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν ἀναστροφή μας μεταξὺ τῶν πιστῶν, «καθὼς πρέπει ἀγίοις», κατὰ τὴν προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (Ἐφεσ. 5,3).

Σᾶς προτείνω νὰ ἀξιοποιήσετε τοὺς σύγχρονους τρόπους ἐπικοινωνίας, χωρὶς ὥστόσο νὰ χάνουμε τὴν ἀπαραίτητη δυνατότητα κοινωνίας τῶν προσώπων μεταξὺ μας. Νὰ προβάλλουμε ὡς τρόπον κοινωνικῆς ζωῆς τὴ συνείδηση τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ὡς ἀκρότατο ἰδανικὸ κατόρθωμα τὴ μοναχικὴ ἀκτημοσύνη, ἡθος ζωῆς πού σήμερα ἰδιαίτερα συγκινεῖ τοὺς νέους. Παράλληλα, ὁ σεβασμὸς τῆς φύσεως καὶ τῆς κτίσεως γενικότερα ὡς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ εἶναι ἓνα ἄλλο σημεῖο προσεγγίσεως τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Τὸ φιλάνθρωπο τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ «τὰ σπλάγγνα οἰκτιρμοῦ» (Κολ. 3,12) τῶν Ὁσίων ἐπιβάλλεται κατεξοχὴν νὰ υἱοθετήσουμε καὶ στὴν καρδιά μας καὶ στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ἀσώτου υἱοῦ τῆς παραβολῆς τοῦ Κυρίου (Λουκ. 15,11-32).

Ἐν τέλει, σκόπος μας πρέπει νὰ εἶναι τὸ νὰ ὀδηγήσουμε καὶ νὰ ὀδηγηθοῦμε στὴν ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς μας, ὥστε ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον ἢ στάση ζωῆς καὶ ἡ τρόπος λατρείας μας πρὸς τὸν Θεὸ νὰ εἶναι «λογικὴ καὶ εὐάρεστος» (Ρωμ. 12,1), ὥστε «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ» (Ἰωάν. 4,23.24) κοινωνοῦντες μὲ τὸν Κύριο τῆς δόξης νὰ συμβαίνει στὴ ζωὴ μας ὅ,τι ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς βίωνε ὡς πράξη σωτηρίας:

«Ἐν γὰρ τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς, ὁ Χριστὸς ἐλεύσεται, ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν Χριστοῦ οἱ δίκαιοι λάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος καὶ φῶς ἔσονται καὶ φῶς ὄψονται τὸ μόνης τῆς κεκαθαρμένης καρδιάς ἐπίχαρι καὶ πανίερρον θέαμα, ὁ νῦν μὲν καὶ τοῖς ἐναγῆ πάντα δι' ἀπαθείας καὶ τὰ καθαρὰ διὰ τῆς εἰλικρινοῦς καὶ αὐλοῦ διαβεβηκόσι προσευχῆς ἐν ἀρραβῶνος μέρει μετρίως προφαίνεται, τότε δὲ τοὺς υἱοὺς τῆς Ἀναστάσεως ἐμφανῶς θεοποιήσει, συνδιαγωνίζων καὶ συνδιαγωνιζόμενος τῷ μεταδόντι τῇ καθ' ὑμᾶς φύσει θείας δόξης τε καὶ λαμπρότητος» (Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, *Ἐπὲρ τῶν ἱερώς ἡσυχαστῶν*, 2, 3, 66· Ματθ. 13,43).

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

ΟΜΙΛΙΑΙ

**Προσφώνησις
τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερωνύμου
κατὰ
τὴν ἐπίσκεψίν του
εἰς τὴν Α.Θ.Π.
τὸν Οἰκουμενικὸν
Πατριάρχη
κ. Βαρθολομαῖον
ἐπ' εὐκαιρίᾳ
τῶν ὀνομαστηρίων
του
(11.6.2009)**

Παναγιώτατε Οἰκουμενικὲ Πατριάρχα Κωνσταντινουπόλεως κ. κ. Βαρθολομαῖε, λίαν πεφιλημένε ἐν Χριστῷ ἀδελφὲ καὶ ἐν ἡμῖν Πρῶτε, Σεβασμιώτατοι ἐκπρόσωποι τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, Ἐντιμώτατοι ἄρχοντες, λαὲ ἐόρτιε καὶ εὐλογημένε,

Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ πνεύματος, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, ἐορτίως σήμερον ἡμᾶς συνήγαγεν εἰς τὸν πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναὸν καὶ ὠδήγησεν ἡμᾶς εἰς τὸν αἰετοπετε καὶ ἀενάως διαλάμπαντα φάρον τῆς καθ' Ἀνατολᾶς Ἐκκλησίας καὶ νῦν φωτεινὸν λυχνοστάτην ἡμῶν, τὴν καθ' Ὑμᾶς Ἀποστολικὴν Καθέδραν ἐπὶ τῇ εὐσήμερῳ ἡμέρᾳ ταύτῃ, Παναγιώτατε, καθ' ἣν ἄγετε τὰ σεπτὰ ὀνομαστήρια Σας, προσφέροντες πνευματικὴν καὶ χαρμόσυνον εὐωχίαν πρὸς τοὺς ἐγγὺς καὶ τοὺς μακρὰν.

Ἡμεῖς, ἤλθομεν οὐχὶ ἀπὸ ἀλλοτρίους χώρους, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν συγγενῆ κατὰ πάντα Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὅποια ὡς θυγατέρα κομίζει τῇ μητρὶ Αὐτῆς τὰς ἐορτίους εὐχὰς καὶ μυχιούς προσρήσεις συμπάσης τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιοπάτης Ἐκκλησίας ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ πεπνυμένου οἰακοστρόφου τῆς Ὑμετέρας Οἰκουμενικῆς τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρέου καὶ Ἰωάννου Καθέδρας καὶ ἀπάσης τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀγαπητοῦ δὲ κατὰ πάντα ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ.

Ἐρχόμεθα, Παναγιώτατε, ἐμπλεοὶ αἰσθημάτων ἱκανοποιήσεως διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ συντονιστικοῦ Ὑμῶν ρόλου ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀρμονικῆς συνεργασίας τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τὸν ὅποιον τόσον οὐσιαστικὰ διακονεῖτε ἐπὶ ἔτη πολλά, ἰδιαίτερος δὲ σήμερον, εἰς περίοδον ἰσχυρῶν προκλήσεων πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνθρώπους, ἀνεξαρτήτως χρώματος, γλώσσης, θρησκείας καὶ πολιτισμοῦ, ὅπως συχνάκις συνήθιζε νὰ ἀναφέρει ὁ πολὺς πνευματικὸς γέρον Ὑμῶν, Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κυρὸς Μελίτων ὁ Χατζῆς.

Καὶ εἶναι, τῷ ὄντι, ἄξιον θερμῶν συγχαρητηρίων τὸ γεγονὸς τῆς ἐνεργοποιήσεως ὑφ' Ὑμῶν τῆς Πανορθοδόξου διαδικασίας, τόσον εἰς προπαρασκευαστικόν, ὅσον καὶ εἰς προσυνοδικὸν ἐπίπεδον ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀκλονήτου ὁρατῆς συμπορεύσεως καὶ συνεργασίας ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων. Ἡ κίνησις αὕτη, Παναγιώτατε, δεικνύει τρανότατα τὸ ἀνύστακτον ἐνδιαφέρον Ὑμῶν διὰ τὴν προώθησιν καὶ προαγωγὴν τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου μαρτυρίας πρὸς πάντας. Μαρτυρίας ἰσχυρᾶς καὶ συγκροτημένης διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἁπάντων τῶν μειζόνων προβλημάτων τοῦ πνευματικοῦ καὶ τοῦ ἐν γένει κοινωνικοπολιτικοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων εἰς κάθε περιοχὴν τοῦ κλυδωνιζομένου πλανήτου ἡμῶν.

Ὅθεν, εὐχόμεθα ὀλοψύχως, Παναγιώτατε ἀδελφὲ καὶ ἐν ἡμῖν Πρῶτε, ὅπως ὁ Δωρεοδότης Κύριος, ὁ ἐν πυρίναις γλώσσαις καταπέμψας τὸ Πανάγιον Αὐτοῦ Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους Αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους, χαρίζῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ἔτη πολλά, εὐφρόσυνα καὶ καρποφόρα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Οἰκουμενικῆς Καθέδρας τῆς Κωνσταντίνου Πόλεως καὶ τοῦ ἐμπειπιστευμένου Αὐτῆς ποιμνίου ἀνά τὴν Οἰκουμένην.

ΕΤΗ ΠΟΛΛΑ

**Εἰσαγωγή
στο θέμα
τῆς δημόσιας
συζήτησης
«Κοινωνική
Διακονία καὶ
Ἐκκλησιαστική
Περιουσία:
Παρελθόν, παρὸν
καὶ μέλλον»***

(Διορθόδοξο Κέντρο τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
Ἰ. Μ. Πεντέλης, 11.6.09)

Σεβασμιώτατοι,
Θεοφιλέστατοι,
Σεβαστοὶ Πατέρες,
Κυρίες καὶ Κύριοι,

Τὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πῆρε τὴν πρωτοβουλία νὰ διοργανώσει δημόσια συζήτηση μὲ θέμα τὴν κοινωνικὴ διακονία καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴ περιουσία μὲ ἀφορμὴ τὴ σημερινὴ ἡμερίδα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, πού ὀλοκλήρωσε τὶς ἐργασίες τῆς στὶς προμεσημβρινὲς ὥρες, ἔτσι ὥστε, τώρα πιά μέσα στοῦ «ἴλαρόν φῶς» τοῦ ἀπομεσήμερου, νὰ συσχεφθοῦμε τὶς δύο πάρα πολὺ συγκεκριμένες διαστάσεις πού προσλαμβάνει ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἱερέως στὸν σύγχρονο κόσμο, σύμφωνα μὲ τὸ θέμα πού ἀπασχόλησε τὴν ἡμερίδα τῶν διακοσιῶν περίπου κληρικῶν, οἱ ὁποῖοι συμμετεῖχαν στὸ συνέδριο αὐτό. Μὲ τὴν παρουσία τώρα θεολόγων, δημοσιογράφων καὶ ἄλλων εἰδημόνων τοῦ δημοσίου βίου τῆς χώρας μας ἐρχόμαστε ἀπόψε νὰ συνεξετάσουμε ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴ σχέση αὐτῶν τῶν δύο πραγματικοτήτων, δηλαδὴ τῆς κοινωνικῆς διακονίας τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

Γιὰ τὴν διαύγαση αὐτοῦ ἀκριβῶς τοῦ κυριολεκτικὰ «καυτοῦ» θέματος παρακαλέσαμε τοὺς κατ' ἐξοχὴν εἰδήμονες καὶ ὑπεύθυνους φορεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δηλαδὴ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν καὶ τὴν Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη», νὰ θέσουν ἐπὶ τάπητος τὸ πρόβλημα. Εὐτυχῆσαμε νὰ βροῦμε θετικὴ ἀνταπόκριση καὶ ἐκθυμὴ συμπαράσταση ἀπὸ τοὺς κορυφαίους ἐκπροσώπους αὐτῶν τῶν δύο ἐκκλησιαστικῶν φορέων κοινωνικοῦ ἔργου καὶ οἰκονομικῆς διαχείρισης, τοὺς ὁποῖους εὐχαριστοῦμε ἐκ βάθους καρδίας γιὰ τὴν ἀποψινὴ παρουσία τους ἐδῶ μαζί μας σὲ αὐτὴν τὴν αἴθουσα.

Πρόκειται γιὰ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητο, τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἡλείας κ. Γερμανό, τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς ΕΚΥΟ κ. Ἀντώνιο Ζαμπέλη καὶ τὸν Διευθύνοντα Σύμβουλο τῆς Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» κ. Κωστῆ Δήμητρα. Προτοῦ παραχωρήσουμε τὸν λόγο στοὺς εἰδήμονες ἀρμοδίους τῆς Ἐκκλησίας μας, θεωρῶ χρέος μου νὰ ὑποσημειώσω μόνον μία σκέψη ἐπὶ τοῦ θέματος.

* Τὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διοργάνωσε Δημόσια Συζήτηση μὲ θέμα: «Κοινωνικὴ Διακονία καὶ Ἐκκλησιαστικὴ Περιουσία: Παρελθόν, Παρὸν καὶ Μέλλον». Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε τὴν Πέμπτη, 11 Ἰουνίου 2009, ὥρα 4.00-6.00 μ.μ. στὴν Αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου (Ἱερά Μονὴ Πεντέλης) μὲ ὀμιλητὲς τοὺς: Σεβ. Μητροπολίτη Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητο, Πρόεδρο τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.), Σεβ. Μητροπολίτη Ἡλείας κ. Γερμανό, Πρόεδρο τῆς Μ.Κ.Ο. «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ», μὲ τίτλο: «Ἡ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ»: Προσφορὰ ἀγάπης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸν ἄνθρωπο», κ. Ἀντώνιο Ζαμπέλη, Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., κ. Κωστῆ Δήμητρα, Διευθύνοντα Σύμβουλο τῆς Μ.Κ.Ο. «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ», μὲ τίτλο «Τὰ ὑπὲρ τῶν ἐχόντων ἀνάγκην συνανθρώπων μας Προγράμματα τῆς ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ», καὶ συντονιστὴ τὸν Καθηγητὴ κ. Μάριο Μπέγζο, Διευθυντὴ τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Πολλοὶ κοινωνικά εὐαίσθητοι συμπολίτες μας ζητοῦν καὶ ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐμφανίσει κοινωνικὸ ἔργο, ἀλλὰ εἶναι πάλι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ποὺ μέμφονται τὴν Ἐκκλησία γιὰ τὴν παρουσία της, τὴν ὁποία παρουσιάζουν σὰν δῆθεν μυθώδη, διασύρουν ὡς τάχα κατασπαταλημένη καὶ συνταγογραφοῦν σὰν λύση τοῦ προβλήματος τὴν οἶονεὶ δήμευσή της πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ! Πρόκειται γιὰ μιὰ λογικὴ ἀντίφαση ποὺ ὅλη αὐτὴ ἡ ἐπιχειρηματολογία συνοδεύει μιὰ τέτοια ἐξισωτικὴ καὶ ἀπλουστευτικὴ ἐθνικοποίησις ἢ μᾶλλον κρατικοποίησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας λὲς καὶ βρισκόμαστε στὴν ἐπαύριον τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστασις ἢ στὴν προτεραία τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπανάστασις!

Ἄς σκεφθοῦμε ἤρεμα καὶ ψύχραιμα ὅτι ἡ κοινωνικὴ διακονία τῆς Ἐκκλησίας προϋποθέτει πόρους. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ παρουσία εἶναι ἡ ἀναγκαία προϋπόθεσις τοῦ κοινωνικοῦ ἔργου της. Βεβαίως εἶναι ἀναγκαία, ἀλλὰ ὄχι ἐπαρκὴς προϋπόθεσις. Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἴδρυμα κοινωνικῆς πρόνοιᾶς οὔτε ταμεῖο ἀνεργίας μῆτε φιλανθρωπικὸ σωματεῖο! Ἡ ὀρθόδοξη παράδοσις ἔχει νὰ δείξει καὶ νὰ ἐπιδείξει τὴν περίφημη «Βασιλιάδα» τῶν Καππαδοκῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ὀρθώσει τὸ ἀνάστημα

ἐνὸς Ἰωάννη Χρυσοστόμου, μὲ τὸ ἀπαράμιλλο κοινωνικὸ ἔργο του.

Δὲν μποροῦμε νὰ εἶμεθα στοιχειωδῶς λογικοὶ ἄνθρωποι ζητώντας κοινωνικὴ διακονία καὶ ἀφαιρῶντας ἐκκλησιαστικὴ παρουσία! Εἴτε τὸ ἓνα ἰσχύει εἴτε τὸ ἄλλο! Ἐὰν γοητευόμαστε ἀπὸ μιὰ ἐκκλησία πονεμένη, τότε παραιτούμεθα ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ ἔργο της. Κι ἂν πάλι σεβόμαστε τὴν ἐκκλησιαστικὴ παρουσία, ὅπως σεβόμαστε μὲ δημοκρατικὸ τρόπο τοὺς πόρους κάθε νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, τότε καὶ μόνον τότε ἀξιῶνουμε τὴν παροχὴ κοινωνικῆς διακονίας μαζί βεβαίως μὲ τὴν διασφάλισις τῆς διαφάνειας στὴ διαχείρισις τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας.

Κάποτε πρέπει νὰ ἀποφασίσουμε γιὰ τὸ ἀρχαιοελληνικὸ «δυσοῖν θάτερον» καὶ γιὰ τὸ εὐαγγελικὸ «οὐ δύνασθε δυσὶν κυρίοις δουλεύειν». Μὲ ποιὸν ἀκριβῶς τρόπο, ἐδῶ καὶ τώρα, ἡ σημερινὴ διοίκησις τῶν δύο αὐτῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργανισμῶν, τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας καὶ τῆς κοινωνικῆς διακονίας, ἐπιτελοῦν τὸ ἔργο τους εἶναι τὸ θέμα τῶν εἰσηγήσεων ποὺ ἀκολουθοῦν, στὴν ἀκρόασις τῶν ὁποίων μεταβαίνουμε εὐθύς ἀμέσως χωρὶς καμιά περαιτέρω χρονοτριβή.



**«Κοινωνική
Διακονία και
Περιουσία:
Παρελθόν, Παρόν
και Μέλλον»**

(Διορθόδοξο Κέντρο της
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
Ἰ. Μ. Πεντέλης, 11.06.09)

Ἐπιθυμῶ νὰ εἶμαι εἰλικρινῆς ἀπέναντί σας. Γι' αὐτὸ καὶ θὰ σᾶς μιλῶ εἰλικρινά. Δὲν ἤθελα νὰ λάβω μέρος στὴν ἡμερίδα αὐτή. Ἀφ' ἑνὸς γιατί δὲν πιστεύω σ' αὐτὲς κι αὐτὸ γιατί ἔχοντας ὑπ' ὄψιν μου τὴν κοσμικότητα, ἡ ὁποία διαχέεται σὲ ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, τρομάζω στὸ γεγονός ὅτι, προσερχόμενοι, δὲν ἔχομε ἀρνηθεῖ τὴν φίλαντον αὐθεντίαν μας, βασικὴ αἰτία κάθε αἰρετικῆς διαμορφώσεως θέσεων, καὶ συνακόλουθα δὲν ἔχομε παραδώσει τὸ εἶναι μας εἰς τὴν πνοὴν τῆς αὔρας τοῦ ἐπιπνέοντος Παρακλήτου, μοναδικοῦ ἐγγυητοῦ τῆς ἀληθείας καὶ μοναδικῆς δυνάμεως γιὰ νὰ μορφοποιηθεῖ ἡ διάθεσις περιχωρήσεως, τῆς μόνης διασφαλίζουσας τὸ Ἐκκλησιαστικὸ πνεῦμα. Καὶ ἀφ' ἑτέρου εἶμαι ἀρκετὰ κουρασμένος, χρόνια τώρα, ἀπὸ τὴν ἐγγενῆ ἀδυναμία τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν νὰ ἐγκύψουν στὰ οὐσιώδη προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας μας, δηλαδὴ στὴν ἀναζήτηση οὐσιωδῶν ἀπαντήσεων τῆς Ἐκκλησίας στὰ ὑπαρξιακὰ ἐρωτήματα τοῦ μετανεωτερικοῦ ἀνθρώπου. Ἐπειδὴ εἶπα πὼς θὰ εἶμαι εἰλικρινῆς, σᾶς λέω λοιπὸν ὅτι φέρω ἐντὸς μου μιὰ βαθεῖα ἀπογοήτευση. Μακάρι νὰ εἶναι αὐτὴ ἐδρασμένη στὸ βάρος τῶν χρόνων μου ἢ στὰ ἀτελῆ τοῦ χαρακτήρα μου. Πιστεύω ὅμως ἀκράδαντα ὅτι ὅπου ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ, ὁ Θεὸς παρέχει τὶς λύσεις. Ἔτσι ἡ ἀπογοήτευσή μου ἐνέχει τὴν ἐλπίδα τῆς βέβαιης παρουσίας τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἀπογοήτευσή μου δηλαδὴ δὲν εἶναι παραίτησις, ἀλλὰ προσμονὴ καὶ ἀναμονὴ ὅτι ὁ Θεὸς καὶ μόνον Αὐτὸς πρόκειται νὰ δώσει τὶς ἀπαντήσεις τὸν κατάλληλο καιρὸ καὶ μὲ τὸν πρέποντα τρόπο.

Βρίσκομαι ἀνάμεσά σας γιατί ὁ καθηγητὴς κ. Μπέγζος ἀνησυχεῖ ἐνδιαφερόμενος, καὶ συμμερίζομαι τὶς ἐνδιαφέρουσες ἀνησυχίες του. Θὰ σᾶς ἐξομολογηθῶ ὅμως καὶ δύο ἄλλους λόγους: πρῶτον, ἡ ἡλικία μου δὲν μοῦ παρέχει τὰ ἀπαραίτητα νὰ κάνω μιὰ μεθοδολογικὴ εἰσήγησι καὶ κατὰ δευτέρου λόγο ἡ ὄρασή μου μὲ ἀποτρέπει καὶ στὴ γραφὴ καὶ στὴν ἀνάγνωσι.

Δὲν θὰ κάνω λοιπὸν εἰσήγησι, θὰ θέσω ὅμως ὑπ' ὄψιν σας κάποιες σκέψεις, μερικὸς προβληματισμούς. Θέλω νὰ σᾶς πῶ τί καὶ γιατί ἀρνοῦμαι. Γιατὶ φοβοῦμαι πὼς ὀδηγούμεστε πιθανῶς σὲ ἀδιέξοδες ἐκδαπανήσεις χρόνου καὶ χρήματος. Τί εἶναι αὐτὸ πού μᾶς λείπει, γιατί ἀρχίζουμε μιὰ πορεία πού δὲν μᾶς ὀδηγεῖ σὲ καμμία συνάντησι. Γιατὶ τέλος πάντων γίναμε ὅ,τι δὲν εἴμαστε καὶ φθάσαμε ἐκεῖ πού δὲν πρέπει νὰ ἦμασταν...

Κατ' ἀρχάς, ἀποδεχθήκαμε καὶ εἰσαγάγαμε μιὰ πιετιστικὴ ἀντίληψι περὶ Ἐκκλησίας. Στρεβλώσαμε τὴ «νοητικὴ ὄρασι» τῆς κοινωνίας γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Τί ἐννοῶ; Δεχθήκαμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἄσαρκη, ἄυλη, δηλαδὴ μόνον πνευματικὴ. Ἄρα δὲν ἔχει σχέση μὲ τὴν ὕλη, τὴν ὁποία ἐν πολλοῖς ἀφορίσαμε. Ἔτσι τὸ πλαστὸ θεώρημα ὅτι «ἡ Ἐκκλησία ἀσχολεῖται μόνον μὲ τὰ πνευματικά» ρίζωσε ἐκδικητικὰ καὶ δέσμευσε σὲ αὐτὴν τὴν σαφῶς ἀντιεκκλησιολογικὴ θέσι στὸ ἐκκλησιαστικὸ σῶμα.

Τὸ ψωμὶ καὶ τὸ κρασί ὅμως ἀγιαζόμενα καθιστοῦν ὄρατὸ καὶ ἀπτόμενο τὸν τροφέα τῆς κρίσεως, τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ὁ ἀναστάς Κύριος γίνεται ἀντιληπτὸς ἀπὸ τοὺς μαθητὲς στὴν «κλάσι τοῦ ἄρτου». Πὼς ἔγινε καὶ γίνεται αὐτό; Ἡ Ἐκκλησία εἶναι εὐχαριστιακὸ γεγονός, δὲν φανεροῦται διὰ μετα-

φυσικῶν διακρινισμῶν μιᾶς θολωμένης πιετιστικῆς πνευματικότητας. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀσχολεῖται καὶ μὲ τὰ ὑλικά, πρέπει δηλαδή νὰ ἔχει καὶ περιουσία; Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ ὅλες οἱ ἀπαντήσεις ἀποκαλύπτουν μιὰν ἀντίφαση. Ὅσοι λένε ναι ἀμύνονται στὴν κατηγορικὴ ἀντίληψη τοῦ ὄχι καὶ ὅσοι λένε ὄχι ἐπιτίθενται στὴ φαινομενικὴ ἀπουσία τῆς Ἐκκλησίας μπροστὰ στὶς διάφορες κοινωνικὲς ἀνάγκες. Ὅλοι ἔχουν δικαίωμα νὰ ἔχουν «λόγο» γιὰ τὴν Ἐκκλησία.

Ἡ Ἐκκλησία ὅμως ἔχει τὸν κύριο καὶ καθοριστικὸ λόγο καὶ τὴν εὐθύνη γιὰ τὰ τοῦ οἴκου Της. Αὐτὴ καὶ μόνον Αὐτὴ μπορεῖ νὰ μιᾶ, ἐφ' ὅσον εἶναι Ἐκκλησία, γιὰ τὰ ἴδια Της, δηλαδή γιὰ τὴ διδασκαλία καὶ τὴν πίστη, γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ περισσὸν τῆς ζωῆς Της. Ἄν αὐτὸ τὸ πιστέψουμε, ἀμέσως ἐπιτυγχάνεται μιὰ ξεκάθαρη καὶ καλὴ ἀρχὴ γιὰ νὰ ἀποβάλουμε τὴν μοιρολατρικὴ ἀπολογητικότητα ἔναντι μιᾶς πλαστῆς κατηγορικῆς ἐπιθετικότητας.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια ἡ Ἐκκλησία ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸν «ὄλον» ἄνθρωπο, ὅπως ὁ Κύριός Της. Ἔχει λοιπὸν περιουσία. Περιουσία Της εἶναι τὸ «φιλάδελφον». Αὐτὸς ὁ τρόπος ζωῆς Της κομίζει εὐθύνη ἐνδιαφέροντος, ἡ ὁποία πηγάζει ἀπὸ τὴν χρῆση τοῦ πλούτου. Ἄς μὴ ντραποῦμε νὰ ξεκαθαρίσουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν στρέφεται ἔναντι τῶν πλουσίων, ἀλλὰ ἔναντι τῆς ἀφιλάνθρωπης καὶ ἰδιοτελοῦς διαχειρίσεως τοῦ πλούτου.

Τὸ «φιλάδελφον» εἶναι τὸ κλειδί τῆς ἐρμηνείας. Νὰ ἔχεις δύο χιτῶνες δὲν εἶναι ἁμαρτία, νὰ τοὺς κρατᾶς ὅμως γιὰ τὸν ἑαυτὸ σου εἶναι! Ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς δὲν κολάζεται γιατί εἶναι πλούσιος, ἀλλὰ γιατί εἶναι «ἄφρων»· γιατί δὲν βλέπει τὸν ἑαυτὸ του στοὺς ἄλλους, ἀλλὰ στὶς ἀποθήκες του. Αὐτὰ τὰ λίγα γιὰ νὰ τελειώνουμε μὲ ὅλες τὶς ἀσαφεῖς σοφιστεῖες περὶ τοῦ ἀντιθέτου. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει πλοῦτο, τὸν Κύριό Της, ποὺ τρέφει διὰ τῆς εὐχαριστίας ὅσους δι' Αὐτοῦ καὶ ἐν Αὐτῷ, ἐν τῷ ὀνόματί του δηλαδή, ξεκλειδώνουν τὸν ἑαυτὸ τους στὴν πάσχουσα ἑτερότητα, στὸν πάσχοντα ἀδελφό. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀδαπάνητος καὶ ἀνεκτίμητος πλοῦτος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Κύριός Της καὶ ὁ Θεός Της καὶ ὅσοι τὴν πλουτίζουν μὲ ὅσα Αὐτός «ἐντέλλεται» σὲ ὅλους ἐμᾶς ποὺ ἐκούσια εἴμαστε μέλη τοῦ Σώματός Του.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει «τὴν διαπιστευμένη περιουσία» ὅσων ἐμπιστεύθηκαν τὶς ἀφοσιώσεις τους σ' Αὐτὴν καὶ ὀφείλει νὰ τὴν διαχειριστεῖ ὑπὲρ τῶν ἐλαχίστων ἀδελφῶν τοῦ Κυρίου καὶ ὄλων μας. Οἱ τρόποι ἀποκτησιῆς τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας ἀμφισβητοῦνται ἱστορικὰ ἀπὸ πολλοὺς καὶ μὲ διάφορα ἐπιχειρήματα. Αὐτὸ εἶναι ὅμως ὑπόθεση μιᾶς ἄλλης συνάντησης καὶ συζήτησης. Ἄς παραμείνει πρὸς τὸ παρὸν ἀνοιχτό...

Ἄς ἐρθοῦμε λοιπὸν στὸ ζητούμενο: πῶς διαχειρίζεται τὴν περιουσία ἡ Ἐκκλησία; Ποῦ τὴν διαθέτει; Γιὰ ποιούς σκοποὺς; Πρέπει νὰ τὴν διαχειρίζεται μόνον Αὐτή; Ὄφείλει νὰ τὴν αὐξάνει καί, ἂν ναι, μὲ ποιούς τρόπους; Ποιός θὰ ἐλέγχει τὴ χρηστὴ διαχείριση καὶ ὅ,τι ἄλλο συναρτεῖται μὲ αὐτό;

Πολὺ ἐπιγραμματικὰ λοιπὸν λέμε ξεκάθαρα ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ μὴν ἔχει αὐτοσκοπὸ τὴν ἀποκτησιῆς, διαχείριση καὶ αὐξηση τῆς περιουσίας. Δὲν εἶναι στὰ πρωτεύοντα ἐνδιαφέροντά Της. Εἴπαμε ὅτι ὁ ἀνεκτίμητος καὶ ἀτίμητος θησαυρός Της εἶναι ὁ Κύριός Της καὶ ὅσοι πιστεύουν καὶ ζοῦν «συνταντιζόμενοι» στὸ Πρόσωπό Του.

Ὅσο θὰ μειώνεται ἡ ἀξιακὴ παρακαταθήκη αὐτοῦ τοῦ πλούτου, ἡ Ἐκκλησία θὰ πνίγεται στὴν ἀναζήτηση «κτημάτων καὶ χρημάτων», θὰ περιπλέκεται σὲ νοοτροπίες ἀντίθετες τῆς εὐχαριστιακῆς Της ἀποστολῆς καὶ θὰ παγιδεύεται σὲ θεαματικὲς διακηρύξεις κοινωνικῆς προσφορᾶς, σὲ μιὰ ἀπολογία ἐνοχικοῦ περιεχομένου ἐξ αἰτίας τῆς ὄντολογικῆς διαστροφῆς τῆς πορείας Της.

Τὴν διαπιστευμένη περιουσία Της ἡ Ἐκκλησία ἱστορικὰ τὴν ἔκανε προσφορὰ στὸ ὄνομα τῶν περιπετειῶν τοῦ Γένους, καὶ δὴ καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα. Δὲν ὑπάρχει κοινωνικὸς φορέας ποὺ δὲν ἔχει λάβει πλουτισμὸ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία: Νοσοκομεῖα, Πανεπιστήμια, σχολεῖα, πλατεῖες, κοινωνικὰ ἰδρύματα, γῶροι ἀθλοπαιδιῶν, πνεύμονες πρασίνου, δρόμοι καὶ κοινόχρηστοι γῶροι ἔχουν ἀφειδώλυτα παραχωρηθεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Χῶροι ἐγκατάστασης προσφύγων καὶ ἀγροτικῆς ἐκτάσεις γιὰ νὰ ριζώσουν μετὰ τοὺς βίαιους ἐκπατρισμοὺς οἱ πρόσφυγες ἔχουν παραχωρηθεῖ ἐπίσης ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Ἐδῶ θὰ ἀναφέρω ὅμως καὶ κάτι ἄλλο: Ποιός ἤλεγξε ἂν ὅσα παραχωρήθηκαν πράγματι ἐδόθησαν γιὰ τοὺς σκοποὺς αὐτοὺς;

Συνεχίζουμε αναφέροντας ακόμη ότι πολύ πρόσφατα ἡ Ἐκκλησία μὲ νόμους τὸ 1952, 1956-58, 1987-88, προχώρησε καὶ πάλι σὲ παραχωρήσεις τεραστίων περιουσιακῶν τῆς στοιχείων. Τί ἔγιναν ὅσα ἐκχωρήθηκαν; Ποιὸς ἠλεγξε πάλι ἂν οἱ φτωχοὶ ἔγιναν πλουσιότεροι; Πῶς διανεμήθηκαν ὅσα παρελήφθησαν, τί ἔπραξαν ὅσοι παρέλαβαν;

Ἐπιθυμῶ σὲ αὐτὸ τὸ σημεῖο νὰ παρακαλέσω γιὰ τὴν προσοχή σας σὲ μιὰ λογικὴ ἀκολουθία, κριτικὰ πάντοτε. Σὲ συμβάσεις μὲ τὸ κράτος, ὅλες οἱ παραχωρήσεις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἔγιναν μὲ τὸν ἐξῆς τρόπο: Ἡ Ἐκκλησία ἐκχωροῦσε τὰ 4/5 καὶ κρατοῦσε τὸ 1/5, στὴν ἐπόμενη ἐκχώρηση παραχωροῦσε τὰ 4/5 τοῦ 1/5 καὶ στὴ μεθεπόμενη, ἐπὶ τοῦ ἐναπομείναντος 1/5 τοῦ 1/5, πάλι τὰ 4/5! Ἄν οἰκοδομήσαμε ἐπ' αὐτοῦ τὸν μύθο τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, τότε εὐτελίζεται ὁ μύθος, πὺ ἦταν ἡ βάση ἐπάνω στὴν ὁποία θεμελιώθηκε ἕνας μοναδικὸς οἰκουμενικὸς πολιτισμὸς, τουτέστιν ἡ λογικὴ ὑποτάσσεται στὸν παραλογισμό.

Ἡ ὁλοκλήρωση τοῦ Ἐθνικοῦ Κτηματολογίου θὰ ἀπομυθοποιήσει τὰ πράγματα, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμοῦμε νὰ ντραπεῖ οὐδεὶς κατήγορος τῆς Ἐκκλησίας. Ἄν τώρα προσθέσετε στὰ παραπάνω καὶ μιὰ σύγκριση, τότε τὰ πράγματα γίνονται περισσότερο ἀληθινά. Συγκρίνετε τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κεντρικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὄργανισμοῦ μὲ ἕναν μέσο Δῆμο τῆς Χώρας καὶ τότε θὰ διαπιστώσουμε ὅλες τὶς ἄγνοιες καὶ τὶς ἐνδεχόμενες σκοπιμότητες.

Γιὰ τὴν περιουσία καὶ μόνον τῆς Ἐκκλησίας ἐφευρέθηκαν νομικοὶ ὅροι γιὰ νὰ ἀπαιτήσουν μὲ ἀμφισβητήσεις τὴν ἀπόκτηση καὶ ἄλλων Ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν μιλῶ γιὰ τὸν ἀπαράδεκτο ὅρο «διακατεχόμενες γαῖες»! Ἐπ' οὐδενὸς ἄλλου δὲν ἐφευρέθηκε, οὔτε ἐφαρμόστηκε, αὐτὸς ὁ νομικὸς εὐρηματικὸς ὅρος. Ἡ Ἐκκλησία παρ' ὅλα αὐτὰ κατηγορήθηκε ὅτι διαπραγματεύτηκε τὰ ἀστικά ἀκίνητα ἢ φιλέτα, ὅπως συνήθως ἀποκαλοῦνται. Δηλαδή, ὅπου ὁ ὅρος διακατεχόμενα δὲν μποροῦσε νὰ ἰσχύσει, ἐπειδὴ ὑπῆρχαν τίτλοι ἢ ἡ νομοθεσία ἐκχωροῦσε, ἢ Ἐκκλησία ἐκατηγορεῖτο καὶ ἀπὸ πάνω, ἐπειδὴ εἶχε ἢ ἐδικαιούτο!

Ὅσα ἀστικά ἀκίνητα ἔδωσαν οἱ ἐμπιστευόμενοι τὴν Ἐκκλησία, ὅσα ἢ ἴδια ἀξιοποίησε ἢ εἶχε πρὸς ἀξιοποίηση γιὰ ἀνάγκες ἰδρυμάτων καὶ διοικητικῆς

λειτουργικῆς ἀπαιτήσεις, ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ δοθοῦν σὲ ὅσους ἀπαιτοῦν καὶ κατηγοροῦν; Ὅσοι δὲν ἔδωσαν ἀπαιτοῦν, ὅσοι παραχώρησαν πρέπει νὰ ἀπολογηθοῦν, ἢ δὲ Ἐκκλησία πρέπει νὰ ντρέπεται γιὰ τὴν ἔχει! Μὰ ἡ περιουσία τῆς Ἐκκλησίας τίνας εἶναι; Γιὰ νὰ μιλήσουμε καλύτερα πρὸς Ἐκκλησιαστικά, ὁ λαὸς δὲν εἶναι Ἐκκλησία; Μπορεῖ νὰ ὑπάρχει Ἐκκλησία δίχως λαό; Πῶς γίνεται νὰ ὑπάρξει χωρισμὸς σ' αὐτὴ τὴν ταυτοσημία; Δὲν εἶναι ἐπομένως καὶ αὐτὴ ἡ περιουσία, ὅπως τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν φορέων τοῦ εὐρύτερου Δημοσίου συμφέροντος, τοῦ λαοῦ; Μάλιστα δὲ ὅλου τοῦ λαοῦ, ἀφοῦ εὐεργετούμενος ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν περιουσία εἶναι ὅλος ὁ λαός, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν πιστεύει ἢ ὄχι στὴν Ἐκκλησία, καθὼς ὅλος ὁ λαὸς ἀπολαμβάνει ὅσα παραχώρησε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ παραχωρεῖ ἢ Ἐκκλησία, π.χ. γιὰ σχολεῖα ἢ νοσοκομεῖα, ὅπως πρόσφατα παραχώρησε ἢ Ἱερὰ Μητροπολις Παροναξίας.

Πρέπει ἐπομένως νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ ἀγκυλώσεις, πλασματικῆς μυθολογικῆς διαδόσεις καὶ σκόπιμες γενηκευμένες ἀπαξιώσεις.

Πρέπει ἢ Ἐκκλησία νὰ αὐξάνει τὴν περιουσία, δηλαδή νὰ τὴν ἀναπτύσσει, καὶ πῶς; Αὐτὸ εἶναι ἕνα κρίσιμο ἐρώτημα. Πρόσφατα ἢ Ἐκκλησία ἐπικρίθηκε, καὶ μάλιστα καὶ ἐκ τῶν ἔσω, γιὰ τὴν ἀγόρασε μετοχές, γιὰ τὴν ἐπέδωσε τὴν κρίσιμη ὥρα ὑπὲρ Τῆς. Νὰ μὴν τὸ κάνει γιὰ νὰ μὴν ἔχει; Τότε πῶς θὰ εἶναι παροῦσα στὶς αὐξανόμενες κοινωνικῆς ἀπαιτήσεις; Μὲ ποιὸν τρόπον ἢ Ἐκκλησία θὰ αὐξάνει τὴν περιουσία καὶ θὰ ἐπιστρέφει στὸ λαὸ τὰ πολλαπλάσια; Ὅχι, λέμε ἀπερίφραστα μὲ ὅλους τοὺς τρόπους πὺ ἰσχύουν στὴν ἀγορά, ὁ σκοπὸς δὲν ἀγιάζει τὰ μέσα. Οἱ ἀσύμβατες καὶ ἀδιαφανεῖς πρακτικῆς πρέπει πάντα νὰ εἶναι ἔξω καὶ μακριὰ ἀπὸ τὶς ἀναζητήσεις ἀξιοποίησης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Δὲν εἴμαστε φορέας ἐμπορικός, ἔχουμε ἐλαχίστους τρόπους γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας. Μὲ ἀποθέσεις ἰδίων κεφαλαίων στὴν ἀξιοποίηση γῆς καὶ μὲ σεβασμὸ στὸ περιβάλλον καὶ τὴν ἀρχιτεκτονικὴ μας κληρονομιά, μὲ ἀντιπαροχές, μὲ ἀγορὰ μετοχῶν. Αὐτοὶ εἶναι οἱ τρόποι τῆς ἀξιοποίησης. Ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ γίνονται πάντα μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς κειμένης νομοθεσίας, δημόσια, σύννομα, καθαρὰ καὶ ἔντιμα.

Οἱ λειτουργικὲς δαπάνες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι σημαντικὲς καὶ ἡ ἐτοιμότητά Της νὰ εἶναι συνεχῶς παροῦσα καὶ πρωτοποριακὴ στὶς κοινωνικὲς ἀπαιτήσεις ἀμετάπτωτη καὶ οὐσιώδης. Δὲν πρέπει, καὶ αὐτὸ ὀφείλουν νὰ τὸ κατανοήσουν ὅλοι, νὰ ἐκδαπανᾶται ἡ Ἐκκλησιαστικὴ περιουσία ἀλόγιστα γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση ἐφήμερων στοχεύσεων. Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει ὡς Μητέρα ὄλων νὰ ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ περιθάλπει τὰ παιδιά Της στὰ δύσκολα τῆς ζωῆς μὲ γενναῖο τρόπο καὶ καθοριστικὴ συμβολή. Δὲν θὰ λύσουμε ὅλα τὰ κοινωνικὰ προβλήματα. Δὲν θὰ ἐξαλείψουμε τίς ἀνάγκες τῆς κοινωνίας, δὲν ὑπάρχουμε γι' αὐτὸ, δὲν ἐπαρκούμε γιὰ ὅλα αὐτά. Πρέπει ὁμως νὰ εἴμαστε παρόντες, ἐνεργὰ παρόντες, καὶ σὲ μερικὰ ζητήματα καθοριστικὰ παρόντες.

Πῶς πρέπει ὁμως νὰ γίνεται αὐτό; Μὲ σεβασμὸ στὴν ἀτίμητη εἰκόνα-πρόσωπο τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν εἶναι ἢ ὄχι χριστιανός, εἶναι ὁμως χριστιανοὶ ὅσοι «πλουτίζουν» διαχρονικὰ τὸν Ἐκκλησιαστικὸ κορβανά! Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερο κοινωνικὸ γεγονός πού κάνει τὴν Ἐκκλησία Μητέρα, πού καθιστᾶ τὴν Ἐκκλησία «μήτρα» γέννησης ἑνὸς ἄλλου προσώπου, αὐτοῦ δηλαδή πού δίδει ἀπροϋπόθετα, πού χαρίζει σὲ αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν περιμένει νὰ λάβει! Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγαλύτερη κοινωνικὴ προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ἄς τὴν καταλάβουμε ὅλοι καὶ ἄς τὴν τιμήσουν καὶ ὅσοι εὐκόλα μᾶς κρίνουν αὐστηρὰ μὲ ἀβασάνιστες μεθόδους...

Ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ προσέχει τοὺς τρόπους τοὺς ὁποίους χρησιμοποιεῖ στὴ διακονία Της. Δὲν πρέπει νὰ διατυμπανίζει τὸ ἔργο Της, εὐτελίζοντάς το πρὸς χάριν ἀναζήτησης δημόσιας ἀποδοχῆς καὶ προβολῆς. Τὸ μυστήριό Της εἶναι «κρύφιο», ἡ καταξίωση εἶναι ἔργο τοῦ Οὐρανίου Πατρός, ἡ καταξίωση δὲν πρέπει νὰ προέρχεται, νὰ ἀναζητᾶται, νὰ ἀποτιμᾶται καὶ νὰ φανερώνεται ἀπὸ ἀνθρώπους. Στὸ ἐρώτημα τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς μαθητὲς «ὕμεις δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;», ἀναφερόμενος στὸν Ἀπόστολο Πέτρο πού τὸν ἀναγνωρίζει ὡς τὸν Υἱὸ τοῦ Πατρός, τὸν ἀναμενόμενο Μεσσία, ἡ ἀπάντηση δὲν ἀποκαλύπτεται σὲ αὐτὸν ἀπὸ ἀνθρώπο, δηλαδή «ἀπὸ σάρκα καὶ αἷμα», ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Πατέρα, τὸν «ἐν οὐρανοῖς»: «Λέγει αὐτοῖς· ὕμεις δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ

τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. ΙΣΤ', 15-17).

Ἡ Ἐκκλησία γίνεται καὶ μένει Ἐκκλησία ὅταν ἀποβλέπει στὸν Πατέρα νὰ φανερώνει τὸν Υἱό, ὅταν ἐπικαλεῖται τὸ Ἅγιο Πνεῦμα νὰ μᾶς ἀποκαλύπτει πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, μὲ τὸν τρόπο πού «διηνοιχθήσαν οἱ ὀφθαλμοί» τῶν μαθητῶν καὶ «ἐπέγνωσαν» τὸν ἀναστάντα καὶ ἐν «ἐτέρα μορφῇ» ὑπάρχοντα ἀνάμεσά τους, στὴν «εὐλογία καὶ κλάση τοῦ ἄρτου». Εἴμαστε Ἐκκλησία ὅταν διακονοῦμε τὸ μυστήριό τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο, ὅταν μπορούμε νὰ τὸν ἀναγνωρίζουμε στὴν ἐτερότητα τοῦ ἀδελφοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπάρχει ὡς «ἐλάχιστος» ἀνάμεσά μας, ὅταν ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἀνάμεσά μας γίνεται ἡ κρίση τῆς κρίσης μας!

Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ μὴν μεταβληθεῖ σὲ ἓνα «σιτοβολῶνα τῆς οἰκουμένης», σὲ ἓνα «παγκόσμιο ἄρτοποιεῖο» μὲ τὰ κριτήρια τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλὰ νὰ παραμείνει προσκολλημένη στὸν «ἐσχατολογικὸ ἐπιούσιο ἄρτο». Αὐτὸν τὸν Ἄρτο πού θὰ τρέφει τοὺς τροφεῖς τῆς ἐτερότητας, πού θὰ ὀλοκληρώνει τὸν «χορτασμό» μὲ «μελισμὸ», ὅπως ὁ Κύριός Της, ἐνάντια σὲ κάθε μορφὴ διαιρετικοῦ εὐτυχισμοῦ. Νὰ μὴν ὑποκύψουμε ἐπίσης στοὺς πειρασμοὺς τῆς ἐρήμου, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὑποφέρουμε καὶ στοὺς ὁποίους ἐνδίδουμε, δουλώνοντας τοὺς ἀνθρώπους στὴν ἐξουσία μας, καλλιεργώντας τὴν ἐξάρτηση τῶν ἀναγκῶν τους. Νὰ μὴν γίνουμε κοινωνικοὶ παροχεῖς, γεμίζοντας τὰ στομάχια τῶν ἀνθρώπων μὲ ἀντάλλαγμα τὴν ἐλευθερία τους. Στὸ κεφάλαιο «ὁ Μεγάλος Ἱεροεξεταστής» τοῦ ἔργου «Ἀδελφοὶ Καραμαζώφ» ὁ Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι ἀφαιρεῖ κάθε ἄλλοθί μας καὶ ξεσκεπάζει κάθε ἀναιδῆ τρόπο διακονίας. Ἡ Ἐκκλησία καταγγέλει κάθε ἐπαγγελία, ἀναζήτηση, ὑπόσχεση καὶ παροχὴ ἑνὸς ἄλλου καὶ ἀπάνθρωπου μαζικοῦ εὐδαιμονισμοῦ.

Ὁ τρόπος ἄσκησης τῆς κοινωνικῆς προσφορᾶς, δηλαδή τῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας, ἀγαπητὲ καθηγητὰ κ. Μάριε Μπέγζο, πρέπει ταπεινά, εἰσηγοῦμαι, νὰ γίνῃ θέμα μιᾶς σειρᾶς διαλέξεων στὶς προσπάθειες συμβολῆς τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας μας, σὲ μιὰ κοινωνία πού μαστίζεται ἀπὸ τὴν

ἀναζήτηση προβολῆς καὶ εὐκόλης καταξίωσης τῶν ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν γιὰ ἀναρρίχηση, μὲ ἀπάνθρωπες μεθόδους, στὰ ἀξιώματα τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς μεταλλαγμένης πνευματικότητας, ὀφείλει νὰ ἀνασχεθεῖ, γιὰτὶ ἐλλοχεύει μέγας κίνδυνος στρέβλωσης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας γεγονότος.

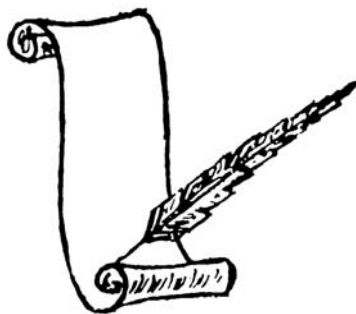
Ὅλοκληρώνοντας, θέτω τὸ ἐρώτημα καὶ προτείνω: Πῶς νὰ ἐλέγχεται καὶ νὰ πληροφορεῖται ἡ διακονία μας; Δυστυχῶς, ἐλεγχόμεθα κυρίως ἀπὸ κρατικούς μηχανισμούς. Δὲν καταφέραμε νὰ ἔχουμε κυρίαρχους δικούς μας μηχανισμούς, θεμελιωμένους ἐκκλησιολογικά καὶ ἀποδεχόμεστε ὅσους εἶναι ἀπαξιωμένοι στὴν κοινωνία. Ἔτσι φθάσαμε νὰ ὀμιλοῦμε γιὰ σύννομες καὶ νομότυπες πράξεις διαχείρισης μὲ ἐννοιολογικῶς κοσμικὴ προσέγγιση. Ἀφοῦ ὅμως δὲν πείθουν οἱ νομοθετοῦντες, πῶς νὰ πείσουμε οἱ συνεργαζόμενοι καὶ ὑπήκοντες σ' αὐτούς; Μόνο ἂν πληροφοροῦμε διὰ τῆς συμμετοχῆς τοὺς διακονοῦντας καὶ διακονομένους, ἴσως καταφέρουμε, καὶ ἀξίζει νὰ τὸ προσπαθήσουμε, νὰ τύχουμε μιᾶς ἀξιοπρόσεκτης καὶ ἀποδοτικότερης ἐμπιστοσύνης ἀπὸ τὴν κοινωνία καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ σῶμα.

Δὲν θεωρῶ πῶς σᾶς ἔκανα σοφώτερους, οὔτε αὐτὴ ἦταν ἡ ἐπιδίωξή μου. Ἦθελα, καὶ πιστεύω νὰ τὸ κα-

τάφερα, νὰ σᾶς κάνω περισσότερο κριτικούς καὶ διεισδυτικούς, περισσότερο πιστοὺς στὸ μυστήριό τῆς Ἐκκλησίας. Ἄν συνέβαλα σ' αὐτό, εἶμαι ὑποχρεωμένος ἀπέναντί σας καὶ ἐπιτρέψατέ μου νὰ τελειώσω μὲ μιὰν παρακαταθήκην.

Ὅσάκις διακονεῖτε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διατηρεῖτε ζωντανὰ στὴν μνήμη σας τὴν ἀψευδῆ ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου μας πρὸς τοὺς μαθητάς του: «...ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτόν (τὸν Παράκλητον) πρὸς ὑμᾶς. Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ. Περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με. Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατήρ, ἐμὰ ἐστὶ διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν» (Ἰωάν. ΙΣΤ', 7-15).

Εὐχαριστῶ γιὰ τὴν προσοχή σας.



Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι,
Πατέρες μου,
Ἐλλογιμώτατε κ. Διευθυντὰ τοῦ Διορθοδόξου
Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Κυρίες καὶ κύριοι,

Α΄

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ:
ΠΡΟΣΦΟΡΑ
ΑΓΑΠΗΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ**

(Διορθόδοξο Κέντρο
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
Γ. Μ. Πεντέλης, 11.06.09)

Γενικά

1. Ἡ ὑπαρξις τῆς φτώχειας, ὅπως καὶ πάντων τῶν κακῶν, εἶναι ἀρχαῖον φαινόμενον, ὅσον καὶ ἡ μεταπτωτικὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ αἰτία ἔχει τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο¹.

Μᾶς δίδαξαν τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες μὲ τὸν γνωστὸν μῦθον τῆς Πανδώρας.

Μᾶς τὸ διασαφηνίζει ἡ Ἐκκλησία μας μὲ τὴν διδασκαλία της, ὅτι ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο «κατ' εἰκόνα καὶ κατ' ὁμοίωσιν αὐτοῦ». Ὅτι τὸν ἐτοποθέτησε εἰς τὸν «Παράδεισον τῆς τρυφῆς» καὶ ὅτι ἦτο πλασμένος νὰ ζῆσει αἰώνια καὶ χαρούμενα, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ τηροῦσε τὴν ἐντολήν του.

Ὅμως οἱ Πρωτόπλαστοι παρέβησαν τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔτσι μπῆκε στὴν ζωὴ τους ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος, ἡ γυμνότης μὲ πάντα τὰ ἐπακόλουθά της, ἡ ἀπομάκρυνσή τους ἀπὸ τὸν παράδεισο, ἡ μεταξύ τους διάσταση καὶ ἀντιμαχία, τὰ ἀγκάθια καὶ τὰ τριβόλια, ὁ πόνος, ἡ φτώχεια, ἡ φθορὰ καὶ ὁ θάνατος².

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω εὐκόλα συνάγεται τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ ἄνθρωπος καὶ σήμερα κοντὰ στὸν Θεὸ καὶ τηρώντας τὶς ἐντολές του μπορεῖ νὰ μὴν ἔχει ὑλικὴν ἢ πνευματικὴν ἔλλειψη καὶ ἀνάγκη³. Ἐνῶ μακρὰ ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὶς ἐντολές του βρίσκειται σὲ παντοειδῆ ἔνδεια, πού τὸν ὀδηγεῖ στὸν πρόσκαιρο καὶ τὸν αἰώνιο θάνατο. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεάνθρωπος Κύριος ἐκάλεσε καὶ καλεῖ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους κοντὰ του, λέγοντας· «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς»⁴.

1. Μ. Βασιλείου, Ὁμιλία «ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός», Πατερικαὶ Ἐκδόσεις ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ, Τόμος 79, σελ. 86 κ.ἑξ. Σπουδαῖες διὰ τὸ θέμα μας εἶναι καὶ οἱ δύο κοινωνικὲς ὁμιλίαι τοῦ Μ. Βασιλείου «πρὸς τοὺς πλουτοῦντας» καὶ εἰς τὸ «καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας». Αὐτόθι, Τόμος 6, σελ. 238 κ.ἑξ.

2. Γέν. α΄ 26 ἕως δ΄ 16.

3. Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ συμβουλή τοῦ Τωβίτ στὸν υἱόν του Τωβία· «Μὴ φοβοῦ, παιδίον, ὅτι ἐπρωχεύσαμεν. Ὑπάρχει σοι πολλὰ, ἂν φοβηθῆς τὸν Θεὸν καὶ ἀποστῆς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καὶ ποιήσης τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ» (Τωβίτ δ΄ 21). Καὶ ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Προφήτου Ἡσαΐα λέγει· «Ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδετα» (Ἡσ. α΄ 19-20).

4. Ματθ. ια΄ 28. Ὅτι ἡ Σάρκωσις τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου ἔφερε στὴν ἀνθρωπότητα τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ κάθε ἔλλειψι καὶ συμφιλώσε τὰ διεστῶτα, φανερόνουν τὰ γεγονότα· ὅτι ὁ Κύριος μετὰ τοὺς πειρασμούς του «ἦν μετὰ τῶν θηρίων» (Μάρκ. α΄ 13), ὅτι «περιῆλθεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν... θεραπεύων πάσαν νόσον καὶ πάσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ» (Ματθ. δ΄ 23-24), ὅτι ἐχόρτασε τοὺς τετρακισχίλιους εἰς τὴν ἔρημον (Ματθ. ιδ΄ 15-21), ὅτι

Εἶναι αὐτὸ πὺν ἐπαναλαμβάνει καὶ ἡ Ἐκκλησία μας σ' ὄλους τοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ τοὺς συμπαρ- σταθῆ καὶ νὰ τοὺς βοηθήσει ὑλικά καὶ πνευματικά στὴν ζωὴ τους.

2. Πῶς βοηθαίει ἡ Ἐκκλησία τὸν ἄνθρωπον

α) Ἐν πρώτοις ἡ Ἐκκλησία μας βοηθαίει τὸν ἄνθρωπον μὲ τὸ νὰ συνιστᾷ σ' αὐτὸν νὰ ζεῖ κοντὰ καὶ κατὰ Θεόν⁵. Νὰ ζεῖ χωρὶς σπατάλες καὶ μὲ λογικότητα στὴ ζωὴ. Νὰ προσέχει τὴν ὑγεία του, νὰ εἶναι ἐργατικὸς κ.λ.π., ὥστε νὰ μὴ φθάσει ποτὲ στὴν πτώχεια.

Βοηθαίει τὸν ἄνθρωπον ἡ Ἐκκλησία μας μὲ τὸ νὰ μὴ ἀφήνει αὐτὸν νὰ φθάσει σὲ ἀπόγνωση ἢ νὰ πέφτει σὲ ψυχικὲς ἀσθένειες καὶ σὲ μοναξιά⁶. Τὸν βοηθαίει ἀκόμη μὲ τὸ νὰ τὸν παρακινεῖ νὰ ἀποφεύγει ἐλλείψεις καὶ ἐλαττώματα. Νὰ μαθαίνει τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ ἀσκειῖται στὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς, ὥστε ἔτσι ὄχι μόνον νὰ μὴ πέφτει στὴν φτώχεια, ἀλλὰ καὶ ὅταν πέσει, νὰ μπορεῖ νὰ σηκωθεῖ. Εἶναι καὶ ταῦτα μιὰ ἄλλη πλευρὰ τῆς κοινωνικῆς προσφορᾶς τῆς Ἐκκλησίας μας.

β) Ἐπειτα ἡ Ἐκκλησία μας διδάσκει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεὸν πρέπει νὰ περνᾷ μὲσῶ

εὐλόγησε τὸ νερὸ καὶ τὸ μετέτρεψε σὲ κρασί στὸν γάμο τῆς Κανᾶ (Ἰωάν. β' 1-11), ὅτι μὲ τὴν ἐντολὴν του οἱ Μαθηταὶ ἐψάρεσαν πλῆθος ψαριῶν σὲ ἀκατάλληλη ὥρα καὶ τόπο (Λουκ. ε' 1-11) κ.λπ.

5. Συνήθως οἱ κατὰ Θεὸν ζῶντες εἶναι ἀνακαινισμένοι ἐν Χριστῷ ἄνθρωποι, πὺν ἔχουν νεκρώσει «τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις» (Κολ. γ' 9, Γαλ. ε' 24) καὶ ὄχι μόνον ἔχουν τὴν εὐλογία καὶ τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἀποφεύγουν ἢ καὶ προλαμβάνουν πτώσεις καὶ ἀκαταστασίες, πὺν τοὺς ὀδηγοῦν ἀσφαλῶς στὴν πτώχεια. Θαυμάσια ὁ ὕμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας μας περιγράφει τὶς ἀλήθειες αὐτές, λέγοντας: «Πρὸς σεαυτὸν ἐπανάγου ἄνθρωπε· γενοῦ καινὸς ἀντὶ παλαιοῦ, καὶ ψυχῆς ἐόρταζε τὰ ἐγκαίνια· ἔως καιρὸς, ὁ βίος ἐγκαινιζέσθω σοι, πάσης πολιτείας ὁδός· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά. Τοῦτο τῇ Ἐορτῇ καρποφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιούμενος οὕτως ἐγκαινιζέται ἄνθρωπος, οὕτω τιμᾶται ἡ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα». Δοξαστικὸν Ἀποστίχων τῶν αἰῶνων, τῆς ΠΓ' Σεπτεμβρίου. Διὰ τὴν ἐν Χριστῷ ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀνακαινίσιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν ὑλικὸν πλουτισμὸν αὐτοῦ, ἰδὲ καὶ Ἰεζ. λστ' 24-30.

5β. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου εἶναι σαφής: «Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον» (Ἰωάννου ιστ' 33) καὶ «ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. ιη' 20).

τῶν συνανθρώπων μας. Γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ ... ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύτης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν ὃν ἐώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἐώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν; καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ»⁶, δεδομένου ὅτι ὄλοι οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, μεταξὺ μας ἀδελφοὶ καὶ μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία μας δὲν κάνει διακρίσεις τῶν ἀνθρώπων σὲ φυλές, τάξεις, θρησκείες κ.λπ. Βλέπει κάθε ἄνθρωπον ὡς παιδὶ τοῦ Θεοῦ μὲ ψυχροσωματικὲς ἀνάγκες καὶ δείχνει πρὸς αὐτὸν ἀδιακρίτως τὴν φροντίδα τῆς, ἀφοῦ καὶ ὁ Θεὸς πατέρας «τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους»⁷.

Ἡ παραβολὴ τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου εἶναι χαρακτηριστικὸ παράδειγμα⁸.

6. Α' Ἰωάν. δ' 16-21. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία μας πρὸ τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως κατὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν παραγγέλλει σ' ὄλο τὸ πλῆρωμα: «ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν». Πολὺ χαρακτηριστικὰ εἶναι ὅσα γράφει καὶ ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος: «Ἐάν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφοὶ γυμνοὶ ὑπάρχωσι καὶ λιπόμενοι ὥσι τῆς ἐφημέρου τροφῆς, εἴτη δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν, ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάξεσθε, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος;» (Ἰακ. β' 14-26). Ἰδὲ καὶ Ἰακ. α' 26-27 περὶ τῆς ἀληθινῆς θρησκείας, Ἐβρ. ιγ' 16, καθὼς καὶ τὰ τοῦ Ἀπ. Παύλου εἰς Ἐφ. δ' 28 καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τοὺς πτωχοὺς τῶν Ἱεροσολύμων μὲ τὶς λογίαις (Α' Κορ. στ' 1-3, Β' Κορ. η' 1-15, Γαλ. β' 10, Ρωμ. ιε' 25-27, ιστ' 25-26, ιε'). Σχετικὲς εἶναι καὶ οἱ ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν Π. Διαθήκῃ «Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν» (Λευ. ιθ' 18): «Ὁ δὲ τιμῶν (= τὸν Θεὸν) ἐλεεῖ πτωχόν» (Παρ. ιδ' 31): «Δανεῖζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχοὺς» (Παρ. ιθ' 17): «Διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου» (Ἠσ. νη' 7).

7. Ματθ. ε' 45.

8. Λουκ. ι' 25-37. Γνωστὴ εἶναι ἡ πρᾶξις τῆς πρώτης Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, τὰ μέλη τῆς ὁποίας εἶχαν τὰ πάντα κοινὰ (Πράξ. β' 44-45, β' 32, 34) καὶ ὅτι ἐξελέγησαν ἐπὶ Διάκονοι «διακονεῖν τραπέζαις» (Πράξ. στ' 1-7). Χαρακτηριστικοὶ εἶναι οἱ λόγοι καὶ ἡ πρᾶξις τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου πρὸς τὸν ἐπαυτοῦντα ἐκ γενετῆς χωλόν: «Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὁ δὲ ἔχω τοῦτο σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἐγειρε καὶ περιπάτει» (Πράξ. γ' 1-7). Ἰδέτε καὶ Πράξ. ε' 15-16).

Ζωντανό παράδειγμα ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Ἰωάννης (610-619), ὁ ἐπικληθεὶς ἐλεήμων, ὡς συν-εχῶς ἐλεῶν καὶ προστατεύων τοὺς πτωχοὺς. Ὅταν τὸ 614 ἐπιδρομὴ Περσῶν ἔγινε ἀφορμὴ νὰ κατακλύσουν τὴν Ἀλεξάνδρεια πρόσφυγες ἀπὸ διάφορα μέρη, περιέθαλπε καθημερινῶς 7.500 ἀνθρώπους ἀνεξαρτήτως φυλῆς ἢ θρησκείας.

Γ'

Τὸ σημερινὸ Κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία σήμερα ἐνεργοποιεῖται ὑπὲρ τῶν πτωχῶν μὲ συγκεκριμένους τρόπους, διὰ τῶν ὁποίων πολλοὶ ἄποροι συνάνθρωποὶ μας εὐρίσκουν δωρεὰν προστασία, στέγη, τροφή, σὲ μερικὰ δὲ Ἰδρύματά της καὶ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη, ψυχαγωγία κ.λ.π. Θὰ σᾶς μνημονεύσω μερικοὺς.

α) Διὰ διανομῆς ἀπὸ τὰ Μητροπολιτικὰ καὶ τὰ Ἐνοριακὰ φιλόπτωχα ταμεῖα χρημάτων, τροφίμων, φαρμάκων, ἱματισμοῦ, ἐξόδων μετακινήσεων, ἐνοικίων, κ.λπ.

β) Μὲ τὴν λειτουργία Σπιτιῶν Γαλήνης διὰ καθημερινὸ φαγητὸ ἐντὸς αὐτῶν ἢ γιὰ φαγητὸ λαμβανόμενον ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς διὰ κατ' οἶκον χρῆσιν ἢ διανεμόμενον εἰς αὐτοὺς κατ' οἶκον⁹.

γ) Μὲ τὰ λειτουργοῦντα Μαθητικὰ καὶ Φοιτητικὰ Οἰκοτροφεία, εἰς τὰ ὁποῖα διαμένουν ἄποροι μαθητὲς καὶ μαθήτριες ὄλων τῶν τύπων Σχολείων, καθὼς καὶ φοιτητὲς καὶ φοιτήτριες ὄλων τῶν Σχολῶν.

δ) Μὲ τὰ Γηροκομεῖα - Ἄσυλα κατακοίτων, εἰς τὰ ὁποῖα προστατεύονται ἡλικιωμένοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ ἄλλης ἡλικίας ἀνήμποροι συνάνθρωποὶ μας¹⁰.

9. Στὴν Πλατεία Κουμουνδούρου τῆς Ἀθήνας, σὲ συνεργασία ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ - Ἀρχιεπισκοπῆς, διανέμονται καθημερινὰ 1.500 μερίδες πλήρους γεύματος καὶ ἄλλες πλέον τῶν 1.000 μερίδων ἀπὸ τὰ σπίτια Γαλήνης τῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

10. Ἡ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ λειτουργεῖ Γηροκομεῖον 30 κλινῶν στὰ Τρόπαια Ἀρχαδίας, στὰ πέντε δὲ Γηροκομεῖα τῆς Μητροπόλεως Ἡλείας φιλοξενοῦνται πάνω ἀπὸ 400 Γέροντες καὶ Γερόντισσες καθημερινῶς. Σᾶς παραδίδω τὸν Κοινωνικὸν Ἀπολογισμὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας διὰ τὸ ἔτος 2008. Ἰδέτε καὶ στὸ Ἡμερολόγιον τῆς Μητροπόλεως μας τὸν ἴδιον Ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους 2007, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα λειτουργοῦντα Ἰδρύματα αὐτῆς.

ε) Μὲ τὶς θερινὲς Κατασκηνώσεις στὸ βουνὸ ἢ στὴ θάλασσα, ὅπου πολλοὶ πτωχοὶ νέοι, ἀγόρια καὶ κορίτσια, διέρχονται ποικιλοτρόπως ὠφέλιμα ἕνα εἰκοσαήμερο καὶ ἐνισχύονται σωματικὰ καὶ πνευματικὰ διὰ τὴν συνέχιση τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς.

στ) Μὲ Παιδικοὺς καὶ Βρεφονηπιακοὺς Σταθμοὺς, ὅπου ἄπορες ἐργαζόμενες Μητέρες ἀφήνουν τὰ βρέφη τῶν νὰ περάσουν τὶς ἐργασίμες ὥρες, ὥστε αὐτὲς μὲν νὰ μποροῦν νὰ ἐργασθοῦν, τὰ δὲ βρέφη νὰ ἔχουν πραγματικὴ στοργὴ καὶ θαλπωρὴ.

ζ) Μὲ τὴν δωρεὰν οἰκοπέδων πρὸς τὸ Δημόσιο, Ὁργανισμοὺς Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως, Σωματεῖα καὶ Συλλόγους, ἀκόμη καὶ πρὸς ἰδιῶτες, διὰ Σχολεῖα, Γυμναστήρια, πλατεῖες, σπῖτια κ.λπ.¹¹.

η) Διὰ τῶν ἱερῶν Μονῶν, στὶς ὁποῖες εὐρίσκουν καταφυγὴ, ψυχικὴ ἀνάπαυση καὶ ποικίλη προστασία προσωρινὰ ἢ καὶ μονιμώτερα πολλοὶ ἐνδεεῖς.

θ) Τέλος θὰ μνημονεύσω τοὺς ἀπασχολουμένους καὶ ἐπ' ἀμοιβῆ ἐργαζομένους στὸ καθόλου ἔργον τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς τοὺς ἱεροψάλτας, νεωκόρους, καθαριστρίας, νοσηλευτικὸ προσωπικὸ, κοινωνικοὺς λειτουργοὺς, κ.λ.π., ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος.

Ἐκφρασις τῆς Κοινωνικῆς εὐαισθησίας τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι καὶ ἡ Μ.Κ.Ο. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, διὰ τὶς δομὲς καὶ τὶς κοινωνικὲς δράσεις τῆς ὁποίας θὰ εἰσηγηθεῖ ὁ Διευθύνων Σύμβουλος αὐτῆς κ. Κωστῆς Δήμτσας.

Ἐγὼ ὅμως θέλω νὰ τελειώσω μὲ δυὸ διευκρινήσεις.

Πρώτη: Μερικοὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἄνθρωποι διατυπώνουν ἀμφιβολίες γιὰ τὴν ἀξία καὶ τὴν ἀνάγκη τοῦ Κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας. Συνήθως λέγουν: «Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Πρόνοιας».

Ναί, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν ὅτι ὁ Θεάνθρωπος Κύριος ὀλόκληρη τὴν ζωὴν του «διήλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος»¹² καὶ ὅτι στὸ «*Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ*» προσέθεσε· «*καὶ ταῦτα πάντα* (= τὰ ὑλικά ἀγαθά) *προσθεθήσεται ὑμῖν*»¹³. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὸ

11. Σᾶς παραδίδω Κατάστασιν τοιούτων δωρεῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας.

12. Πράξ. ι' 38.

13. Ματθ. στ' 33.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἴδιος μας ἔχει εἰπεῖ νὰ ζητοῦμεν καὶ «τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον»¹⁴.

Στοὺς ὡς ἄνω σκεπτομένους ὑπενθυμίζω ἀκόμη ὅτι ὁ Θεὸς στὴ Π. Διαθήκη μὲν διέθρεψε στὴν ἔρημο τοῦ Σινᾶ 40 ὀλόκληρα χρόνια τοὺς Ἰσραηλῖτες μὲ τὸ μάνα ἐξ οὐρανοῦ, ὁ δὲ Θεάνθρωπος εἶπε στοὺς μαθητὰς του, ὅταν ἐβράδυνασε στὴν ἔρημο καὶ τοῦ εἶπαν «ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας τροφὰς ἀγοράσωσι, δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν». Καὶ εὐλόγησε πρὸς τοῦτο τοὺς πέντε ἄρτους καὶ ἐχόρτασε πεντακισχιλίους¹⁵.

Καὶ ἡ Δεύτερη διευκρίνηση. Ὑπάρχουν καὶ μερικοὶ ἄλλοι, θρησκευόμενοι καὶ αὐτοί, οἱ ὁποῖοι βλέπουν τοὺς μεγαλοπρεπεῖς Ναοὺς, τοὺς στολισμοὺς καὶ τὰ ἀφιερῶματα τῶν πιστῶν σ' αὐτοὺς καὶ λέγουν: «Τί τὰ θέλουν τὰ χρυσὰ καντήλια καὶ τοὺς πολυελαίους οἱ Ἐκκλησίαι; Νὰ πουληθοῦν καὶ νὰ δοθοῦν στοὺς πτωχοὺς».

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας καὶ αὐτὸ τὸ ἔχει πράξει πολλὰ φορὲς. Θέλω ὅμως ἀκόμη νὰ εἰπῶ καὶ εἰς

αὐτούς, ὅτι ὁ Θεάνθρωπος Κύριος, ὅταν ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου Μαρία τὸν ἄλειψε μὲ ἓνα λίτρο πολυτίμου μύρου καὶ ὁ Ἰούδας ἔλεγε· «*διατί τοῦτο τὸ μῦρον οὐχ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;*»¹⁶, ἀπάντησε τότε, ἀπαντᾷ καὶ πρὸς ὅλους ὅσοι ἔτσι σκέπτονται καὶ σήμερα: «*Ἄφες αὐτὴν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν*»¹⁷.

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι,
Πατέρες μου,
Κυρίες καὶ Κύριοι,

Αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ πραγματικότητα. Ὅτι οἱ πτωχοὶ πάντοτε θὰ ὑπάρχουν μεταξὺ μας καὶ ἡ Ἐκκλησία μας, Κλῆρος καὶ Λαός, ὀφείλει νὰ τοὺς προσφέρει μὲ ὅλους τοὺς τρόπους καὶ τὰ μέσα τὴν ἀγάπη της κατὰ τίς ἐκάστοτε ἀνάγκες τους, διότι ἂν δὲν πράξουμε τοῦτο θὰ μᾶς ζητήσῃ λόγον ὁ Κύριος¹⁸.

Εὐχαριστῶ.

14. Ματθ. στ' 11.

15. Ματθ. στ' 13-21. Βλέπετε καὶ τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου στοὺς μαθητὰς του: Λουκ. ε' 1-7, Ἰωάν. κα' 4-6.

16. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ παρατήρησις στὸ σημεῖο αὐτὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. Στὴν ἀπορία τοῦ Ἰούδα σημειώνει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης· «οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν»!!!

17. Ἰωάν. ιβ' 1-8.

18. Ἴδὲ τὴν περικοπὴν τῆς Καθολικῆς κρίσεως τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ μόνον κριτήριον αὐτῆς θὰ εἶναι τὸ κατὰ πόσον ἐκδηλώσαμε ἔμπρακτα τὴν ἀγάπη μας πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας.

Σεβασμιώτατοι,
 Θεοφιλέστατε,
 Ἀξιότιμε κ. Γενικὴ Διευθυντὰ τῆς ΕΚΥΟ,
 Ἐλλογιμώτατε κ. Καθηγητά,
 Σεβαστοὶ πατέρες,
 Κυρίες καὶ κύριοι,

**Ὁμιλία
 τοῦ κ. Κωνσταντίνου
 Δήμτσα,
 Διευθύνοντος
 Συμβούλου
 τῆς Μ.Κ.Ο.
 «Ἀλληλεγγύη»**

(Διορθόδοξο Κέντρο
 τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
 Ἰ. Μ. Πεντέλης, 11.06.09)

Ἡ συμπαράσταση σὸν ἐμπερίστατο ἀδελφὸ εἶναι πρῶτιστο καθῆκον κάθε χριστιανοῦ. Καθῆκον τοῦ ἀνθρώπου ποὺ δὲν τὸν ἀφήνουν ἀδιάφορο οἱ τραγικὲς εἰκόνες ποὺ συνθέτουν τὴν καθημερινότητά μας. Τοῦ ἀνθρώπου ποὺ στέργει πάντοτε σὸ ἀκουσμα τοῦ κλάματος τοῦ πεινασμένου παιδιοῦ, σὸν θρῆνο τοῦ ξεριζωμένου, σὴν ἀπελπισία τοῦ φτωχοῦ.

Καθῆκον κάθε ἀνθρώπου ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ δίνει ἀπλόχερα τὴν ἐλπίδα γιὰ ἕναν καλύτερο κόσμο. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀλληλεγγύη πρὸς τὸν συνάνθρωπο κατὰ συνέπεια δὲ μοιάζει νὰ εἶναι μία ἀπλή ὑποχρέωση.

Αὐτὴ ἡ ἀνάγκη ὁδήγησε στὴ δημιουργία τῆς «Ἀλληλεγγύης» μὲ τὴ συμβολὴ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Διορθόδοξο Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀνάγκη ἀποτελεσματικῆς συμπαράστασης σὸν πάσχοντα συνάνθρωπό μας ὅπουδήποτε καὶ ἂν βρῖσκεται σὸν κόσμο.

Βασικὸς σκοπὸς τῆς «Ἀλληλεγγύης» εἶναι ἡ θεοδίδακτη ἀγάπη καὶ φιλανθρωπία, δηλ. ἡ ἐνίσχυση τῶν λιγότερο εὐνοουμένων κοινωνικῶν ὁμάδων καὶ ἡ βελτίωση τῶν συνθηκῶν διαβίωσέως τους, μέσῳ τῆς παροχῆς κάθε δυνατῆς βοήθειας.

Εἶναι οἱ ἴδιες ἀρχές, οἱ ὁποῖες μᾶς ὁδηγοῦν σὸ νὰ συνεχίζουμε αὐτὸ τὸ θεοδίδακτο ἔργο καὶ νὰ γυρίσουμε σελίδα σὴν πορεία τῆς «Ἀλληλεγγύης», νὰ πορευτοῦμε μὲ τὰ νέα δεδομένα τοῦ σήμερα ἀλλὰ μὲ διδαχὲς βγαλμένες ἀπὸ τὴ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας.

Στὴ νέα μας αὐτὴ πορεία, σὴν ὁποία εὐλογῶν καὶ πνευματικὸς καθοδηγητῆς μας εἶναι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ἔχουμε θέσει δύο βασικοὺς ἄξονες κοινωνικοῦ ἔργου, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀναφορὰ στὴ βοήθειά μας πρὸς τὸν συνάνθρωπο ἐκτὸς καὶ ἐντὸς συνόρων.

* * *

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ξεκινήσω ἀπὸ τὶς δράσεις μας σὸ ἐξωτερικό.

Σὲ ἄριστη συνεργασία μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν, ἀλλὰ καὶ μὲ ἰδιαίτερο αἶσθημα εὐθύνης, ὥστε νὰ ἀποφύγουμε κακοτοπιὲς καὶ λάθη τοῦ παρελθόντος, ὅπως ἡ γνωστὴ πλέον περιπέτεια μὲ τὴ μεταφορὰ ἐπισιτιστικῆς βοήθειας σὸ Ἰράκ σὲ κοτόπουλα, ἔχουμε ξεκινήσει ἕνα σχεδιασμό, ὁ ὁποῖος βασίζεται σὸ αἶσθημα συμπαράστασης καὶ συνεργασίας μὲ τὰ παλαιάφρατα Πατριαρχεῖα καὶ τὶς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες ἀνὰ τὴν Οἰκουμένη, μὲ τοὺς Ἑλληνες τῆς διασπορᾶς, ἀλλὰ καὶ τὶς τοπικὲς κυβερνήσεις.

Στόχος μας εἶναι ἡ ἐνίσχυση τῆς Ἱεραποστολῆς, ἡ βοήθεια τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῶν ἀδερφῶν μας Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν, ὅπου καὶ ἂν βρῖσκονται, κυρίως ὁμως ἡ ἀνακούφιση τῶν ἀνθρώπων ποὺ ὑποφέρουν ἀνεξαρτήτως χρώματος, θρησκειῶματος, φυλῆς.

Δὲν ἀποτελεῖ πρόθεσή μας νὰ μετατραποῦμε σὲ ἐργολάβους καὶ κατασκευαστές, ὅμως ἐλπίδα μας εἶναι νὰ ἀποτυπώσουμε ἴχνη ἀγάπης πρὸς τὸν συνάνθρωπο, ὁ ὁποῖος διαβιοῖ ὑπὸ ἀντίξοες συνθήκες.

Ὁ μόνος τρόπος νὰ πετύχουμε τὸν σκοπὸ μας εἶναι νὰ σχεδιάσουμε μὲ ἀπόλυτη διαφάνεια ὀλοκληρωμένα ἔργα ὑποδομῆς καὶ ἀνάπτυξης, τὰ ὁποῖα θὰ στηρίξουν τὸ κοινωνικὸ ἔργο τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Χαρακτηριστικὰ ἀναφέρω ὅτι σήμερα βρισκόμαστε σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, ὥστε νὰ βρεθεῖ ἡ ὀρθή ὁδὸς γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῆς προσφορᾶς ἀγάπης τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν πολυπαθῆ πληθυσμὸ τῆς λωρίδας τῆς Γάζας. Τὸ χρηματικὸ ποσό, τὸ ὁποῖο ἔχει συγκεντρωθεῖ μέσῳ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων μας ἐπιθυμοῦμε νὰ μετουσιωθεῖ σὲ ἔργα κοινωνικῆς ὑποδομῆς καὶ νὰ μὴν ἀναλωθεῖ σὲ πρόσκαιρη βοήθεια. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ συνεργαζόμαστε στενὰ μὲ τὴν ἡγεσία τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ ἤδη ἐτοιμάζουμε προτάσεις πρὸς ἔγκριση.

Παράλληλα μὲ τὴν οἰκονομικὴ βοήθεια, ἔχουμε ἤδη ἀποστείλει στὴν πληγείσα περιοχὴ ἀρκετοὺς τόνους ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν, οἱ ὁποῖες προέκυψαν ἀπὸ τὶς ἐχθροπραξίες. Μὲ τὸν Πατριάρχη Ἱεροσολύμων ἔχουμε θέσει ἓνα πλαίσιο συνεργασίας πού ἀφορᾶ στὴν ἀνάπτυξη (σχολεῖα, πρωτοβάθμια ὑγεία), τὸν διαπολιτισμικὸ καὶ διαθρησκευτικὸ διάλογο.

Μὲ τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας σχεδιάζουμε ἀπὸ κοινῆς τὴν ἄμεση ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια σὲ ἀνθρώπους πού ὑποφέρουν, τὴν κατασκευὴ σχολείων καὶ ἰατρείων σὲ μέρη ὅπου ὑπάρχει αὐξημένη ἀνάγκη, ἐνῶ ἤδη ἔχουμε ἀναλάβει τὴν οἰκονομικὴ ὑποστήριξη πέντε ἰατρείων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καμερουν καὶ παράλληλα προχωροῦμε στὴν ὀργάνωση ἐνημερωτικῆς ἐκστρατείας σχετικὰ μὲ τὴν διάδοση καὶ τὴν καταπολέμηση τοῦ ἰοῦ τοῦ Aids ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἐπιδημικῶν ἀσθενειῶν, οἱ ὁποῖες πλήττουν τὶς ὑποσαχάρειες περιοχὲς τῆς ἀφρικανικῆς ἡπείρου.

Ἐχουμε ἤδη ἀποστείλει ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια στὴ Ζιμπάμπουε σὲ συνεργασία μὲ τὴν τοπικὴ Ἐκκλησία καὶ σχεδιάζουμε τὴ συνέχιση τῶν ἀποστολῶν.

Στὰ ἐδάφη τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας ὑπάρχει ὁ προγραμματισμὸς γιὰ τὴν ἀνέγερση σχολείου στὸν

γνωστὸ προσκυνηματικὸ χῶρο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας τῆς Σαιτνάγια, ἐνῶ σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Χαλεπίου σχεδιάζουμε τὴν κατασκευὴ ἑνὸς πολιτιστικοῦ κέντρου, στὸ ὁποῖο θὰ δοθεῖ ἔμφαση στὸν διαθρησκευτικὸν διάλογο.

Εἴμαστε καθημερινὰ ἀποδέκτες προτάσεων συνεργασίας σὲ θέματα κοινωνικοῦ ἔργου, προερχόμενες ἀπὸ τὶς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες τῶν χωρῶν τοῦ πρώην Ἀνατολικοῦ μπλόκ, τὶς ὁποῖες καὶ ἐξετάζουμε ἐνδελεχῶς.

Συγκεκριμένα ἔχει κατατεθεῖ πρόταση πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν γιὰ τὴν ἀνέγερση πέρυγας ὀφθαλμολογικῆς κλινικῆς στὸ ἤδη ὑπάρχον πολυιατρεῖο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Τιράνων ἀλλὰ καὶ γηροκομεῖο στὴν Οὐκρανία ἐνῶ ἔχει προγραμματιστεῖ ἡ φιλοξενία 50 παιδιῶν κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ θέρους μὲ τοὺς συνοδούς τους κατόπιν αἰτήματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας. Ἡ φιλοξενία θὰ λάβει χώρα στὴν κατασκήνωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας καὶ Ὠλένης καθὼς καὶ στὸν ξενώνα τῆς «Ἀλληλεγγύης» Μέριμνα 1, στὴν Ἀθήνα.

Ὅσον ἀφορᾶ στὴ δράση μας ἐντὸς τῶν συνόρων ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἄμεσα καταθέτουμε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Ὑγείας τὴν ἐπίσημη πρότασή μας γιὰ τὴν ἀδειοδότηση λειτουργίας τοῦ ξενώνα γιὰ ἄτομα μὲ τετραπληγία καὶ νοητικὴ ὑστέρηση ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀνάφης στὴν Κυψέλη, ἐνῶ ἤδη ἔχει σχεδιαστεῖ ἡ λειτουργία κέντρου ἡμέρας γιὰ ἄτομα πάσχοντα ἀπὸ τὴ νόσο Ἀλτσχάιμερ, στὴν ἔδρα τοῦ ὀργανισμοῦ μας στὸ Μεταξουργεῖο. Ἐπίσης σὲ συνεργασία μὲ τὸν Δῆμο Πειραιῶς μελετοῦμε τὴν ἔναρξη λειτουργίας ἑνὸς κινητοῦ πολυιατρείου γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τοῦ τοπικοῦ πληθυσμοῦ.

Παράλληλα ὑπάρχει κοινὸς σχεδιασμὸς γιὰ τὰ ἔργα προνοιακοῦ χαρακτήρα, τὰ ὁποῖα θὰ ἀνακοινωθοῦν σύντομα.

Ἀξίζει νὰ ἐπισημάνω τὴ μεγάλη προσφορὰ καὶ ἀνταπόκριση, τὴν ὁποῖα ἔχουν τὰ καθημερινὰ συσσίτια μας. Συγκεκριμένα, στὴν πλέον ὑποβαθμισμένη περιοχὴ τῆς πρωτεύουσας, στὴν περιοχὴ τῆς Ὀμοιοίας, σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καθημερινῶς διανέμονται 1500 μερίδες φαγητοῦ σὲ ἀναξιοπαθοῦντες.

Ἡ ὅλο καὶ αὐξημένη ἀνάγκη γιὰ καθημερινὴ σίτιση μᾶς ὁδήγησε στὴν ἀπόφαση νὰ ἐπεκτείνουμε τὴ δράση

μας καὶ σὲ ἄλλες περιοχὲς τῆς Ἀθήνας ἀπὸ τὸν ἐρχόμενο Σεπτέμβριο.

Ἐπίσης ἡ σκληρὴ καθημερινότητα, τὴν ὁποία βιώνουν οἱ μετανάστες καὶ οἱ πρόσφυγες στὴν πόλη μας δὲν μᾶς ἄφησε ἀπαθείς καὶ ἀδιάφορους. Ὁργανώσαμε διανομὴ ρουχισμοῦ στοὺς μετανάστες, οἱ ὁποῖοι ζοῦν στὸ κέντρο τῆς πόλης μας, ἐνῶ σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ μὲ νοσηλευτικὰ ἰδρύματα τῆς Ἀθήνας σχεδιάζουμε τὴν παροχὴ ἰατροφαρμακευτικῆς βοήθειας καὶ περιθαλψῆς πρὸς τοὺς ἐκπατρισθέντες. Ἡ φροντίδα μας γιὰ τοὺς ἀλλοδαποὺς δὲν τελειώνει μὲ τὰ παραπάνω, ἀλλὰ ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι γιὰ ἕκτη συνεχόμενη χρονιά πραγματοποιοῦνται δωρεὰν μαθήματα ἑλληνικῆς γλώσσας καὶ πολιτισμοῦ σὲ ξένους, οἱ ὁποῖοι ζοῦν καὶ ἐργάζονται στὴ χώρα μας. Ἡ συγκεκριμένη δράση παρουσιάζει μεγάλη ἐπιτυχία καὶ χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι ἔχουν περάσει ἀπὸ τὰ θρανία τῆς «Ἀλληλεγγύης» περίπου 2.500 ἄτομα κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα τῶν ἑξὶ ἐτῶν. Τὸ πρόγραμμα συνεχίζεται καὶ θὰ ἐπεκταθεῖ σὲ συνεργασία μὲ τὸ Ὑπ. Παιδείας καὶ τὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν.

Τὸ πρόβλημα τῶν μεταναστῶν δυστυχῶς δὲν ἀποτελεῖ προνόμιο τῆς Ἀθήνας. Σὲ συνεργασία μὲ τὶς κατὰ τόπους Ἱερὲς Μητροπόλεις ἔχουμε διανείμει ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια σὲ καταυλισμοὺς προσφύγων στὴν Πάτρα, Μυτιλήνη, Χίο, Λέρο ἀκόμα καὶ στὸ ἀκριτικὸ Ἀγαθονήσι.

Ἐνα ἀκόμα σημαντικὸ κοινωνικὸ πρόβλημα τῶν ἡμερῶν μας εἶναι ἡ ἀνεργία.

Σὲ συνεργασία μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Ἀπασχόλησης ὁλοκληρώσαμε ἐπιτυχῶς πρόγραμμα συμβουλευτικῆς υποστήριξης ἀνέργων, ἐνῶ ἔχουμε ἤδη συμμετάσχει σὲ σχετικούς διαγωνισμοὺς γιὰ τὴν ἔγκριση προγραμμάτων ἐπιμόρφωσης ἀνέργων σὲ τεχνικὰ ἐπαγγέλματα.

Ἐπίσης θέσαμε τὶς βάσεις γιὰ τὴν ὀρθὴ ἀξιοποίηση ἑνὸς σημαντικοῦ τομέα τοῦ κοινωνικοῦ μας ἔργου, τοῦ ἐθελοντισμοῦ.

Ὑπογράψαμε πρὸ ἡμερῶν προγραμματικὴ σύμβαση μὲ τὴ Γενικὴ Γραμματεία Πολιτικῆς Προστασίας μὲ σκοπὸ τὴν καλύτερη ὁργάνωση καὶ ἐνεργοποίηση τοῦ ἐθελοντικοῦ μας κινήματος. Ἦδη ἔχουν σχεδιαστεῖ δράσεις, οἱ ὁποῖες ἀφοροῦν στὴν ἐκπαίδευση τῶν ἐθελοντῶν μας σὲ περιπτώσεις πρόληψης καὶ ἀντιμετώπισης φυσικῶν καταστροφῶν.

Σὲ ὅλα αὐτὰ ἐπιτρέψατέ μου νὰ συμπεριλάβω τὴν καθημερινὴ βοήθεια, τὴν ὁποία χορηγοῦμε σὲ μεμονωμένες περιπτώσεις ἀτόμων πού χρήζουν ἄμεσης βοήθειας ὑλικῆς ἢ ψυχολογικῆς.

Ἀκόμα ἀξίζει νὰ προσθέσω τὰ ἔργα κοινωνικοῦ καὶ προνοιακοῦ χαρακτῆρα τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα θὰ προκύψουν ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση τῆς προγραμματικῆς σύμβασης μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν.

Τελειώνοντας ἐπιτρέψατέ μου νὰ προσθέσω τὴν ιδιαίτερη προσπάθειά μας γιὰ τὴ διατήρηση καὶ διάσωση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας πολιτισμοῦ. Ὁλοκληρώσαμε ἓνα ἔργο ψηφιοποίησης πολιτιστικῶν θησαυρῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐνῶ ἤδη ἔχουμε καταθέσει προτάσεις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν γιὰ τὴ συνέχιση τοῦ ἔργου καθὼς καὶ γιὰ τὴ ψηφιοποίηση τοῦ ἱστορικοῦ ἀρχείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τέλος σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἱ. Μ. Αἰγιαλείας βρισκόμαστε σὲ συζητήσεις γιὰ τὴν παραχώρηση ἑνὸς κτιρίου τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις Σοπωτινῶν στὴν περιοχὴ τῶν Καλαβρυτῶν μὲ σκοπὸ τὴν ἀξιοποίησή του γιὰ ἔργα κοινωνικοῦ χαρακτῆρα.

Σκοπὸς μας εἶναι νὰ πραγματοποιοῦμε ἔργα βιώσιμα καὶ δομὲς κοινωνικοῦ ἔργου ὑγιεῖς καὶ σὲ αὐτὸ τὸν ἄξονα κινούμαστε.

* * *

Εὐχαριστῶ πολὺ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς «Ἀλληλεγγύης» γιὰ τὴν ἀμέριστη συμπαράσταση πρὸς τὸ ἔργο μας, τὸν Πρόεδρο Μητροπολίτη Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητο καὶ τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς ΕΚΥΟ κ. Ἀντώνη Ζαμπέλη γιὰ τὴ συνεχῆ καὶ καθημερινή τους βοήθεια. Τοὺς Μητροπολίτες πού ἐνδυναμώνουν τὴν προσπάθειά μας. Τοὺς ἐργαζόμενους τῆς «Ἀλληλεγγύης» γιὰ τὴν προσπάθειά τους καθὼς καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη του πρὸς τὸ πρόσωπό μου καὶ τὴν πατρικὴ εὐλογία πού ἀπλόχερα μᾶς παρέχει.

Εἶναι κατανοητὸ τὸ μεγάλο ἔργο τῆς «Ἀλληλεγγύης» ἀλλὰ καὶ ἡ τεράστια εὐθύνη τῆς ἀπέναντι στὴν κοινωνία γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν στόχων καὶ τῶν σκοπῶν τῆς, πού δὲν εἶναι ἄλλοι ἀπὸ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν ἔχοντα ἀνάγκη συνάνθρωπό μας. Διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος νὰ ἀγαπήσει κανεὶς τὸ Θεό, ἀπὸ τὸ νὰ ἀγαπᾷ τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς ἀνθρώπους.

Εὐχαριστῶ

Ὁ Προσκυνηματικὸς Τουρισμὸς σήμερα*

(Χαιρετισμὸς τοῦ Σεβ.
Μητροπολίτου Ζακύνθου
κ. Χρυσόστομου στὸ Β΄
Ἑλληνορωσικὸ Φόρουμ,
Ἄγ. Πετρούπολη,
15-19 Ἰουνίου 2009)

Σεβασμιώτατε Ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας καὶ
πάσης Ρωσίας κ. Κυρίλλου,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας τῆς Ἄγ. Πετρούπο-
λεως κ. Βλαδίμηρε,
Σεβασμιώτατοι, Θεοφιλέστατοι καὶ λοιποὶ Κληρικοί - Ἐκπρόσωποι τῶν
κατὰ τόπους Ἁγίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ λοιπῶν Χριστιανικῶν
Ὁμολογιῶν,
Ἐρίτιμε κ. Τόνια Κατζούρου, Γεν. Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,
Ἀξιότιμε κ. Sergey Golouin, Γενικὸ Διευθυντὰ τοῦ Pommel Holdingsinc.
Κυρίες καὶ Κύριοι Σύνεδροι,

Ἐπιτρέψτε μου, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συγκλήσεως τοῦ Β΄ αὐτοῦ Ἑλληνο-
Ρωσικοῦ Συνεδρίου ἐδῶ στὴν πανέμορφη πόλη τῆς Ἄγ. Πετρούπολεως, νὰ
Σᾶς ἀπευθύνω, ὡς ὁ Ἐκπρόσωπος τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
καὶ τοῦ Σεπτοῦ Προκαθημένου Αὐτῆς, Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν κ. Ἱερωνύμου, στὴν ἀγάπη Σας, τὴν χαρὰ μας καὶ τὴν ἐν Κυρίῳ
ἐγκαύχηση, τὰ θερμὰ συγχαρητήρια καὶ τοὺς ἐπαίνους μας, γιὰ τὴν συνέχι-
ση τῶν πρωτοβουλιῶν σας, ὅπως ἡ πραγματοποίηση τοῦ Συνεδρίου αὐτοῦ,
σὰν ἡ φυσικὴ συνέχεια τοῦ Α΄ Ἑλληνο-Ρωσικοῦ Φόρουμ πού μὲ πολλὴ ἐπι-
τυχία πραγματοποιήθηκε στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὶς 7 μέχρι τὶς 11 τοῦ μηνὸς
Ὀκτωβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους 2008.

Συνέδρια αὐτοῦ τοῦ τύπου καὶ αὐτοῦ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου μὲ τὴν παρου-
σία πολλῶν καὶ διακεκριμένων προσωπικοτήτων τῆς κοινωνίας μας, στὰ
ὁποῖα εἶναι προσκεκλημένη καὶ ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Ἐκκλησία μας,
ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ δείχνουν συνεχῶς τὴν ποιμαντικὴ μέριμνα Αὐτῆς,
πάνω σὲ προβλήματα καὶ τάσεις τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου ὅπως αὐτὰ ἀντι-
μετωπίζονται στὸν σύγχρονο μεταμοντέρνο ἀνήσυχο κόσμο μας καὶ στίς
προσκυνηματικὲς περιηγήσεις.

Ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Νῶε καὶ τοὺς υἱούς του, πρὸς ὄλους ἐμᾶς
δηλαδή, *«αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν»* (Γεν. 9,7),
ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο σὲ μία κίνηση πού τὸν ὠθεῖ σὲ ὅλη τὴ γῆ καὶ πέραν
αὐτῆς.

Εἰδικότερα ἡ Εὐρώπη, ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς προϊστορίας ἤδη, εἶναι πεδίο συ-
νεχῶν μετακινήσεων λαῶν, καὶ βεβαίως καὶ τῶν συγκρούσεων πού συχνὰ
ἐπιφέρει ἡ μετακίνηση. Πολὺ συχνά, τὸ ποθούμενο ἦταν μία εὐφορὴ γῆ, ἕνας
χῶρος ὅπου ὁ ἄνθρωπος θὰ πότιζε μὲ τὸν ἰδρῶτα του γιὰ νὰ προκόψει. Ἀλ-
λὰ ὑπῆρχαν καὶ πολλοὶ πού τὸ μόνο πού ἤθελαν ἦταν ἡ λεηλασία. Κι ἔτσι, ἡ
μετακίνηση γιὰ ἄλλους ἦταν προσδοκία, καὶ γιὰ ἄλλους μάστιγα τοῦ Θεοῦ.

Ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια πάντως, ἀπὸ τὰ χρόνια τὰ θαμμένα στὴν ἄμμο τῆς
προϊστορίας, τὸ ζητούμενο γιὰ πολλοὺς ἀνθρώπους ἦταν ὄχι μόνον ὁ πη-
γαιμὸς ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιστροφή. Τὸ ταξίδι αὐτό, ὑπηρετοῦσε τὸ ἐμπόριο. Στό-

Σημ. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ Πανος. Ἀρχιμανδρίτης
Σπυρίδων Κατραμάδος ἐξεπροσώπησαν τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ
ἐν λόγῳ Συνέδριο.

χος του ἦταν τὸ κέρδος. *Μόνο στὴν ἑλληνικὴ ἀρχαιότητα βλέπουμε γιὰ πρώτη φορὰ νὰ ταξιδεύει καὶ κάποιος ἀκόμα: αὐτὸς ποὺ ἤθελε νὰ δεῖ τίς χώρες καὶ τὴ ζωὴ τῶν ἄλλων λαῶν.* (π.χ. ὁ ἱστορικὸς Ἡρόδοτος).

Ἀπὸ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς χρόνους κάνουν τὴν ἐμφάνισή τους καὶ αὐτοὶ ποὺ ταξιδεύουν ὄχι γιὰ οἰκονομικοὺς λόγους, ἀλλὰ γιὰ ἱεραποστολή, ἢ πρὸς *ὠφέλειαν ψυχῆς*. Αὐτοὶ ποὺ πηγαίνουν νὰ δώσουν τὴ μαρτυρία τους. Νὰ βροῦν θησαυροὺς πνευματικούς. Αὐτοὶ ποὺ δὲν θέλουν νὰ ἀποκτήσουν, ἀλλὰ νὰ δώσουν καὶ ἡ μόνη τους ἐπιθυμία ἦταν νὰ προσκυνήσουν.

Εἶναι μᾶλλον περιττὸ νὰ ὑπενθυμίσουμε ὅτι αἰῶνες τώρα στὴν γεωγραφικὴ περιοχὴ ὅπου μᾶς ἔταξε ὁ Θεὸς νὰ ζοῦμε, δηλαδὴ τὴν Εὐρώπη, τὴν χαράζουν οἱ δρόμοι τῶν προσκυνητῶν, φυτεύοντας τὴ γῆ της μὲ τὴν πίστη. Πρῶτοι δίδαξαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ τὴ δική τους περιοδεία ἀνὰ τὸν κόσμο.

Στὴ συνέχεια οἱ χριστιανοὶ προσκυνητές, μὲ τὸ σεβασμὸ τους στοὺς χώρους ὅπου ἔζησαν οἱ ἅγιοι καὶ ὅπου φανερώθηκε θαυματουργικὰ ἡ δύναμη καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου, μὲ τίς παρακλήσεις τους στὴν Παναγία καὶ τοὺς Ἁγίους, μὲ τὴ μετάνοια στοὺς ἀσκητὲς καὶ τὴν ταπείνωση πρὸς τὰ λείψανα, ἔγιναν *διδάσκαλοι μιᾶς κοινωνικότητας* ποὺ θεμελιώνεται στὴν πίστη καὶ τὴν πνευματικότητα, τὴν ὁποία αὐτὴ καλλιιεργεῖ καὶ φανερώνει.

Οἱ ἱερὲς ἀποδημίες τους ἔχτισαν *τὴ χριστιανικὴ συνείδηση τῆς Εὐρώπης*, διδάσκοντας ὅλους τους λαοὺς τῆς Ἡπείρου μας, ὅτι πέρα καὶ πάνω ἀπὸ τίς ἀντιθέσεις τους, ἔχουν *ταυτότητα θεμελιωμένη στὴν κοινὴ πίστη τους*.

Ὅμως, ἂν ἄλλοτε τὸ ταξίδι ἦταν περιπέτεια, στὸ σημερινὸ κόσμο ὁ λεγόμενος τουρισμὸς εἶναι διασκέδαση καὶ ξεκούραση, γνώση καὶ θεραπεία, ἀναψυχὴ καὶ εὐλογία.

Ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία εἰσηγουμένη τὴν προσκυνηματικὴ περιήγηση καὶ τὴν συστηματικὴ ἀπὸ κάθε ἄποψη ἀνάπτυξή της, ἀλλὰ καὶ τὴν συνεργασία μὲ ὅλους τους φορεῖς καὶ θεσμοὺς τῆς σύγχρονης κοινωνίας μας, θέλει νὰ προτείνει στὸν ἄνθρωπο ἓνα τουρισμὸ, ἓνα προσκύνημα ποὺ θὰ πηγαίνει πολὺ πιὸ πέρα ἀπὸ τὴν ἀπόλαυση καὶ τὴ διασκέδαση τῶν ἐξωτε-

ρικῶν στοιχείων τοῦ κόσμου τούτου: Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Ἐκκλησία μας προτείνει σήμερα στὸν ἄνθρωπο εἴτε θρησκεύει πολὺ εἴτε λίγο, τὸν θρησκευόμενο ἢ λιγότερα θρησκευόμενο, νὰ ἐπισκεφθεῖ χώρους ποὺ ἔχουν καθαγιάσει οἱ ἅγιοι, χώρους στοὺς ὁποίους φανερώθηκε θαυμαστὰ ἡ δύναμη καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου. Τοῦ προτείνει νὰ ἀξιοποιήσει καὶ πνευματικὰ τὸ ταξίδι καὶ ἔτσι τελικὰ νὰ τὸ κάνει ἀληθινὰ ἓνα ταξίδι, μία πορεία ἀναψυχῆς καὶ ξεκούρασης.

Ἡ προσκυνηματικὴ περιήγηση ὀφείλει καὶ πρέπει νὰ εἶναι τὸ βάλσαμο τῆς γεμάτης ἀπὸ τὰ ἄγχη καὶ τὴν πολύμορφη κούραση ψυχῆς μᾶς, ὀφείλει καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐνίσχυση τοῦ πνεύματος, ὀφείλει καὶ πρέπει νὰ εἶναι μία πολύπλευρη καὶ οὐσιαστικὴ ψυχοσωματικὴ θεραπευτικὴ παρέμβαση στὴν ψυχικὴ ἀπαξίωση τοῦ ἀσθενοῦντος ὄλου ἀνθρώπου.

Καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν ποιμαντικὴ εὐθύνη Της καὶ στὸν εὐαίσθητο αὐτὸ ποιμαντικὸ τομέα, μέσα καὶ ἀπὸ τὸ Συνοδικὸ Γραφεῖο τῆς ἀναπτύξεως τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων καὶ τῶν πολλῶν, ἐπικαίρων καὶ ἐπιτυχημένων δραστηριοτήτων καὶ εἰσηγήσεων αὐτοῦ τὰ τελευταῖα χρόνια, θέλει νὰ ἀποδώσει στὸν σύγχρονο χριστιανὸ ἄνθρωπο αὐτὸ ποὺ τοῦ ἀνήκει: νὰ τοῦ δώσει δηλαδὴ τὴ χαρὰ τῶν διακοπῶν, χωρὶς νὰ τὸν ἀφήσει νὰ ξεπέσει σὲ ἓναν διαλυτικὸ καταναλωτισμὸ.

Νὰ τὸν βοηθήσει νὰ συνειδητοποιήσει ὅτι ἄλλο τουρισμὸς, ἄλλο προσκύνημα. Νὰ τὸν βοηθήσει νὰ συνειδητοποιήσει ἐπίσης ὅτι τὸ ζητούμενο στὶς διακοπές του εἶναι νὰ βρεῖ τὸν ἑαυτό του καὶ ὄχι νὰ προσπαθεῖ νὰ ξεφύγει ἀπὸ αὐτόν. Νὰ βρεῖ τὸν ἑαυτό του ποὺ τὸν ἀλλοτριώνει ἢ τύρβη τῆς καθημερινότητας, νὰ τὸν βρεῖ μὲ τὴν χάρη τῶν ἁγίων, μὲ τίς μεσιτεῖες των. Νὰ βρεῖ τὸν ἑαυτό του καὶ νὰ τὰ βρεῖ μὲ τὸν ἑαυτό του ἀνασαινοντας τὸν καθαρὸ πνευματικὸ ἀέρα τῶν κορυφαίων θαυμάτων καὶ προσκυνημάτων. Νὰ βρεῖ τὸν ἑαυτό του περπατώντας στὰ ἱερὰ χῶματα, ὅπου ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἔλαμψε.

Ἔτσι μόνον μποροῦν οἱ προσκυνηματικὲς περιηγήσεις νὰ ἀποτελέσουν ἓνα στοιχεῖο ἐνότητας. Καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὅπως καὶ ὅλες οἱ Χριστιανικὲς Ἐκκλησίες τῆς Εὐρώπης, ζώντας καθημερινὰ τὰ νέα προβλήματα στὴν Εὐρωπαϊκὴ κοινωνία προ-

σπαθεῖ καὶ δημιουργεῖ τὶς προϋποθέσεις προσέγγισης τῶν χριστιανῶν στοὺς Ἱεροὺς τόπους της. *Δημιουργεῖ δηλαδή καὶ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἦθος καὶ σεβασμὸ ἀνάμεσα στὸν ἄνθρωπο καὶ στὸν Θεό, στὸν ἄνθρωπο καὶ στὴ φύση, στὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν συνάνθρωπό του.*

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἀγωνίζεται νὰ δημιουργήσει συμπεριφορὲς ὄχι ἐξουσιαστικές, ἀλλὰ ἀγαπητικές. Ὅχι προβληματικούς ἐθνικισμούς ἢ θρησκευτικούς φονταμεταλισμούς, ἀλλὰ ἀνοικτὲς καὶ βιώσιμες χριστιανικὲς κοινότητες. Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουμε νὰ δίνουμε «λόγον περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος». Ἡ Ἐκκλησία βλέπει τὸν κόσμο μας νὰ περιέρχεται σὲ κατάσταση πώσης μὲ κύριο τὸν ἄνθρωπο. Βλέπει ὅμως τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρο τὸν κόσμο λουσμένο στὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Προέκταση αὐτῆς τῆς Ἀνάστασής Του, εἶναι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Ἀνθρώπου ποὺ ὀφείλουν νὰ ἀποτελέσουν οἱ ἱερο-αποδημίες καὶ τὰ προσκυνήματα στὴν τρίτη χιλιετία μας, στὸν κόσμο μας γενικότερα.

Χαιρόμεθα ἰδιαιτέρως, λοιπόν, διότι καὶ τὸ Ἑλληνο-Ρωσικὸ Φόρουμ σὲ συνεργασία μὲ τὴν πεφιλημένη Ἀδελφὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας συμμερίζεται αὐτὲς ἀλλὰ καὶ παρόμοιες σκέψεις τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας καὶ τῆς συγχρόνου

ποιμαντικῆς της καὶ μπορούμε νὰ συμβαδίζουμε στὸ κοινὸ καλὸ ἔργο.

Χαιρόμεθα καὶ μὲ τὴν ἀρξαμένη συστηματικὴ συνεργασία μας καὶ σὲ αὐτὸν τὸ σημαντικὸ τομέα τῆς ποιμαντικῆς εὐθύνης καὶ δράσεώς μας στὸν ἄνθρωπο τοῦ 21ου αἰῶνα, πράγμα τὸ ὁποῖο δηλώνεται μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ μὲ τὴν παρουσία μας σήμερα ἐν μέσῳ ὑμῶν.

Ἀγαπητοὶ μου,

Μεταφέροντες τὶς πατρικὲς εὐχὲς καὶ εὐλογίες τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Ἱερωνύμου, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἁγίων Ἀδελφῶν μου Ἀρχιερέων, τῶν συγκροτούντων τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σᾶς εὐχόμαστε ἐκ μέσης ψυχῆς καὶ καρδίας κάθε ἐπιτυχία στὸ Συνέδριό μας, θὰ τὸ παρακολουθήσουμε μαζὶ μὲ τὴν τιμία συνοδεία μας, τὸν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμ. π. Σπυρίδωνα Κατραμάδο, Γραμματέα τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου τῆς Ἀναπτύξεως τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ εὐελπιστοῦμε ὅτι, πάντα ἀπὸ κοινοῦ καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου, θὰ διακονεῖται ὁ Ὁρθόδοξος καὶ Χριστιανικὸς Λαὸς τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ γενικότερα ὁ ἄνθρωπος καὶ θὰ ὀδηγεῖται σὲ νομὲς σωτηρίου.

Σᾶς εὐχαριστῶ.



ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

**«Τὰ ἕξι εἶδη
τῆς ἀγάπης
τοῦ Εὐαγγελίου
τῆς Κρίσεως»**

(Διορθόδοξο Κέντρο
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
Ἰ. Μ. Πεντέλης, 12.6.08)

Στὸ πλαίσιο τῶν πρακτικῶν ἀσκήσεων τοῦ μαθήματος «Ποιμαντικὴ Ἐπικοινωνία» τοῦ Β΄ ἑξαμήνου τοῦ μεταπτυχιακοῦ προγράμματος «Ποιμαντικὴ Θεολογία καὶ Ἀγωγή» τοῦ Τομέα Χριστιανικῆς Λατρείας, Ἀγωγῆς καὶ Διαποιμάνσεως τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, οἱ μεταπτυχιακοὶ φοιτητὲς Ἀγαθὴ Παπᾶ, Ἀνδρομάχη Γεωργιάδη, Γεώργιος Σκλίας, Εἰρήνη Τερέζη, Ἐλευθερία Καλλέργη, Ἐμμανουὴλ Τζάλας, Κωνσταντῖνος Τσαμουρᾶς καὶ Νεκτᾶριος Παπαδόπουλος παρήγαγαν μίαν ἐφαρμογὴ παρουσίας (powerpoint) ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ μουσικὴ, διάρκειας 35 λεπτῶν, μὲ γενικὸ τίτλο «Τὰ ἕξι εἶδη τῆς ἀγάπης τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Κρίσεως». Ἡ παρουσίαση βασίζεται στὴν εὐαγγελικὴ περικοπὴ τοῦ «Εὐαγγελίου τῆς Κρίσεως» (Ματθ. κεφ. 25, στίχ. 31-46), ἀνάγνωσμα τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀπόκρως. Ἡ ἀνάλυση τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς καὶ ἡ μέθοδος ἔρευνας καὶ καταγραφῆς βασίστηκε στὸ κείμενο τοῦ καθηγητῆ κ. Ἀλ. Μ. Σταυρόπουλου «Τὰ ἕξι εἶδη τῆς ἀγάπης τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Κρίσεως» (Ε.Ε. τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τ. ΛΕ΄).

Σκεπτικὸ τῆς ἀσκήσεως:

Στὴ διάρκεια τῶν προπτυχιακῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὶς μεταπτυχιακὰς σπουδὰς τους, οἱ μεταπτυχιακοὶ φοιτητὲς διδάσκονται τρόπους καὶ μεθόδους ἔρευνας καὶ ἀναζήτησης ἐπιστημονικῶν στοιχείων σχετικῶν σὲ ἓνα θέμα. Στὸ μάθημα Ποιμαντικὴ Ἐπικοινωνία οἱ φοιτητὲς ἀσχολήθηκαν μὲ θεμελιώδεις ἀρχὲς τῆς ἐπιστήμης τῆς Ἐπικοινωνίας σὲ συνδυασμὸ μὲ ἐπικοινωνιακὰς πρακτικὰς τῆς Θεολογίας. Ἡ μελέτη τοῦ προφορικοῦ, γραπτοῦ καὶ ἠλεκτρονικοῦ λόγου, ἡ ἀναζήτησις πολυμεσοῦ ὕλικου καὶ ἡ ἀποτύπωσί του σὲ ἠλεκτρονικὴ μορφή, ἀποτέλεσε ἰδιαίτερο χῶρο ἐνασχόλησής τους στὴ διάρκεια τοῦ ἑξαμήνου. Ἄν γιὰ κάθε ἐπιστημονικὸ πεδίο ἡ θεωρία χωρὶς πράξι εἶναι ἔλλειψη, πόσο μᾶλλον γιὰ τὴν Ἐπικοινωνία. Γι' αὐτὸ ἀποφασίστηκε ἀντὶ ἄλλης ἀσκήσεως στὸ παραπάνω μάθημα, οἱ φοιτητὲς νὰ ἐργασθοῦν ἀτομικὰ καὶ ὁμαδικὰ μὲ σκοπὸ νὰ παραγάγουν μίαν φροντιστηριακὴ ἐργασία πιλοτικῆς μορφῆς. Νὰ παρουσιάσουν μίαν εὐαγγελικὴν περικοπὴν, χρησιμοποιώντας τὶς δυνατότητες ποὺ παρέχουν τὰ σύγχρονα ἠλεκτρονικὰ μέσα στὴ μεταφορὰ τοῦ γραπτοῦ καὶ προφορικοῦ λόγου μὲ τὴ χρῆση ἤχων καὶ εἰκόνων.

Σκοπὸς καὶ μορφή

Ἡ κυριώτερη ἐπαφὴ τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μὲ τὸ κείμενο τῆς Καινῆς Διαθήκης γίνεται μέσῳ τῶν Εὐαγγελικῶν περικοπῶν τῆς Θείας Λειτουργίας. Γι' αὐτὸ, τὸ Ἁγιογραφικὸ κείμενο ποὺ παρουσιάζεται, ἐντάσσεται στὴ λειτουργικὴ του μορφή, ὡς εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα (καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως...). Λέγεται συχνὰ ὅτι ὁ λόγος

τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι διαχρονικός καὶ πάντοτε ἐπίκαιρος. Ὅμως, ὁ σύγχρονος κόσμος δὲν ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ τὸ διαπιστώσει, ἀφοῦ ἡ γλῶσσα τῆς λατρείας ἀπέχει ἀπὸ τὴν καθημερινή του ὁμιλία. Οἱ μεταφράσεις τοῦ Εὐαγγελίου θὰ μπορούσαν νὰ καλύψουν αὐτὸ τὸ κενό, ὅμως δὲν ἀποτελοῦν ἀνάγνωσμα τῶν σύγχρονων ἀνθρώπων. Καὶ δυστυχῶς, οἱ περισσότερες προφορικές ἐρμηνευτικές παρουσιάσεις καὶ ἐπεξηγήσεις ἐλάχιστα μεταδίδουν κάτι ἀπὸ τὴν ἀμεσότητα καὶ τὴν ἐπικαιρότητα τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου.

Ὅμως, ὁ σύγχρονος κόσμος καὶ ἰδιαίτερα οἱ νέοι, ἐνῶ δυσκολεύονται νὰ ἐκφραστοῦν μὲ λόγια, μιλοῦν, καὶ ἐκφράζονται μὲ τὴ γλῶσσα τῆς μουσικῆς, τῆς εἰκόνας, τῆς τεχνολογίας, τρόπους ἐπικοινωνίας καὶ συνομιλίας ἄρτιους καὶ πλούσιους σὲ δυνατότητες, εὐρεῖς στὶς διαστάσεις τους καὶ οἰκείους στοὺς νέους. Αὐτὴ τὴν ἀνάγκη ὑπηρετεῖ ἡ παροῦσα παρουσίαση τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, πὺν γίνεται μέσα ἀπὸ εἰκόνες, κείμενα καὶ μουσική.

Ὅμως, ὁ καταιγισμὸς τῶν αἰσθήσεων τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου μὲ εἰκόνες, δημιουργεῖ συχνὰ ἐξοικείωση καὶ ἄρα ἀμβλύνει τὴν εὐαισθησία του ἀπέναντι στὰ ἀνθρώπινα προβλήματα καὶ τὶς ἀνάγκες. Ὁ σύγχρονος νέος συχνὰ ἀντιμετωπίζει τὴν ἔνδεια μὲ τὴν ἀσφάλεια τοῦ παρατηρητῆ. Γι' αὐτὸ τὸν λόγο, οἱ εἰκόνες πὺν χρησιμοποιοῦνται στὴν ἄσκηση δὲν ἀποτελοῦν αὐτοσκοπὸ, ἀλλὰ μέσα. Ὁ συνδυασμὸς τῶν ἐναλλασσομένων εἰκόνων δὲν ἐπιδιώκει νὰ βομβαρδίσει τὶς αἰσθήσεις τοῦ θεατῆ μὲ περισσότερες εἰκόνες, ἀλλὰ νὰ τὸν προβληματίσει, νὰ προκαλέσει συζητήσεις γιὰ τὶς βαθύτερες αἰτίες πὺν προκαλοῦν, ἀλλὰ καὶ ἀντιμετωπίζουσαν τὴν πείνα, τὴ δίψα κ.λπ.

Ἰδιαίτερη ἔμφαση δίνεται ὥστε νὰ ξεπεραστεῖ ἡ παρουσίαση τοῦ προφανοῦς. Ἡ πείνα γιὰ μάθηση, ἡ δίψα γιὰ ζωὴ, ἡ φυλακὴ τῆς ὠραιοπάθειας, μπορούν νὰ ἀποτελοῦν ἐξίσου πεδίο μέριμνας τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Τὰ κείμενα πὺν χρησιμοποιοῦνται εἶναι λίγα, τὰ ἐντελῶς ἀπαραίτητα, καὶ διανθίζονται ἀπὸ κομμάτια ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων καὶ λογοτεχνικὰ ἀποσπάσματα. Ἡ μουσικὴ εἶναι σύγχρονη, ἑλληνική, χωρὶς λόγια. Τὰ περισσότερα μουσικὰ κομμάτια εἶναι γνωστὰ τραγούδια, ὁ στίχος τῶν ὁποίων εἶναι σχετικὸς μὲ τὸ κεφάλαιο τῆς παρουσίας ὅπου χρησιμοποιεῖται. Ὁ συνειρημὸς τῶν στίχων πὺν δὲν ἀκού-

γονται προτρέπει σὲ περαιτέρω ἐπεξεργασία καὶ σκέψη.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας λαμβάνει ὑπόψη τοῦ θεατῆ, τὸν συνυπολογίζει. Δὲν στέκεται ἀπέναντί του γιὰ νὰ τὸν διδάξει ἢ νὰ τοῦ παρουσιάσει τὸ εὐαγγέλιο ἀπὸ ἀπόσταση, ἀλλὰ τὸν προσκαλεῖ νὰ ἀναζητήσει τὰ ἰδιαίτερα νοήματα τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου στὴν καθημερινότητά του, νὰ τὰ συνταιριάξει μὲ τὶς ἐμπειρίες τῆς ζωῆς του.

Ὁμάδα στὴν ὁποία ἀπευθύνεται:

Μαθητὲς Λυκείου καὶ φοιτητὲς.

Ὁ ἐρευνητικὸς χαρακτῆρας καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀσκήσεως:

Ἡ ἄσκηση ἔγινε σὲ διαφορετικὰ ἐπίπεδα.

α. Ἀναζήτηση στοιχείων.

Οἱ φοιτητὲς ἀνέλυσαν τὴν εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ἀκολουθώντας τὴν πορεία τοῦ κειμένου «τὰ ἔξι εἶδη τῆς ἀγάπης τοῦ εὐαγγελίου τῆς κρίσεως», ὅπου γίνεται μελέτη καὶ παρουσίαση τόσο τῶν διαφορετικῶν τρόπων, μὲ τοὺς ὁποίους ἐκφράζεται ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ καὶ τῶν ιδεῶν, σκέψεων καὶ πιθανῶν ἐφαρμογῶν τῆς ἀγάπης αὐτῆς διαχρονικὰ καὶ σὲ συγκεκριμένους τομεῖς. Τὰ εἶδη τῆς ἀγάπης, ἡ ἐκφραση, δηλαδή, τῆς ἀγάπης μὲ διαφορετικὰ κριτήρια καὶ διαφορετικούς τρόπους, κατηγοριοποιήθηκαν καὶ οἱ φοιτητὲς ἐπέλεξαν τὸν τρόπο πὺν θεώρησαν κατάλληλο γιὰ τὴν παρουσίαση τοῦ θέματος. Σὲ ὁλομέλεια κατέληξαν σὲ ἓνα σενάριο.

β. Ἐρευνα ὀπτικοακουστικοῦ ὕλικου.

Στὴ συνέχεια, οἱ φοιτητὲς χωρίστηκαν σὲ ὁμάδες εἰκόνας, ἤχου, λόγου καὶ κειμένων, ἀλλὰ καὶ εἰδῶν ἐκφρασης τῆς ἀγάπης (πείνα, δίψα, φυλακὴ). Κάθε ὁμάδα ἐπιφορτίστηκε νὰ ἐρευνήσει καὶ νὰ ἐπιλέξει τὶς κατάλληλες εἰκόνες ἀπὸ βιβλία καὶ ἔντυπα, ἀπὸ τὸ διαδίκτυο καὶ ἀπὸ τὸν ἡμερήσιο τύπο, ἤχους ἀπὸ δίσκους, κασέτες, ὀπτικούς δίσκους καὶ ἀπὸ τὸ διαδίκτυο. Τέθηκαν δύο κανόνες στὴν ὡς ἄνω διαδικασία: Οἱ εἰκόνες καὶ οἱ ἤχοι πὺν θὰ συλλέγονταν νὰ μὴν ἦταν προφανεῖς, ἀλλὰ νὰ ἀναφέρονται καὶ μὲ ἕμμεσο τρόπο στὸ θέμα καὶ ὅτι οἱ «ἐκκλησιαστικοὶ» ἤχοι καὶ εἰκόνες θὰ ἀποτελέσουν μικρὸ ποσοστὸ τοῦ συνόλου.

γ. Καταγραφή τοῦ ὕλικου.

Ἀπὸ τὸ ὕλικὸ πὸν συλλέχθηκε, κάθε ομάδα καὶ στὴ συνέχεια ἢ ὀλομέλεια ἐπέλεξε τὸ προσφορότερο, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν τὸ σενάριο καὶ τὸν χρόνον πὸν ἀπαιτοῦσε κάθε μέρος τῆς ἀσκίσεως.

Τὸ σύνολο τοῦ ὕλικου πὸν συγκεντρώθηκε, μεταφέρθηκε σὲ ψηφιακὴ μορφή, ὥστε νὰ χρησιμοποιηθεῖ ἀπὸ τὸ πρόγραμμα παρουσίας. Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, οἱ φοιτητὲς ἀσκήθηκαν στὴν πράξιν στὴ χρῆσιν τῶν μηχανημάτων ἤχου καὶ εἰκόνας.

Ἡ ὀλομέλεια ἀποφάσισε νὰ χρησιμοποιηθεῖ ἑλληνικὴ μουσική, χωρὶς λόγια, ὥστε νὰ συνοδεύει τὴν εἰκόνα, ἀλλὰ παράλληλα, ἐπελέγησαν γνωστὰ τραγούδια σὲ ὀργανικὴ ἐκτέλεση, μὲ στίχους σχετικούς πρὸς τὸ θέμα, ὥστε νὰ παραπέμπουν συνειρμικὰ τὸν θεατὴ στὸ περιεχόμενό τους.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ λειτουργικὰ κείμενα, ἡ ὀμάδα συγκέντρωσε κείμενα ὕμνων, πατερικὰ καὶ λογοτεχνικὰ κείμενα, πὸν συνοδεύουν τὰ μέρη τῆς παρουσίας.

δ. Σύνθεση τῆς τελικῆς παραγωγῆς.

Ἡ τελικὴ σύνθεση τοῦ βίντεο ἔγινε ἀπὸ τὸν διδάσκοντα. Ἡ ἐπιλογή τῆς μουσικῆς ἔγινε σὲ ὀλομέλεια.

Οἱ ὀμάδες δὲν ἦταν στεγανὲς ἢ ἀποκλειστικὲς. Στὴν πράξιν, κάθε ἓνας ἀπὸ τοὺς μεταπτυχιακοὺς φοιτητὲς πὸν συμμετεῖχαν ἀσχολήθηκε μὲ τὸ σύνολο κάθε φάσης τοῦ προγράμματος.

Τὸ μήνυμα πὸν ἐπιδιώκεται νὰ δοθεῖ ἐν τέλει, εἶναι φωτεινὸ καὶ ἐλπιδοφόρο. Στὸ τέλος κάθε κεφαλαίου (πείνα, δίψα κ.λπ. παρουσιάζεται τὸ ξεπέρασμα κάθε ἄρνησης, τὸ ἀναστάσιμο μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει δύο τρόπους γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει τὴν πραγματικότητα. Νὰ δοξολογεῖ γιὰ κάθε καλὸ καὶ νὰ παρακαλεῖ γιὰ τὸ ξεπέρασμα τῆς ἀμαρτίας. Ἡ παρουσίαση τελειώνει μὲ τὴν παράκληση γιὰ τοὺς ἀδελφούς σὲ ἀνάγκη καὶ τὴν ἐπίκληση στὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γιὰ βοήθεια.

Ἡ παρουσίαση «τὰ ἔξι εἶδη τῆς ἀγάπης τοῦ εὐαγγελίου τῆς κρίσεως» μὲ συνοδεία μουσικῆς, ἀποτελεῖ μία καταγραφή τῶν δυνατοτήτων πὸν παρέχει ἡ χρῆσιν τῆς σύγχρονης τεχνολογίας στὴν ποιμαντικὴ καὶ τὴν ἐκπαιδευτικὴ διαδικασίαν. Οἱ μεταπτυχιακοὶ φοιτητὲς δοκίμασαν καὶ δοκιμάστηκαν στὴν ἔρευνα, τὴν ἀναζήτησιν, τὴν καταγραφήν καὶ τὴν παρουσίασιν ἑνὸς θέματος μὲ διαφορετικὸς τρόπους. Ἡ ἀξιολόγησιν τῆς ἀσκίσεως ἦταν θετικὴ καὶ ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀσκούμενων ἐναργέστερη ὅσο προχωροῦσε ἡ ἀσκίση.



ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ

**Ἡ Ἐπίσημη
Εἰρηνική
Ἐπίσκεψη
τοῦ Μακαριώτατου
Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερωνύμου
σὲ Πατριαρχεῖο
Ἀλεξανδρείας**

Ἀπὸ τὶς 19 ἕως καὶ τὶς 23 Ἰουνίου τ.ἔ. ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος πραγματοποίησε ἐπίσημη Εἰρηνική Ἐπίσκεψη σὲ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας.

Στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Ἀλεξανδρείας τὸν Μακαριώτατο ὑπεδέχθησαν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεόδωρος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαρεώτιδος κ. Γαβριήλ, Πατριαρχικὸς Ἐξαρχος Ἀλεξανδρείας, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Νειλουπόλεως κ. Γεννάδιος, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, καὶ ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἀλεξάνδρεια κ. Γεώργιος Διακοφωτάκης.

Τὸν Ἀρχιεπίσκοπο συνόδευαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ κ. Νικόδημος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἄρτης κ. Ἰγνάτιος, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. κ. Κλήμης Κοτσομύτης, Β΄ Γραμματεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἱερολογιώτατος Διάκονος κ. Ἐπιφάνιος Ἀρβανίτης καὶ ὁ κ. Σταμάτιος Ράπτης, ὑπάλληλος τῆς Ἱεραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Ἐπίσης τὸν συνόδευαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὁ Σεβασμιώτατος Γέρον Μητροπολίτης Ἀξώμης κ. Πέτρος, ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας στὴν Ἀθήνα, καὶ ὁ Μέγας Ἀρχὼν Λογοθέτης τοῦ Πατριαρχείου κ. Σπυρίδων Καμαλάκης.



Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος ἀπονέμει τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου στὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΙΡΗΝΙΚΗΣ
ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ
ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ
ΣΤΟ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ
ΑΦΡΙΚΗΣ
(19-23 ΙΟΥΝΙΟΥ
2009)**

Παρασκευή 19.6.09

- 03.00 Άφιξη στην Άλεξάνδρεια (πτήση Ο.Α. 327) - Μετάβαση στο Πατριαρχείο -Διανυκτέρευση
13.00 Συνάντηση Άρχιεπισκόπου - Πατριάρχου
Γεύμα στο Πατριαρχείο
Άναχώρηση για Κάιρο - Κατάλυση στην Πατριαρχική Έπι-τροπεία

Σάββατο 20.6.09

- 10.00 Πρόγευμα στην Πατριαρχική Έπιτροπεία Καΐρου
Περιήγηση στο Κάιρο και την Ί. Μονή Άγίου Γεωργίου
13.30 Γεύμα στην Πρεσβεία της Έλλάδος
Άναχώρηση για την Άλεξάνδρεια (άπόγευμα)
Κατάλυση και δείπνο στο Πατριαρχείο

Κυριακή 21.6.09

- 9.00 Πρωθιεραρχικό Συλλείτουργο στον Ί. Ν. Ευαγγελισμού της Θεοτόκου
12.00 Αΐθουσα του Θρόνου
13.00 Έπίσημο γεύμα στην Πατριαρχική Τράπεζα
20.30 Δεξίωση στην Έλληνική Κοινότητα Άλεξανδρείας

Δευτέρα 22.6.09

- 9.30 Πρόγευμα στο Πατριαρχείο
Έπίσκεψη στην Ί. Μ. Όσιου Σάββα Ηγιασμένου και στην Βιβλιοθήκη Άλεξανδρείας
13.30 Γεύμα στην έλληνική Προξενική κατοικία
Έλεύθερο άπόγευμα
Δείπνο στο Πατριαρχείο
Άναχώρηση (1.30 π.μ. Τρίτης, 23.6.09)

Μακαριώτατε ἅγιε ἀδελφὲ καὶ ἐν Κυρίῳ συλλειτουργέ,
 Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀρχιερεῖς,
 Ἐντιμότητε κ. Πρέσβυ,
 Ἀγαπητοὶ Πατέρες,
 Κυρίες καὶ Κύριοι,

**Ὁμιλία
 τοῦ Μακαριωτάτου
 Ἀρχιεπισκόπου
 Ἀθηνῶν
 καὶ πάσης Ἑλλάδος
 κ. Ἱερωνύμου
 κατὰ τὸ πρὸς
 τιμὴν αὐτοῦ
 παρατεθὲν ἐπίσημο
 γεῦμα
 ὑπὸ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ
 Ἑλληνοσ Πρέσβευς
 στὸ Κάιρο**

(20.6.2009)

Ἐμπλεως αἰσθημάτων χαρᾶς καὶ τιμῆς βρίσκομαι μαζί με τὰ μέλη τῆς Συν-
 οδειίας μου σήμερα ἀνάμεσά σας, με τὴν εὐκαιρία τῆς εὐγενικῆς προσκλήσε-
 ως τοῦ ἀγαπητοῦ κ. Πρέσβευς στὴν προέκταση τῆς πατρίδος μας, στὴν ἱστο-
 ρικὴ πρεσβευτικὴ κατοικία τοῦ Καΐρου, μιᾶς πρωτεύουσας ἄρρηκτα συνδε-
 δεμένης με τὴ δική μας Ἀθηναϊκὴ Μητρόπολη ἐδῶ καὶ τόσους αἰῶνες. Ἐκ-
 προσωπεῖτε τὴν Ἑλλάδα κ. Πρέσβυ, σὲ μία πολὺ σημαντικὴ γιὰ τὴ σύνολη
 ἀνθρωπότητα χώρα, ἡ ὁποία συνέβαλε τὰ μέγιστα στὴ διαμόρφωση τῶν συγ-
 χρόνων ἀρχῶν καὶ ἀξιῶν ποὺ ἐκφράζουν καὶ χαρακτηρίζουν τὴν ἀδιαμφι-
 σβήτητα μοναδικὴ καὶ ἀνεπανάληπτη ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Ἀπο-
 τελεῖτε τὴν ἐπίσημη πολιτικὴ γέφυρα ἐπικοινωνίας καὶ συνεργασίας τῶν δύο
 γειτονικῶν λαῶν Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου καὶ ταυτόχρονα δύο συνθετικῶν πο-
 λιτισμῶν γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ἀνθρώπινης πνευματικῆς εὐημερίας καὶ
 εὐδαιμονίας. Δίδετε τὴ μαρτυρία ἑνὸς ἑλληνικοῦ καὶ εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος,
 βασισιμένου στὶς πανανθρώπινες ἀρχές τῆς Δημοκρατίας, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς
 καταλλαγῆς τῶν λαῶν, ἐπιδιώκοντας παράλληλα τὴν οὐσιαστικὴ ἀνάπτυξη,
 ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνίσχυση τῆς χώρας τῆς Αἰγύπτου στοὺς τομεῖς τῆς πνευματικῆς,
 πολιτιστικῆς, οἰκονομικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀναπτύξεως.

* * *

Ἐπιτρέψτε μου νὰ σχολιάσω ἔτι περαιτέρω τὴν τελευταία, ὑπὸ τὸ πρῶσμα
 τῆς διαθρησκειακῆς ἀμοιβαιότητος ποὺ πρέπει νὰ συνέχει τὰ πλειοψη-
 φοῦντα θρησκευτικὰ μουσουλμανικὰ κράτη σὲ σχέση με τὴν ἰδεατὴ ἁρμο-
 νικὴ συμβίωση τῶν πιστῶν ἐκάστης θρησκευτικῆς παραδόσεως. Ἡ ἐπιδει-
 νούμενη πτώχευση τῶν ἀσθενεστέρων κρατῶν, ἡ συνεχῆ καταπάτηση θεμε-
 λιωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἡ ἀσέβεια στὶς πηγές ἐνεργείας καὶ στὴ
 χρῆση τους, ἡ φανατικὴ προσέγγιση στὴν θρησκευτικὴ ἔκφραση καὶ ἡ συν-
 εχῶς αὐξανόμενη ἀπαξίωση καὶ ἐξαθλίωση τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ἐπι-
 τάσσουν τὴ διαθρησκειακὴ συνεργασία, με σεβασμὸ στὶς δογματικὲς δια-
 φοροποιήσεις, ἀλλὰ καὶ με μόνη ἐπιδίωξη τὴν ἀντιμετώπιση τῶν μεγάλων
 αὐτῶν προβλημάτων ἀνεξαρτήτως χρώματος, γλώσσας, θρησκείας καὶ πολι-
 τισμοῦ. Οἱ ἐκάστοτε θρησκευτικοὶ λειτουργοὶ ἔχουμε χρέος με ταπείνωση
 καὶ εἰλικρίνεια νὰ προτρέπουμε τοὺς πιστοὺς μας πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυν-
 ση, πρὸς ἕνα μονόδρομο ἀγάπης, με κύριο στόχο τὴν προσφορὰ πρὸς τὴν
 ἐξύψωση τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου.

* * *

Μὲ αὐτὲς τὶς λίγες σκέψεις, ἐπιτρέψτε νὰ ὑψώσω τὸ παρὸν ποτήριον, εὐχό-
 μενος ὀλοθέρμως τόσον εἰς ὑμᾶς κ. Πρέσβυ καὶ τὴν οἰκογένειά σας, ὅσον
 καὶ στοὺς τιμίους συνεργάτες σας, ὑγεία, πρόοδο καὶ τὴν ἐξ ὑψους ἐνίσχυση
 στὸ πολυδιάστατο ἔργον σας.

**Ὁμιλία τῆς Α.Θ.Μ.
τοῦ Πατριάρχου
Ἀλεξανδρείας
κ. Θεοδώρου**

(Στὸ Πρωθιεραρχικὸ Συλλείτουργο, Ἱ. Καθεδρικός
Ναὸς Εὐαγγελισμοῦ,
Ἀλεξάνδρεια,
21 Ἰουνίου 2009)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος καὶ λίαν ἀγαπητὴ ἀδελφὲ κ. Ἱερώνυμε,
Ἐξοχώτατε κ. Ὑφυπουργὲ Ἐξωτερικῶν κ. Κασίμη,
Ἐξοχώτατε κ. Διοικητὰ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐκπρόσωπε τῆς ἐντίμου Αἰγυπ-
πιακῆς Κυβερνήσεως,
Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἀδελφοί,
Ἐξοχώτατοι Πρέσβεις τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κύπρου καὶ τῆς Ρωσίας, καὶ
ἄλλων χωρῶν ποὺ εἴσθε σήμερα κοντὰ μας,
Ἐντιμώτατοι Πρόεδροι τῆς Πρεσβυγενοῦς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀλεξαν-
δρείας καὶ τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος τῶν Ἀραβοφώνων Ἀλεξαν-
δρείας καὶ Καΐρου,
Εὐλαβέστατοι κληρικοί,
Ἐντιμολογιώτατοι ὀφφικίαλοι τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀποστολικοῦ Θρόνου τοῦ
Ἁγίου Μάρκου,
Ἐντιμώτατοι λοιποὶ ἐπίσημοι παριστάμενοι, ἐκπρόσωποι τῶν Συλλόγων καὶ
τῶν Παροικιακῶν Σωματείων,
Παιδιά μου εὐλογημένα,

Λίγες ἡμέρες ἔχουν περάσει ἀπὸ τὴν μεγάλην καὶ γενέθλιον ἡμέραν τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν Πεντηκοστήν. Αἰσθανόμεθα ἔντονη τὴν ζωντανὴν καὶ δροσιστικὴν αὐραν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ὡς μίαν διαρκῆ καὶ ἀνακαινιστικὴν παρουσίαν. Εἶναι ἡ μόνιμος πιά διὰ τὴν βιοτὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας «Παρουσία» Ἐκείνου, ὁ Ὅποιος ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἐπιστρέψει καὶ θὰ μείνει κοντὰ μας, καὶ θὰ καθοδηγῆί μεῖσα εἰς τὸν χρόνον τὴν πορείαν τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου! Πόσο εὐτυχεῖς καὶ προνομιοῦχοι θὰ πρέπει νὰ αἰσθανόμεθα μ' αὐτὴν τὴν συγκλονιστικὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἀνάμεσά μας. «οὗ γὰρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμενοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐκεῖ εἶμι ἐν μέσῳ αὐτῶν» (Ματθ. 18, 20).

Σ' αὐτὸν τὸν ἱστορικὸν καὶ Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀλεξανδρείας, ὅπου κατεγράφησαν ἔνδοξες σελίδες τῆς παρουσίας τοῦ Αἰγυπτιώτου Ἑλληνισμοῦ ἀλλὰ καὶ τῶν σεπτῶν μορφῶν πολλῶν προκατόχων Πατριαρχῶν τοῦ Θρόνου, ἀξιωνόμεθα σήμερον νὰ συμπροσφέρωμε τὴν ἀνάιμακτον ἱερουργίαν καὶ νὰ ἀπολαμβάνωμε τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων δωρεῶν τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ. Ἔχομεν τὴν ἰδιαίτεραν χαρὰν καὶ τὴν τιμὴν νὰ ὑποδεχόμεθα Ἐσᾶς Μακαριώτατε καὶ λίαν τετιμημένε Ἀδελφὲ μετὰ τῆς τιμίας συνοδείας σας, ἐρχόμενοι ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ὡς Ἀδελφοὶ περιπόθητοι καὶ πεφιλημένοι. Σᾶς εὐχαριστοῦμε δι' αὐτὴν σας τὴν παρουσίαν, ἡ ὁποία δι' ἡμᾶς, διὰ τὴν Δευτερόθρονον Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου, ἔχει μεγάλην σημασίαν καὶ βαρύτητα καὶ σᾶς καλωσορίζομε μὲ ἐγκαρδιότητα καὶ πολλὴν ἀγάπην.

Αὐτὴ ἡ ἐπίσημος καὶ εἰρηνικὴ (κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν καὶ παράδοσιν) ἐπίσκεψις τῆς Μακαριότητός σας ὡς τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Πρώτου τῆ τάξει καὶ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας αὐτῆς, δίδει τὸ σίγμα καὶ τὴν προοπτικὴν τῆς συνεχίσεως τῶν ἀρίστων ἀδελφικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν μας καὶ ὑπογραμμίζει συγ-



Οἱ δύο Προκαθήμενοι κατὰ τὸ Πρωθιεραρχικό Συλλεϊτούργο τῆς Κυριακῆς 21.6.2009.

χρόνος τὴν μελλοντικὴν συμπόρευσιν καὶ ἀγαστὴν συνεργασίαν ἡμῶν, εἰς θέματα ζωτικά, πανορθόδοξα, διαχριστιανικά κ.ἄ.

Τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας ἐγκουχᾶται ἐν Κυρίῳ διὰ τὴν δισχιστιετὴ παρουσίαν του. Ἄλλοτε ἡμέρες δόξης καὶ μεγαλείων, ἄλλοτε πάλι ἐπέτρεπε ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ νὰ ὑποστῆ δοκιμασίαι καὶ ποικίλαι ταλαιπωρίες. Ἄλλ' ὅμως ἕως σήμερα ὅλοι ἐμεῖς οἱ ταπεινοὶ διάκονοι τοῦ Παλαιφάτου Ἀλεξανδρινοῦ Θρόνου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, διατηροῦμε ἀναμμένο τὸ κανδήλι τῆς πίστεως καὶ τῆς ζωῆς του, πορευόμενοι ἐν μέσῳ ἀντιξοοτήτων καὶ ἀντικειμενικῶν δυσκολιῶν τίς ὅποιες ἐνίστε παραχωρεῖ ὁ Θεός.

Στὶς περιοχῆς αὐτῆς ὅπου καθημερινῶς ἀναλώνονται οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ Πατριαρχείου μας βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν ἑκατοντάδων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν συνερ-

γατῶν εἰς τὸ ἀνθρωπιστικὸν ἔργον τῆς Ἱεραποστολῆς, ἡ ἐκκλησιαστικὴ μέριμνα καὶ ἡ πίστις εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ ἀφήνουν σημάδια ἀνεξίτηλα ὡς σημεῖα ἀναφορᾶς καὶ πυξίδες ἐλπιδοφόρου πνευματικοῦ προσανατολισμοῦ, τοὺς κόπους καὶ τοὺς καθημερινοὺς μόχθους. Πόσο ἐκφραστικὰ τὸ περιγράφει ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος, ὁ μέγας αὐτὸς Ἱεραπόστολος καὶ ἀνθρωπιστὴς ὄλων τῶν ἐποχῶν: «ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω, τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος μὴ ὢν ἄνομος, ἵνα κερδήσω τοὺς ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖς ἀσθένεσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι» (Κορινθ. Α' 9,19-23).

Καὶ ὅπως εἶναι φυσικό, αὐτὴ ἡ παράδοσις καὶ ἡ ἱστορία τῆς δράσεως τοῦ Πρεσβυγενοῦς Πατριαρχείου μας ὡς πολύτιμος παρακαταθήκη εἶναι δι' ὅλους ἐμᾶς λίαν τιμητικὴ, ἀλλὰ καὶ μᾶς ὑποχρεώνει νὰ στεκόμεθα μὲ σεβασμὸ καὶ πιστότητα ἐνώπιον τῆς εὐθύνης διὰ τὴν συνέχισιν καὶ τὴν τήρησίν της.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, Μακαριώτατε, εἶναι ἡ παρηγοριὰ τῶν Ἑλλήνων, πού μὲ μιὰ κρυφὴν ἐλπίδαν ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Πατρίδα διὰ νὰ εὔρουν μίαν καλύτεραν τύχην. Οἱ καθημερινῆς μέριμνες τῆς βιοπάλης, δὲν ἐπιτρέπουν πολλὰς φορὰς νὰ εὐρίσκωνται συγγενεῖς καὶ φίλοι μαζί, ἀλλὰ ὅλοι συναντῶνται εἰς τὸν εὐλογημένον χώρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ χαίρονται καὶ ἀναζωπυρώνουν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν φιλίαν των. Καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἰς τὴν Ἀφρικὴν μὲ προσοχὴν, μὲ ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς της καὶ πολλὴν ἀγάπην, μὲ εὐσυνειδησίαν, προσέχει τὸ Ποίμνιόν της, διότι ὅλοι εἶναι μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέλη τίμα καὶ ἁγιασμένα.

Προσφάτως Μακαριώτατε, μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Πάσχα, πραγματοποιήσαμε πολυήμερες ποιμαντικὰς καὶ ἱεραποστολικὰς περιοδεῖαι εἰς τὴν μακρυνὴν Ζάμπιαν, τὸ Ζιμπάμπουε, τὴν Κένυα καὶ διὰ πολλοστὴν φορὰν καμαρώσαμε ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν πρόοδον τῆς Ἱεραποστολῆς, ἐνὸς ἔργου τὸ ὅποιον ἐνισχύει κατὰ πολὺ ἡ ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος

καὶ ἰδιαίτερος ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία μὲ τὶς ἰδικές σας εὐλογίες. Ὅντως γίνεται μεγάλο ἔργο, Μακαριώτατε! Ἐνα ἔργο ἀθόρυβο, πλὴν ὅμως καλὰ ὀργανωμένο μὲ φιλοτιμία, ζήλο, μεράκι, ἀγάπη καὶ αὐτοθυσία.

Μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀνθρωπίνην στήριξιν λειτουργοῦν εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις καὶ Ἐπισκοπὰς ἀνά τὴν Ἀφρικὴν χιλιάδες Ἱεροὶ Ναοί, ὀργανωμένες μὲ τὰ πλέον σύγχρονα μέσα ἱεραποστολικές ἐστίες καὶ φάρμες, ἰατρικὰ κέντρα καὶ πολυκλινικές, ἀλλὰ καὶ σύγχρονα νοσοκομεῖα ἀντάξια πολλῶν ἀντιστοιχῶν τῆς Πατρίδος μας σὲ ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν, προσωπικὸ καὶ παροχὴ ὑπηρεσιῶν, συσσίτια φαγητοῦ καὶ σχολές ἐκμάθησεως τεχνῶν καὶ τρόπου καλλιτεργείας τῆς γῆς, σχολεῖα μικρὰ καὶ μεγαλύτερα, καὶ φυσικὰ οἱ τρεῖς ἐκκλησιαστικὲς μας ἀκαδημίαι, οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦν τὸ καύχημα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὴν Ἀφρικὴν. Εἰς τὸ Ναϊρόμπι τῆς Κένυας, εἰς τὴν Κινσάσα τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς καὶ τελευταίως μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Πατριαρχείου μας, τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἡ ἐπαναλειτουργία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς «Ἀθανάσιος ὁ Μέγας» μὲ ἀφρικανοὺς σπουδαστάς.

Ἡ προσπάθειά μας συνεχίζεται μὲ ἀμείωτον ρυθμὸν καὶ μὲ φλόγαν ψυχῆς. Ὁ θερισμὸς πολὺς, οἱ ἐργάται, ὅμως, ὀλίγοι. Θέλομε κι ἄλλους ἐργάτας, ἀνθρώπους μὲ διάθεσιν διὰ προσφορὰν καὶ ἱεραποστολικὴν κλίσιν. Ἔχει ὁ Θεός, ὁ Ὅποιος γνωρίζει καλύτερα ἀπ' ὅλους μας!

Θεωροῦμε ἐπιτακτικὸ χρέος καὶ ἀνάγκην ἐσωτερικὴν νὰ καταθέσωμε τὴν μαρτυρίαν μας αὐτὴν διὰ τὴν πολυσήμαντον βοήθειαν, ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν τιμῶν προσευχῶν καὶ τῆς συγκαταθέσεώς σας, Μακαριώτατε, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκφράσωμε τὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν εὐχαριστίαν καὶ τὴν ἀληθινὴν εὐαρέσκειαν τοῦ Δευτεροθρόνου Πατριαρχείου τῆς Ἀλεξανδρείας, διὰ τὰ ὅσα ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία εὐγενῶς, γενναιοφρόνως καὶ φιλαδέλφως μᾶς παρέχει.

Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους ποὺ προαναφέραμε Μακαριώτατε, ἡ σπουδαία δι' ἡμᾶς καὶ τὴν Ἀλεξανδρινὴν Ἐκκλησίαν βοήθειά σας ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, θὰ συνεχισθεῖ πρὸς δόξαν καὶ μόνον τοῦ Ὄνόματος τοῦ ἁγίου

Θεοῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἱεραποστολῆς ἔργου, τὸ ὁποῖον Ἐκεῖνος καθοδηγεῖ καὶ εὐλογεῖ μὲ τὴν πλουσίαν χάριν Του!

Ἡ συνείδησις τῶν μεγάλων ποιμαντικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου μᾶς ὑπαγορεύει νὰ προστατεύει τὰ λογικὰ πρόβατα τοῦ Ἀρχιποίμενος Ἰησοῦ ποὺ εὐρίσκονται διασκορπισμένα εἰς τὴν ἡλιόφωτον Ἀφρικὴν καὶ ποὺ πρὸς χάριν αὐτῶν ἔχυσεν τὸ πανάγιο αἷμα Του.

Παράλληλα εἰς πολλὰς χώρας ὅπου ὑπάρχουν δυναμικὲς Ἑλληνικὲς καὶ Κυπριακὲς Κοινότητες μὲ Ἱερούς Ναοὺς, ἑλληνικὰ σχολεῖα, πολυπληθεῖς Συλλόγους καὶ Ἰδρύματα, Λύκεια τῶν Ἑλληνίδων καὶ Σωματεῖα Νεολαίας, τὸ Πατριαρχεῖο μας φροντίζει νὰ ἔχουν Ἱερέα ὥστε νὰ καλύπτονται οἱ πολλὲς τους ἀνάγκες. Ὁ Ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀφρικῆς ποὺ ἀκόμη εἰς τὰς ἡμέρας μας ἀνέρχεται εἰς ἀρκετὲς χιλιάδες ἀνθρώπων, ἀναμένει ἀπὸ τὴν μητέρα Πατρίδα καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν συνέχισιν τῆς ἀποστολῆς ἱκανῶν Κληρικῶν διὰ τῶν γνωστῶν ἀποσπάσεων, διὰ νὰ μὴν ἐγκαταλείπονται μόνοι κι ἀβοήθητοι εἰς τὸ ἔλεος τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων κινδύνων ποὺ παραμονεύουν εἰς τὶς δύσκολες περιοχὰς ποὺ ἀγωνίζονται καὶ διαβιοῦν.

Εἰς τὸ σεπτὸν πρόσωπόν σας, Μακαριώτατε Ἀδελφέ, ἀπευθύνομε θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὰ ἄξια μέλη τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διότι ὅλοι τους μὲ ἓναν ἰδιαίτερον τρόπο βοηθοῦν καὶ στηρίζουν τὸ ἐναγώνιο ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὅμως, ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς, ὅπου σήμερα κτυπᾷ ἡ καρδιά τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐπιθυμοῦμε εὐγνωμόνως νὰ στρέψωμε τὴν σκέψιν καὶ τὴν καρδιά μας, πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον ἐπιτρέπει νὰ ἐπιτελεῖται ἀπρόσκοπτα τὸ ἔργο μας ἀλλὰ ἐπιπλέον τὸ ἐνισχύει καὶ τὸ στηρίζει μὲ τὴν ἀγάπην του καὶ τὴν φωτισμένην προσωπικότητά του. Εἶναι ὁ Ἐξοχώτατος καὶ φίλτατος Πρόεδρος τῆς Ἀραβικῆς Δημοκρατίας τῆς Αἰγύπτου κ. Μωχάμετ Χόσνι Μουμπάρακ, ἓνας ἀληθινὸς ἠγέτης, ὁ ὁποῖος καθοδηγεῖ ἐπὶ πολλὰ χρόνια τὴν Νειλοχώρα Αἴγυπτο, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ σταυροδρόμι μεταξὺ τῶν ἠπειρῶν ἀλλὰ καὶ τῶν θρησκειῶν, εἰς τὴν πρόοδον, τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν εὐημερίαν, συνυπάρχοντες καὶ συμβιώνοντες ἀρμονικῶς καὶ εἰρηρικῶς ἐπὶ αἰῶνες, χριστια-

νοὶ καὶ μουσουλμάνοι, ἐνωμένοι καὶ ἀγαπημένοι ὡς ἀδελφία καὶ τέκνα τοῦ μεγάλου Θεοῦ τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Εὐχαριστοῦμε θερμότατα καὶ τὸν Ἐξοχώτατον Διοικητὴν-Κυβερνήτην τῆς πόλεως Ἀλεξανδρείας κ. Ἄντελ Ἀμπίμπ, ἀγαπητὸν φίλον καὶ συμπαραστάτην εἰς τὴν καθημερινὴν πορείαν μας.

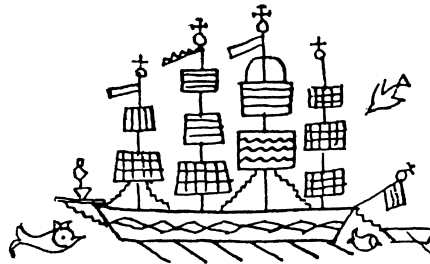
Μακαριώτατε,

κλείνοντας αὐτὲς τὶς λίγες σκέψεις μου, ἀπευθύνω τὸν λόγον καὶ πάλιν σ' Ἐσᾶς. Ἡ ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον σας διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας εἶναι γνωστὰ καὶ δεδομένα. Νὰ εἴσθε βέβαιος ὅτι καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ συναισθήματα ἔχομε. Καὶ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ προπαντὸς πρὸς Ἐσᾶς προσωπικῶς,

ὡς τὸν σοφὸν καὶ πεπνυμένον οἰακοστρόφον τῆς νοητῆς νηὸς αὐτῆς.

Νὰ ἔχετε πάντοτε πλουσίαν τὴν ἐνδυνάμωσιν τοῦ Κυρίου νὰ συνεχίζετε τὴν ὑψηλὴν σας Ἀρχιεπισκοπικὴν καὶ Πρωθιεραρχικὴν ἀποστολὴν καὶ προσφορὰν, διὰ τὴν εὐκλειαν, τὸν ἔπαινον καὶ τὴν πρόοδον τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ τῆς ἀγαπημένης Πατρίδος μας, διὰ τὴν ἐπιτυχή πορείαν τῶν θεμάτων τῆς καθόλου Ὁρθοδοξίας, ἰδιαιτέρως εἰς τὰς κρισίμους ἡμέρας ποῦ διανύομε, καὶ νὰ ζητετε πάντοτε ἔτη πολλὰ καὶ τετιμημένα !

Τὰ νῦν, Ἀδελφοὶ καὶ Λαὸ τοῦ Ὑψίστου περιούσιε, «Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ρωμ. 1, 7). Ἀμήν.



Μακαριώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.
 Θεόδωρε,
 Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
 Ἐξοχώτατε κ. Ὑφυπουργέ,
 Ἐντιμώτατοι Πρόσβει
 Εὐλογημένε καὶ πιστὲ λαέ,

**Ὁμιλία
 τοῦ Μακαριωτάτου
 Ἀρχιεπισκόπου
 Ἀθηνῶν
 καὶ πάσης Ἑλλάδος
 κ. Ἱερωνύμου
 κατὰ τὴ
 Θεία Λειτουργία
 στὸν Πατριαρχικὸ
 Ναὸ Ἀλεξανδρείας**

(21.6.2009)

Ἔχοντας μοιραστῆ καὶ συμμετάσχει στὸ θαῦμα τῶν θαυμάτων, στὴν μία καὶ μοναδικὴ πεμπουσία τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, στὴν διαχρονικὴ ἐνσάρκωση τοῦ Θεοῦ Λόγου μέσα στὴν ἱστορία, στὸ μυστήριό τῶν μυστηρίων ποὺ εἶναι ἡ Θεία Λειτουργία, βίωσαμε ἐκ νέου τὸ μεγαλεῖο τῆς ἐνόητος ὄλων ἡμῶν εἰς ἓνα σῶμα, μία φωνή, μία καὶ ἀληθινὴ πίστη.

Δὲν θὰ ἦτο δὲ δυνατόν νὰ ὀλοκληρωθεῖ ἡ εἰρηνικὴ μου αὐτὴ ἐπίσκεψη στὴν μεγάλη πόλη τῆς Ἀλεξανδρείας, στὴν Δευτεροθρόνη καθέδρα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, στὴν κατ' Ἀφρικὴν Ἐκκλησία τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἀσκητῶν, χωρὶς τὴν οὐσιαστικὴ ἐπιβεβαίωση καὶ ἐπισφράγιση τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης ποὺ πραγματώνεται μέσα στὴ Θεία Εὐχαριστία καὶ ἡ ὁποία συγκροτεῖ καὶ ἐκφράζει τοὺς ἱστορικοὺς δεσμοὺς ποὺ διέπουν τὶς σχέσεις τῶν Ἐκκλησιῶν μας, Μακαριώτατε.

Κύριο καὶ πρωταρχικὸ γνώρισμα ἐνότητος εἶναι ἡ κοινὴ μας πίστη, ἡ πίστη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἔχοντας ὡς ἀκρογωνιαῖο λίθο τὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ ὁποίου ἐλάβαμε στὸ εὐλαβικὸ αὐτὸ συλλεΐτουργο. Ἡ πίστη μας αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιο ἀλλὰ καὶ τὴν ἐγγύηση τῆς διαχρονικῆς πορείας τῆς Ἐκκλησίας μέσα στὴν ἀνθρώπινη καὶ ἱστορικὴ ἔκφρασή Της.

Συγκλονιστικὴ καὶ συνάμα οὐσιαστικὴ προβολὴ τῆς κοινῆς μας ἐκκλησιολογικῆς παράδοσης εἶναι ἡ μεταφορὰ τῆς μυστηριακῆς αὐτῆς ἀτμόσφαιρας στὴν καθημερινότητα ἐκάστου χριστιανοῦ, ἀνεξαρτήτως χρώματος, γλώσσας καὶ πολιτισμοῦ, εἶναι ἡ λεγομένη Λειτουργία μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, ἡ ὄντολογικὴ δηλαδὴ ἔκφραση τοῦ μηνύματος τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ πραγμάτωσή του σὲ ἔργα καὶ πράξεις, σὲ ὄρατὰ σημεῖα τῆς χάριτος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Δὲν θὰ εἶχε κανένα νόημα ἡ τέλεση οἰουδήποτε μυστηρίου καὶ ὅπως ἰδιαίτερος τῆς Θείας Εὐχαριστίας χωρὶς τὴν συμμετοχὴ, τὴν ἐνεργὸ παρουσία τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκκένωσε ἑαυτὸν καὶ σταυρώθηκε ἀναλαμβάνοντας τὶς ἁμαρτίες τῆς ἀνθρωπότητος, δίδοντας ἔτσι τὴν εὐκαιρία, γιὰ καταλλαγὴ καὶ γιὰ συνάντηση μὲ τὸν ἄλλο, τὸν ξένο, τὸν φτωχό, τὸν πεινασμένο τὸν κατατρεγμένο, τὸν κάθε ἐμπερίστατο ἀδελφό μας.

Αὐτὴ τὴν μεγαλειώδη συνάντηση περιγράφει ἄλλωστε καὶ ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπή, τοῦ Χριστοῦ μὲ τοὺς μαθητές του, τοὺς ὁποῖους προτρέπει νὰ τὸν ἀκολουθήσουν, «Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων». Τοὺς καλεῖ νὰ ἀναλάβουν τὴν εὐθύνη τῆς διαδόσεως τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς χρῆζει ἱεραποστόλους, θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε, δίνοντάς τους τὴν σαφῆ ἐντολὴ νὰ ἀγρεύουν ψυχές, τὶς ὁποῖες καὶ θὰ ὀδηγοῦν στὴ σωτηρία καὶ στὴν ἀληθινὴ ἔνωση μὲ τὸν Σωτῆρα

Χριστό. Τοὺς ἀναθέτει τὸ πολυεύθυνο ἔργο τῆς μαρτυρίας τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Δευτέρου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, θέτοντας ἔτσι διαχρονικά τὸ πλαίσιο τῆς ὀρθῆς μεταφορᾶς τοῦ Εὐαγγελίου πρὸς τοὺς ἐγγὺς καὶ τοὺς μακρὰν, δημιουργώντας παράλληλα τὶς ἀρχές πού πρέπει νὰ διέπουν κάθε διάκονο τῆς ἱεραποστολικῆς «τέχνης».

Μὲ γνώμονα αὐτὲς τὶς ἀρχές, αἰῶνες τώρα πορεύεται ἡ κατ' Ἀφρικὴν Ἐκκλησία, τὸ Παλαίφατο Πατριαρχεῖο τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀποδεικνύοντας μ' ἓνα μοναδικὸ τρόπο τὴ συνάντηση αὐτῆ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, μέσα ἀπὸ τὴν ἱεραποστολικὴ πορεία πού χαρακτηρίζει κάθε κληρικὸ τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας σὲ κάθε γωνιὰ τῆς προκλητικῆς καὶ δυναμικῆς Ἀφρικανικῆς Ἠπείρου. Ξενίζει πολλοὺς, Μακαριώτατε, τὸ ποσοστὸ μείωσης τῶν χριστιανῶν στὴ Δύση καὶ σὶς ἀνεπτυγμένους βόρειες χῶρες, ἐνῶ, ἀντιθέτως, προξενεῖ θαυμασμὸ ἢ ἀυξανόμενη διάδοση τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ στὸ φτωχὸ Νότο, σὶς λεγόμενες τρίτες χῶρες πού ἀναδεικνύονται σὲ περιβάλλον τεραστίων προκλήσεων γιὰ τὸν ἐπαναπροσδιορισμὸ τοῦ ἱεραποστολικοῦ μηνύματος. Ἐνὸς μηνύματος πού βασιζέται στὴν ἀρχὴ τῆς συναντήσεως τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ στὸ πρόσωπο κάθε συνανθρώπου μας.

Ἄς παρακαλέσουμε ἅπαντες τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους σαρκωθέντα καὶ ἀναστάντα Λόγον, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν νὰ ἐνισχύει καὶ νὰ καθοδηγεῖ τὸ μεγάλο αὐτὸ ὄραμα πού σᾶς χαρακτηρίζει, Μακαριώτατε ἅγιε ἀδελφέ, γιὰ τὴν ἀφρικανικὴ γῆ, τὸ ὄραμα γιὰ τὴν ὀρθὴ διάδοση τοῦ Εὐαγγελικοῦ Λόγου, γιὰ τὴν γνήσια μαρτυρία τῆς ἐφαρμογῆς τῆς χριστιανικῆς πίστες στὸ πρόσωπο κάθε συνανθρώπου μας, σ' ἓνα ὄραμα πού μετέχουμε ἐγκάρδια τόσο προσωπικῶς, ὅσο καὶ τὰ μέλη τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού θεία χάριτι βρεθήκαμε τὶς ἡμέρες αὐτὲς στὴν Ἀλεξανδρινή σας ἐκκλησιαστικὴ οἰκογένεια.

Ἐπιτρέψτε μου σὲ ἀνάμνηση τῆς εἰρηνικῆς μας αὐτῆς ἐπίσκεψης νὰ Σᾶς προσφέρω αὐτὸ τὸ συμβολικὸ δῶρο, ὡς ἐλάχιστο δείγμα ἀναγνώρισης καὶ τιμῆς τοῦ ἱεραποστολικοῦ καὶ πολυδιάστατου ἔργου πού ἐπιτελεῖτε στὴν διακονία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου στὴν Ἀφρικανικὴ Ἠπειρο καὶ νὰ Σᾶς διαβεβαιώσω γιὰ τὰ εἰλικρινῆ μου αἰσθήματα ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ τιμῆς πρὸς τὴν Μακαριότητά Σας καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους ἀδελφούς τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας.

Ἄς εἶναι τὰ ἔτη σας πολλὰ καὶ καρποφόρα Μακαριώτατε!



**Πρόποσις
τοῦ Μακαριωτάτου
Πατριάρχου
Ἀλεξανδρείας
κ. Θεοδώρου κατὰ
τὸ ἐπίσημο γεῦμα
πρὸς τιμὴν
τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερωνύμου
καὶ τῆς συνοδείας
αὐτοῦ**

(Κυριακή, 21 Ἰουνίου 2009)

Μακαριώτατε καὶ πολυτίμητε Ἀδελφέ,

Τὸ Πρεσβυγενὲς Πατριαρχεῖο μας διήλθε πολλές αἱματηρὲς περιπέτειες σὲ χρόνους δίσεκτους τοῦ ἱστορικοῦ του πλοῦ. Ὅμως τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ ἐκρατήθη ἀνέσπερο. Ὁ νοερὸς φάρος τῆς Ἀλεξανδρείας δὲν ἔσβησε.

Δὲν ἔσβησε διότι οἱ κατὰ καιροὺς «φαροφύλακες» παρέμειναν ἄγρυπνοι στὸ ἱερὸ σύνθρονο τοῦ Ἁγίου Μάρκου, μὴ φειδόμενοι καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς τους. Καὶ κατὰ τὴν Τρίτη χιλιετία, ἡ Ἐκκλησία μας θὰ συνεχίσει τὴν εὐαγγελικὴ τῆς πορεία στὴν διακονία τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Αὐτὴν τὴν ἀγγελία φέρει πάντοτε στὶς καρδιὲς τῶν ἀγαθῶν Ἀφρικανῶν, οἱ ὅποιοι σὲ ἐποχὲς διαρκοῦς προόδου ἀγωνιοῦν στὸ περιθώριο τῆς ἱστορίας αὐτοῦ τοῦ κόσμου, γιὰ τὴν ἀξιοπρέπεια, τὴν ἰσότητα, τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη.

Αὐτὴν τὴν ἀγγελία φέρει καὶ στὶς ψυχὲς τῶν ὀλίγων πλέον Αἰγυπτιωτῶν ποὺ διαβιοῦν στὴν πατρίδα μας, κυρίως δὲ στὴν Ἀττικὴ, καὶ τῶν πολλῶν Ἑλλήνων τῆς Διασπορᾶς στὴν ἡπειρο τοῦ μέλλοντος, τὴν Ἀφρική, οἱ ὅποιοι μὲ τὴν δημιουργικὴ τους παρουσία καὶ τὸ γενναῖο ἑλληνικὸ φρόνημα, διαφυλάσσουν τὴν ὀρθόδοξη πίστη καὶ αὐτοσυνειδησία, τὰ ἦθη καὶ τὰ πατρῶα ἔθιμα, τὴν γλώσσα καὶ τὴν ταυτότητα, ἔντιμοι καὶ εἰλικρινεῖς ἔναντι τῶν ἀρχῶν τοῦ Γένους μας.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις καὶ τὰ φιλάδελφα αἰσθήματα Σᾶς ὑποδεχόμεθα, Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι ἀδελφοί, στὴν περιάκουστη Πόλη τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ στὴν Ἱερὰ Καθέδρα τοῦ Ἀποστόλου πού «ἐβρύχησεν ὡς λέων» διὰ τοῦ Εὐαγγελίου στὴν οἰκουμένη, εὐχόμενοι πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἀμφιθαλῆ υἱεῖα, μακρότητα ἡμερῶν καὶ ἀκύμαντη πηδαλιουχία τοῦ νοητοῦ σκάφους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

«Ὡς εὖ παρέστητε, Τετιμημένε καὶ Ἥγατημένε Ἀδελφέ!»

**Ὁμιλία
τοῦ Μακαριώτατου
Ἀρχιεπισκόπου
κατὰ τὸ ἐπίσημο
Πατριαρχικὸ γεῦμα
στὴν Ἀλεξάνδρεια**

(21.6.2009)

Μακαριώτατε ἅγιο ἀδελφὲ καὶ ἐν Κυρίῳ συλλειτουργέ,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀρχιερεῖς,
Σεβαστοὶ Πατέρες,

Ἐμπλεως αἰσθημάτων χαρᾶς καὶ τιμῆς ἐπιτρέψατέ μοι ὅπως ἀναπέμψω ἐκ μέσης καρδίας εἰς τὸν Πανάγαθον Θεὸν τὰς πλέον θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς σημερινῆς συναναστροφῆς μετὰ τῆς ὑμετέρας καὶ λίαν ἀγαπητῆς κατὰ πάντα Μακαριότητος, εὐχαριστίας τόσον ἐμοῦ προσωπικῶς, ὅσον καὶ τῶν μελῶν τῆς Συνοδείας ἡμῶν τῆς Ἁγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκάστη πρὸς τοῦτο συναναστροφή, ἀποτελεῖ Μακαριώτατε ἅγιο ἀδελφέ, μοναδικὴ εὐκαιρία ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων ἐπὶ πολλῶν συγχρόνων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, κοινῆς προσευχῆς καὶ μετοχῆς εἰς τὸ Κοινὸν Ποτήριον, ἀλλὰ συνάμα ἀναζωπυρώσεως τῶν ἤδη ἰσχυρῶν δεσμῶν ἀγάπης ἐν Κυρίῳ καὶ εἰλικρινοῦς συνεργασίας μετὰ τῆς Ἑμετέρας πεφλημένης Μακαριότητος. Ὑπηρετεῖτε τὸν Δεύτερον τῆς Ἐκκλησίας Ἀποστολικὸν θρόνον, τὴν καθέδραν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, δίδοντας ἰσχυρὰν μαρτυρίαν πρὸς τοὺς ἐγγὺς καὶ τοὺς μακρὰν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἅπαντα τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ἀφρικανικῆς Ἡπείρου. Ἡπείρου, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ διάδοσις τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ καὶ σήμερον πρωταρχικὸν σκοπὸν διατηρώντας τὸν ἱεραποστολικὸν χαρακτήρα αὐτῆς καθ' αὐτῆς τῆς ἀποστολικῆς ταυτότητος τῶν διακοινοῦντων ἐνταῦθα ἀγαπητῶν ἀδελφῶν.

Ἡ λέξις «ἱεραποστολή» Μακαριώτατε, φρονῶ ταπεινῶς ὅτι ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴν καὶ τὸ κέντρον τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, διότι σχετίζεται εὐθέως μετὰ τῆς συνεχοῦς οἰκοδομῆς τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἀδιακρίτως πολιτικῶν, κοινωνικῶν, θρησκευτικῶν ἢ καὶ ἄλλων μεταβολῶν. Κυρίαρχον θέσιν, δίχως ἄλλης ἀμφιβολίας, κατέχει ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ διατήρησις τοῦ πνεύματος αὐτῆς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἁρμονικῆς ἐν τῷ χρόνῳ πορείας τῶν μελῶν, τὰ ὁποῖα καὶ φανερῶνουν τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας εἰς κάθε τοπικὴν κοινότητα τῆς Ὁρθοδόξου παραδόσεως. Ὡστόσο, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον «ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας», εἰς τρόπον ὥστε κάθε τοπικὴ Ἐκκλησία νὰ εἶναι ἐνωμένη μὲ ὅλες τὶς ἄλλες, ἐκφράζοντας καὶ συναποτελώντας τὴν «μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν».

Σήμερον παρατηροῦμεν τὴν ἀλματώδη αὔξησιν τῶν τεχνολογικῶν ἐπιτευγμάτων, τὴν συνεχῆ διεύρυνσιν τῆς ψαλίδος τῆς πτωχείας καὶ τοῦ πλούτου μετὰ τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἐπιδεινούμενη καταστροφὴν τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῶν φυσικῶν ἐνεργειακῶν πόρων, τὴν κατασπατάλησιν τοῦ ὕδατος, τὴν ἀδυναμίαν ἐπικρατήσεως τῆς εἰρήνης, τὸν βιοηθικὸν προβληματισμὸν καὶ τὴν συνεχῆ ἀπομόνωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐπιτάσσουν τὴν διατήρησιν τῆς ἐνότητος ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξεύρεσιν συνεργασίας μετὰ τῶν λοιπῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν καὶ ὁμολογιῶν ἐκάστης ἡπείρου.

Σήμερον, διαβλέπομεν τὴν συρρίκνωσιν τοῦ βορειοδυτικοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τὴν ἐπερχομένην μεταφορὰν αὐτοῦ εἰς τὸν Νότον καὶ τὴν Ἀνατολήν, εἰσερχόμενοι οὕτως εἰς μίαν νέαν τάξιν πραγμάτων καὶ δεδομένων διὰ τὴν

ἄχρι τοῦ νῦν χαρτογραφημένην εἰκόνα τῶν χριστιανῶν εἰς ὀλόκληρον τὴν οἰκουμένην. Ἡ παράμετρος αὕτη, δημιουργεῖ νέας σημαντικὰς προκλήσεις, ἐνῶ ταυτοχρόνως ὀριοθετεῖ τὰ νέα σύνορα τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς ἀθεΐας καὶ προσκαλεῖ ἅπαντας πρὸς συνεργασίαν καὶ κοινὴν πορείαν ὑπὸ τὸν θεμελιώδη γνώμονα τοῦ σεβασμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ τῶν διαχρονικῶν ἀξιῶν καὶ ἀρχῶν αὐτοῦ.

Σήμερον, ἀναγνωρίζομεν τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην κοινῆς γραμμῆς διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ὡς εἴρηται προβλημάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐνδυνάμωσιν τῆς φωνῆς τῶν Ὀρθοδόξων πρὸς μίαν ἱεραποστολὴν πνευματικῆς ὀλοκληρώσεως καὶ συγκροτήσεως.

Ἐπιθυμοῦμεν, Μακαριώτατε ἅγιε ἀδελφέ, ὅπως καὶ ἡμεῖς ἔλθωμεν ἀρωγοὶ εἰς τὸ κατ' ἐξοχὴν ἱεραποστολικὸν ἔργον τῆς ἀδελφῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐκκλησίας, προσφέροντες πᾶν ἔργον ἀγαθὸν πρὸς αὐτὴν τὴν κα-

τεύθυνσιν. Ὡς τυγχάνει, ἄλλωστε, γνωστὸν ἢ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία ἡμῶν διὰ τοῦ ἱεραποστολικοῦ καὶ ἐκδοτικοῦ ὀργανισμοῦ Αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς εὐγενοῦς προσφορᾶς πολλῶν ἰδιωτῶν πιστῶν ἡμῶν συνέβαλε καὶ θὰ συμβάλλει, ὅση ἡμῖν δύναμις, εἰς τὸ πολυδιάστατον καὶ πολυεύθυνον ἔργον τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος.

Ἐκφράζοντες τὰς ταπεινὰς αὐτὰς σκέψεις καὶ ἐμφορούμενοι ὑπὸ πνεύματος βαθυτάτου εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν γενομένην τιμητικὴν πρόσκλησιν, ὑψώνομεν τὸ παρὸν κύπελλον ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ὑμετέρας φίλης Μακαριότητος, εὐχόμενοι ἐγκαρδίως μακροημέρουν Αὐτῆς, ἀνέφελον διακονίαν, ὑγίειαν κατ' ἄμφω καθὼς καὶ τὴν ἐξ Ὑψους ἐνίσχυσιν εἰς τὸ πολυδιάστατον ἔργον τῆς καθέδρας τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, τῆς ἐν Ἀφρικῇ Ἐκκλησίας.

Ἐτη πολλὰ Μακαριώτατε



Μακαριώτατε ἅγιε ἀδελφὲ καὶ ἐν Κυρίῳ συλλειτουργέ,
 Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀρχιερεῖς,
 Ἐξοχώτατε κ. Ὑφυπουργέ,
 Ἐντιμότητε κ. Γενικὲ Προξενε,
 Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ ἀδελφοί,
 Κυρίες καὶ κύριοι,

**Ὁμιλία
 τοῦ Μακαριώτατου
 Ἀρχιεπισκόπου
 κατὰ τὸ πρὸς
 τιμὴν αὐτοῦ
 ἐπίσημο γεῦμα
 παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ
 γενικοῦ Προξένου
 τῆς Ἑλλάδος
 στὴν Ἀλεξάνδρεια**

(22.6.2009)

Μὲ μεγάλη χαρὰ καὶ ιδιαίτερη τιμὴ ἐπισκεπτόμαστε σήμερα τὴν Προξενικὴ κατοικία τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἀλεξάνδρεια, ὕστερα ἀπὸ τὴν εὐγενικὴ πρόσκληση τοῦ κ. Γενικοῦ Προξένου, τόσο πρὸς τὴν ταπεινότητά μου, ὅσο καὶ πρὸς τὰ μέλη τῆς Συνοδείας μου.

Μὲ μεγάλη ὅμως συγκίνηση ἰστάμεθα στὸν ἱστορικὸ αὐτὸ χώρο τοῦ οἰκουμενικοῦ Ἑλληνισμοῦ, σ' ἓναν χώρο σημαντικῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀναμνήσεων γιὰ τὴν ἑλληνικὴ διπλωματία, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ σημαντικό διαχρονικὰ Ἑλληνισμὸ τῆς ὁμορφῆς Ἀλεξάνδρειας. Ἔχουν ἀφήσει ἔντονη τὴ σφραγίδα τους οἱ μεγάλες μορφές τῶν εὐεργετῶν τοῦ γένους, τῶν τιτάνων τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν γένει ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς τοῦ παλαιφάτου Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς ἀρχαίας Μητροπόλεως αὐτῆς, ἀφήνοντας μέχρι καὶ σήμερα τὶς ἀποχρώσεις τους πρὸς τοὺς ἐγγὺς καὶ τοὺς μακρὰν.

Αἰσθάνεται κανεὶς ιδιαίτερη ὑπερηφάνεια στοὺς χώρους αὐτοὺς γιὰ τὴν ταυτότητά του, γιὰ τὸν πολιτισμὸ ποῦ τὸν χαρακτηρίζει, γιὰ τὴ συνεχῆ παρουσία του στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία. Ταυτόχρονα αἰσθάνεται καὶ τὴν εὐθύνη τῆς βαριᾶς αὐτῆς παρακαταθήκης τόσο γιὰ τὸ προσωπικὸ, ὅσο καὶ γιὰ τὸ συνολικὸ μέλλον ὑμῶν τῶν Ἑλλήνων. Εἶναι ἴσως εὐκολότερο γιὰ τοὺς περισσοτέρους σήμερα νὰ ἀναπολοῦν παλαιές δόξες καὶ τιμές καὶ νὰ ἀναπαύονται στὶς δάφνες τοῦ παρελθόντος, δὲν πρέπει ὅμως νὰ ξεχνᾶμε τὴν πορεία τῆς «ἀνθρωπίνης ἀλυσίδος» τοῦ ἔθνους μας καὶ τὸ χρέος ποῦ ἔχουμε. Πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτὴ θεωρῶ πὼς καίριο καὶ σημαντικό ρόλο καλεῖται νὰ διαδραματίσει ἡ παιδεία καὶ ὁ γενικότερος σκοπὸς ποῦ αὐτὴ ἔχει στὴ σημερινὴ Ἑλλάδα. Ἡ συνάντηση Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ εἶναι ἓνα πρώτης τάξεως παράδειγμα ποῦ ἐμφανίζει τὸ πλαίσιο ἀμοιβαίων ἐπιδράσεων. Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐπιδρᾷ καταλυτικὰ μὲ τὴν γλῶσσα του, ἡ ὁποία μεταφέρει καὶ ὅλα τὰ στοιχεῖα ποῦ συγκροτοῦν τὸν πολιτισμὸ του (παιδεία, φιλοσοφία, ἐπιστῆμες, τέχνη, θεσμοί, κοινωνικὲς ἀξίες κ.λπ.). Ὁ Χριστιανισμὸς μὲ ὄχημα τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ παιδεία προβαίνει στὴν ἐπεξεργασία καὶ εἰσαγωγὴ καινοτόμων ἀντιλήψεων γιὰ τὸν Θεὸ, τὸν κόσμον, τὸν ἄνθρωπον, τὴν ἱστορία, τὴν κοινωνία, τὴν ἀνθρωπότητα κ.ἄ., ἐπιδρώντας μὲ τὴ σειρά του μέσα στὸν Ἑλληνισμὸ. Πρόκειται γιὰ ἓνα πλέγμα σχέσεων, ἡ σπουδὴ τοῦ ὁποίου εἶναι καὶ ἐνδιαφέρουσα καὶ ἐργώδης, ἀλλὰ καὶ βαρυσήμαντη γιὰ τὴν ἐξέλιξη καὶ πορεία τοῦ παγκόσμιου πολιτισμοῦ. Σ' αὐτὴν τὴν συνάντηση, αἰῶνες τώρα, δημιουργήθηκε ἡ λεγόμενη σχέση, ἡ ἁρμονικὴ δηλαδὴ σύζευξη, Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ, μία σχέση ποῦ ὑπηρετεῖ τὸν πανανθρώπινο πολιτισμὸ καὶ ἀποτελεῖ οὐσιαστικὸ πλαίσιο γιὰ μία ἐπιτυχημένη προοπτικὴ παιδείας

σὲ κάθε ἐποχή. Σ' αὐτὸ τὸ πεδίο μεγαλουργήσαν οἱ σημαντικὲς μορφὲς τῶν προγόνων μας στὴν Ἀλεξανδρινή γῆ καὶ σ' αὐτὸ τὸ πεδίο δίνουν τὴ μάχη οἱ σημερινοὶ συμπολίτες μας στὴν μητέρα πατρίδα, ἔχοντας ἀνάγκη ἀπὸ τὴ δική μας στήριξη καὶ ἐνίσχυση μὲ αἰσθήματα ταπείνωσης καὶ ἀγάπης ἀλλὰ καὶ συνείδηση τῆς πραγματικότητος πὺν ὅλοι ζοῦμε καθημερινά. Ἴσως τὰ πολλὰ καὶ εὐκόλα λόγια καὶ οἱ μεγάλες ἐξαγγελίες νὰ προκαλοῦν πρόσκαιρο ἐντυπωσιασμό,

ὅμως ὁ κόσμος ἔχει περισσότερὴ ἀνάγκη ἀπὸ ταύτιση λόγων καὶ ἔργων καὶ ὄχι ἀπὸ δημαγωγίες καὶ πυροτεχνήματα.

Θέτοντας αὐτοὺς τοὺς ἀπλοὺς προβληματισμοὺς καὶ ἔχοντας μεστὴ τὴν καρδιά μου ἀπὸ συναισθήματα εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴν οἰκογενειακὴ αὐτὴ ἀτμόσφαιρα, ὑψώνω τὸ ποτήριο εὐχόμενος ὀλόψυχα, κ. Γενικὲ Πρόξενε, καλὴ ἐπιτυχία στὸ ἔργο σας καὶ στὴν ἐνταῦθα ἀποστολή σας.



ΕΙΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

**Ὁ Μητροπολίτης
Ἰδρας Ἱερόθεος
(† 15 Ἰουλίου 2008)**

ΟΙ ΓΡΑΜΜΕΣ πού ἀκολουθοῦν συνιστοῦν γιά τόν γράφοντα ἐκπλήρωση ὀφειλομένου χρέους πρὸς τὸν αἰίδιμο Ἱεράρχη καὶ χαράσσονται μὲ τὴν εὐκαιρία συμπληρώσεως ἔτους ἀπὸ τὴν εἰς Κύριον ἐκδημία του (15 Ἰουλίου 2008).

Πέρα ἀπὸ προσωπικὸ χρέος, ἀποτελεῖ κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο ἱερὴ ὑποχρέωση, κοινὴ γιὰ ὅλους τοὺς πιστοὺς: «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμῆσθε τὴν πίστιν» (Ἐβρ. 13,7).

Τὸ ἴδιο μᾶς ἐπισημαίνει καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος, ἐγκωμιάζοντας τὸν μάρτυρα Γόρδιο καὶ ἀναφερόμενος στὴ ζωὴ καὶ τὰ κατορθώματα θεοφιλῶν ἀνδρῶν: «Ἡ γὰρ τῶν εὐπολιτευτῶν ἀνδρῶν ἱστορία οἷόν τι φῶς τοῖς σωζομένοις πρὸς τὴν τοῦ βίου ὁδὸν ἐμποιεῖ» (Ὅμιλ. 18 εἰς Γόρδιον μάρτυρα 1, ΒΕΠΕΣ 54, 164).

ἮΤΑΝ ΤΟ ΕΤΟΣ 1971 ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ συνάντησα στὴν Ἰδρα τὸν μακαριστὸ Ἱεράρχη Ἱερόθεο. Γιὰ τὸ πρόσωπό του εἶχα ἤδη ἀκούσει πολλά. Ἡ φήμη του ὡς κληρικοῦ πού τὸν διέκρινε ἀκεραιότητα ἡθους, σεμνότητα καὶ εὐσέβεια, παιδεία καὶ πνευματικὴ καλλιέργεια, ἦταν εὐρύτερα γνωστὴ ἀκόμη καὶ πέρα ἀπὸ τὴν πόλη τῶν Πατρῶν ὅπου ὑπηρετήσε ὡς πρωτοσύγκελλος. Τὸ ἀνεπίληπτο καὶ ἀκτινοβόλο ἦθος του, ἡ ἀσκητικότητα καὶ τὸ φιλομόναχο πνεῦμα του ἔγιναν ἀκόμη πιὸ γνωστὰ μὲ τὴν εἰς ἐπίσκοπον ἀνάδειξή του τὸ ἔτος 1967.

Νεαρὸς τότε θεολόγος μὲ πολλὰς πνευματικὰς ἀνησυχίες καὶ ἀναζητήσεις, θέλησα νὰ ἐπισκεφθῶ τὴ μονὴ Προφήτου Ἡλιοῦ Ἰδρας. Ἀναχωρώντας ἀπὸ τὴ μονὴ μετὰ μία τριήμερη παραμονή, ὁ ἡγούμενος μακαριστὸς Εὐθύμιος μοῦ πρότεινε, κατεβαίνοντας στὴν Ἰδρα, νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὸν Μητροπολίτη. Ἡ συνάντησις αὐτὴ καὶ ἡ συζήτησις πού κάναμε μὲ ἐντυπωσίασαν καὶ ἀποτέλεσαν τὴν ἀφετηρία τοῦ πνευματικοῦ δεσμοῦ μὲ τὸν ὁποῖο συνδέθηκα μαζί του.

Ἀπὸ τὰ τίμια χέρια του ἔλαβα ἀργότερα τὸ χάρισμα τῆς ἱερωσύνης καὶ στοὺς δύο βαθμοὺς τοῦ διακόνου καὶ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ κοντὰ του ὑπηρετήσα γιὰ μία πενταετία ὡς ἱεροκῆρυξ. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴ μετακίνησή μου στὴ Μητρόπολη Νέας Σμύρνης ὁ σύνδεσμος, ἡ θερμότης τῶν αἰσθημάτων, ἡ ἐπικοινωνία μας ὄχι μόνο δὲν ἀτόνησαν, ἀλλὰ παρέμειναν τὸ ἴδιο σταθερὰ καὶ ζωηρὰ μέχρι τὴν εἰς Κύριον ἐκδημία του.

Ο ἸΔΡΑΣ ΙΕΡΟΘΕΟΣ ὑπῆρξε μία σπάνια ἱεραρχικὴ μορφή, ἀληθινὸ κόσμημα τῆς ἐλλαδικῆς Ἱεραρχίας τῶν χρόνων του. Ὁ Θεὸς τὸν εἶχε προικίσει μὲ πολλὰ χαρίσματα. Καὶ εἶχε τὴν ξεχωριστὴ εὐλογία νὰ ἀνατραφεῖ πνευματικὰ κοντὰ σὲ ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ὁ μακαριστὸς πνευματικὸς του πατέρας, ὁ πολὺς Ἀρχιμ. Γερβάσιος Παρασκευόπουλος.

Πέρα καὶ πάνω ὅμως ἀπὸ τὴν συμβολὴ τοῦ πνευματικοῦ περιβάλλοντος στὸ ὁποῖο βρέθηκε, ἦταν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πού τὸν εἶχε ἐπισκιάσει καὶ ὁ δικὸς του ισόβιος πνευματικὸς ἀγώνας πού συνετέλεσαν στὴ διαμόρφωσις τῆς ἀκτινοβόλου ἱερατικῆς προσωπικότητάς του. Σημειῶνω μερικὰ ἀπὸ τὰ ἐκδη-

λα γνωρίσματα τῆς προσωπικότητάς του, πού εὐκόλα διαπίστωναν ὅσοι εἶχαν τὴν τύχη νὰ τὸν γνωρίσουν καὶ νὰ τὸν ἀναστραφοῦν.

Ο ΙΕΡΟΘΕΟΣ ΔΙΕΘΕΤΕ ἱεραρχικὴ στόφα. Ἀντικρύζοντάς τον συνειδητοποιοῦσες ὅτι ἀπέναντί σου εἶχες ἕναν ἀληθινὸ ἱεράρχη, πού ἐξέπεμπε μία ἀνεπιτήδευτη πνευματικὴ ἀρχοντιά στοῦ παρουσιαστικοῦ του, στίς κινήσεις του, στὰ λόγια του. Σεμνός, ἱεροπρεπής, μετρημένος σὲ ὅλα του, μὲ ἀσκητικὸ πρόσωπο, καθαρὰ μάτια καὶ φωτεινὸ βλέμμα. Προσηνὴς στὴν ἐπικοινωνία του μὲ τοὺς ἄλλους, γλυκὺς στοὺς τρόπους, διαλλακτικὸς στίς ἀπόψεις του, σταθερὸς στίς ἀρχές του, αὐστηρὸς στοῦ ἤθους, εἶχε τὸ χάρισμα νὰ ἐπιβάλλεται. Νὰ ἐμπνέει σεβασμὸ. Νὰ κατευθύνει τὴ συζήτηση. Νὰ ἀνεβάξει τὸ ἐπίπεδο τοῦ διαλόγου. Νὰ οἰκοδομεῖ μὲ τὸν «ἄλατι ἠρτυμένο» (Κολ. 4,6) λόγο του. Ὁ «Υἷδρας Ἱεροθέος ἦταν ἕνας ἀρχοντας Ἱεράρχης χωρὶς τύφο καὶ ἔπαρση, προσποίηση ἢ διάθεση ἐπιδείξεως.

ΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ὁ μακαριστὸς γέροντας ἦταν ἀπαράμιλλος, ἀληθινὸς μυσταγωγός. Ἡ ὥρα τῆς λατρείας καὶ ἰδιαίτερα ἡ τέλεση τῆς θείας Λειτουργίας ἦταν κατ' ἐξοχὴν ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος πού ἀπεκάλυπταν τὴν ἀρχοντιά πού τὸν διέκρινε καὶ τὴν πνευματικότητα ἀπὸ τὴν ὁποία ἐνεφορεῖτο. Ἀκριβεία, ἱεροπρέπεια, σεμνότης, προσοχή, προσήλωση, συναισθησι ἦταν τὰ ἐμφανῆ χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἱεροθέου ὡς λειτουργοῦ.

Εἶχε φόβο Θεοῦ, αἴσθησι τοῦ ἱεροῦ, ἐπίγνωση τῶν δρωμένων. Μὲ τὴ λειτουργικὴ του παρουσία ἐνέπνεε τοὺς συλλειτουργοὺς του –ὅποιοι κι ἂν ἦταν αὐτοί, ἐπίσκοποι, πρεσβύτεροι, διάκονοι– καὶ βοηθοῦσε τοὺς πιστοὺς πού παρίσταντο νὰ συμμετέχουν ἐν κατανύξει στὰ τελούμενα. Στὸ πρόσωπο τοῦ λειτουργοῦ Ἱεροθέου ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς ὀρθοδόξου λατρείας ἦταν ἀξεχώριστα συνυφασμένη μὲ τὴν πνευματικότητα, τὴν ἱεροπρέπεια, τὴ σεμνότητα, τὴν κατάνυξι. Χρόνος, ρυθμὸς, ἄμφια, κινήσεις, ψαλμωδία, ὅλα ὑπήκουαν στὴν πραγμάτωσι τῆς ἀποστολικῆς προτροπῆς: «*Λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας*» (Ἐβρ. 12,28).

Ο ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ ΙΕΡΑΡΧΗΣ ὑπῆρξε καὶ ἀκάματος ἐργάτης τοῦ θείου λόγου. Βαθὺς γνώστης ὁ ἴδιος

τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ ἀκούραστος μελετητὴς τῆς πατερικῆς σοφίας, πίστευε στὴ δύναμι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κηρύγματος. Καὶ γι' αὐτὸ πάντοτε –ἀκόμη καὶ σὲ δευτερεύουσες καὶ ὀλιγάνθρωπες ἐκκλησιαστικὲς συνάξεις– δὲν παρέλειπε νὰ ὁμιλεῖ.

Ὁ λόγος του ἦταν ρέων, λιτός, σαφής, σεμνός, χωρὶς στόμφο καὶ διάθεση ἐπιδείξεως. Ἡ ἐπιδίωξι του ἦταν νὰ οἰκοδομήσει τὸ ἐκκλησίασμα καὶ ὄχι νὰ ἐντυπωσιάσει. Ἐνῶ συχνὰ εἶχε καὶ παλμὸ καὶ ἐξέπεμπε δύναμι, παρέμενε πάντοτε λόγος ἐκκλησιαστικός· ξένος πρὸς κάθε δημαγωγικὸ στοιχεῖο καὶ τὰ τεχνάσματα τῆς ρητορικῆς.

Τὰ προσωπικὰ του πνευματικὰ βιώματα, ἡ ἀσκητικὴ ζωὴ του, ὁ πόθος τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ πού τὸν συνεῖχε, ἡ ἐπίγνωση τῆς ματαιότητος τῶν ἐγκοσμίων πού εἶχε, προσέδιδαν στίς ὁμιλίαις του μιὰ ἀσυνήθιστη πνευματικὴ χάρι καὶ ὁ λόγος του ἀσκοῦσε βαθειὰ ἐπίδρασι στίς καρδιὰς τῶν ἀκροατῶν του. Ἐξέπεμπε μιὰ τέτοια δύναμι πού ἔπειθε τὸν νοῦ, αἰχμαλώτιζε τὴν καρδιά καὶ ἀνέπαινε τὸ πνεῦμα ἐκείνων πού τὸν ἄκουγαν. Μποροῦμε καὶ στὴν περίπτωσι τοῦ μακαριστοῦ γέροντος νὰ ἰσχυριστοῦμε ἀναλογικὰ αὐτὸ πού σημειώνει ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος γιὰ τὸν τρόπο διδασκαλίας τοῦ Κυρίου μας: «*Ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς*» (Ματθ. 7,29).

Ο ΥΔΡΑΣ ΙΕΡΟΘΕΟΣ ὑπῆρξε ἀκόμη καὶ ἄνθρωπος προσευχῆς. Ἀγαποῦσε τὴν προσευχή. Ἐκτιμοῦσε βαθειὰ τὴν ἀξία τῆς. Ὑπολόγιζε στὴ δύναμι τῆς. Ἀφιέρωνε χρόνο γιὰ τὴν ἀσκησὴ τῆς. Συνιστοῦσε ἐνθέρμως καὶ στοὺς ἄλλους νὰ προσεύχονται. Ἐνδείξεις καὶ μαρτυρίες μᾶς ὁδηγοῦν στὸ συμπέρασμα ὅτι καὶ νύχτες ὀλόκληρες παρέμενε ἄπνοος, ἀφιερώνοντας τὸν γαλήνιο χρόνο τῆς νύχτας στὴν προσευχή. Πραγματοποιεῖτο καὶ στὸ πρόσωπό του αὐτὸ πού σημειώνει ὁ ἱερός Λουκᾶς γιὰ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό: «*καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ*» (Λουκ. 6,12).

Ἡ πίστη του στὴν ἀξία τῆς προσευχῆς καὶ ἡ ἀγάπη του γι' αὐτὴν ἐκδηλωνόταν σὲ κάθε στιγμὴ τῆς ἀρχιερατικῆς ζωῆς καὶ διακονίας του. Προσευχόταν θεομὰ γιὰ ὅλους καὶ γιὰ ὅλα. Μνημόνευε στὴν Πρὸθεση ἐν ἀγάπῃ τοὺς πάντες καὶ τὰ πάντα. Καθετὶ πού σκεπτό-

ταν νὰ ἐνεργήσει ὡς ἐπίσκοπος καὶ ὑπεύθυνος ποιμένας τὸ καθιστοῦσε κατ' ἀρχὴν ἀντικείμενο προσευχῆς.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΜΕ τὰ παραπάνω γνωρίσματα, ὁ Ἱερόθεος ὑπῆρξε καὶ ἰκανότατος στὴ διοίκηση καὶ ἰδιαίτερος ἀποτελεσματικὸς σὲ ἔργα εὐποιΐας. Ἀψευδεῖς μάρτυρες τὰ ὅσα μὲ πολλοὺς κόπους ἐπέτυχε νὰ δημιουργήσει στὴ Μητρόπολή του καὶ τὰ ὅποια καταδεικνύουν ὄχι μόνο τὸν ζῆλο, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν συμπάθειά του πρὸς τὸν πάσχοντα ἄνθρωπο, ἀλλὰ καὶ τὸ δημιουργικὸ πνεῦμα καὶ τὶς πολλὰ πρακτικὰ ἰκανότητές του.

ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ ὀγδόντα ἐτῶν καὶ μετὰ ἀπὸ τριαντατρία χρόνια ποιμαντορίας στὸν Μητροπολιτικὸ Θρόνο τῆς Ὑδρας ὁ μακαριστὸς γέροντας ὑπέβαλε τὴν παραίτησή του γιὰ λόγους ὑγείας στὶς 14 Δεκεμβρίου 2000. Μία ἐπιπλέον πράξη πού ἀποδεικνύει τὸ βαθὺ αἶσθημα εὐθύνης πού πάντοτε τὸν διέκρινε ἔναντι τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας μας καὶ τοῦ ὑψηλοῦ λειτουργήματος πού ἐκείνη τοῦ ἐμπιστεύθηκε.

Στὰ χρόνια πού ἀκολούθησαν μέχρι τὴν ἐκδημία του (15 Ἰουλίου 2008) ὁ σεπτὸς Ἱεράρχης παρέμεινε ἐφησυχάζων κατὰ βάσιν στὸ ἐπισκοπεῖο τῆς Αἴγινας, χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνει ὅτι εἶχε παύσει νὰ ἐνδιαφέ-

ρεται γιὰ τὰ γενικότερα ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰδικότερα γιὰ ἐκεῖνα πού ἀφοροῦσαν στὸν κλῆρο, στοὺς πιστοὺς, στὰ ἱδρύματα καὶ στὴ ζωὴ τῶν τοπικῶν κοινωνιῶν τῶν νησιῶν τοῦ Σαρωνικοῦ.

Ἐπέμεινε ἀγόγγυστα τὸν κόπο τοῦ τιμίου γήρατός του καὶ τὴ δοκιμασία τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν του. Διατήρησε τὴ διαύγεια τοῦ πνεύματός του καὶ τὴν ἰκανότητα ἐπικοινωνίας μέχρι τέλους, παρὰ τὰ κινητικὰ προβλήματα, τὴν ἐκφραστικὴ δυσκολία καὶ τὴ μείωση τῆς ὀράσεώς του. Ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸν Χριστό, ἡ δύναμη τῆς πίστεώς του, ἡ εἰρήνη τῆς συνειδήσεώς του, ὁ πόθος τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τὸν διατηροῦσαν ἡρεμο, γαλήνιο, ἀναμένοντα ἀνὰ πᾶσαν ὥρα τὴν ἐκδημία του ἀπὸ τὸν παρόντα κόσμο καὶ τὴν εἴσοδό του στὴν αἰώνια κατάπαυση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι βέβαιο ὅτι ὡς «*παρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Θεόν*» (Α΄ Ἰω. 3,21) εὐχεται γιὰ ὅλους μας. Καὶ τὸ παράδειγμά του, τὰ ἴχνη τῆς θεοφιλοῦς πολιτείας του, ἀποτελοῦν καὶ θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ἀποτελοῦν πηγὴ ἔμπνευσης καὶ στηριγμοῦ ἡμῶν «*τῶν περιλειπομένων*» (Α΄ Θεσσ. 4,15).

ΙΕΡΟΘΕΟΥ ἀρχιερέως, τοῦ σεπτοῦ καὶ ἀδαμαντίνου Ἱεράρχου τῆς Ὑδρας καὶ ἀξιοσεβάστου γέροντός μας, αἰωνία ἡ μνήμη!

Γιὰ τὴν ἀποστολὴ ἀνακοινώσεων καὶ εἰδήσεων στὸ περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιεῖτε τὴ διεύθυνση ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου:
periodika @ ecclesia.gr

Γιὰ τὸ περιοδικὸ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ τὴ διεύθυνση ἠλεκτρονικοῦ
ταχυδρομείου: efimerios @ ecclesia.gr

Καὶ γιὰ τὴν ἐπικοινωνία σας μὲ τὸ περιοδικὸ ΘΕΟΛΟΓΙΑ τὴ διεύθυνση
ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου: theology @ ecclesia.gr

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ -
ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ**

**Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθ. 190/
2009 «Ἐσωτερικὸς Κανονι-
σμὸς τοῦ Κλήδου Ἡλε-
κτρονικῆς Τεχνολογίας (in-
ternet, video, CD-ROM, Δι-
σκογραφίας, κασέτας κ.λπ.)
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ
Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλά-
δος (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.)»**

**Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἴχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τῖς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 2 καὶ 4 τοῦ Ν.590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρ-
του τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τῖς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονισμοῦ: «Περὶ Συστάσεως καὶ Ὁργα-
νώσεως Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
(Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.)». (Φ.Ε.Κ.21/Α'10.2.1999).

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 7/6.4.2009 Ἀπόφαση καὶ τὴν ἀπὸ 8.4.2009 Πρόταση τῆς Ἐπιτρο-
πῆς Διοικήσεως τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.).

4. Τὴν ἀπὸ 5.5.2009 Ἀπόφαση Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 190/2009 Κανονισμόν, ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 190/2009
«Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τοῦ Κλήδου Ἡλεκτρονικῆς Τεχνολογίας
(internet, video, CD-ROM, Δισκογραφίας, κασέτας κ.λπ.)
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.)».

Ἄρθρον 1

Ἡ λειτουργία τοῦ Κλήδου Ἡλεκτρονικῆς Τεχνολογίας (internet, video, cd-rom, δι-
σκογραφίας, κασέτας, κ.λπ.) τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκ-
κλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.), ὁ ὁποῖος θὰ καλεῖται στὸ ἐξῆς γιὰ λόγους συντομί-
ας Κλήδος Διαδικτύου, καὶ ὁ ὁποῖος συνεστήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονι-
σμοῦ, διέπεται ἀπὸ τῖς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ καὶ κύριες δραστηριότητες

1. Γενικὸς σκοπὸς τοῦ Κλήδου Διαδικτύου εἶναι ἡ ἀξιοποίηση τῶν μέσων ποὺ προσ-
φέρονται ἀπὸ τῖς νέες τεχνολογίες ἐπικοινωνίας καὶ πληροφόρησης πρὸς ὄφελος τῆς
ἐκκλησιαστικῆς ἐνημέρωσης, ἐπικοινωνίας καὶ κατήχησης, σὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ ὀρθό-
δοξο ἥθος καὶ φρόνημα, τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοση καὶ πίστεα καὶ τὴν ἀνάδειξη
τῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας. Στὸ πλαίσιο αὐτὸ, ἡ λειτουργία τοῦ
Κλήδου Διαδικτύου ὑπηρετεῖ τοὺς σκοποὺς τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., ὅπως αὐτοὶ ὀρίζονται στὸ
ἄρθρο 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονισμοῦ, καθὼς καὶ τῖς συναφεῖς ἀνάγκες ἐνη-
μέρωσης καὶ ἐπικοινωνίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ Ἀρχι-
επισκόπου κ.ἄ.) καὶ τῶν λοιπῶν Κλήδων τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., ὅπως αὐτὲς ὀρίζονται στῖς λοι-
πὲς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Πρὸς ἐπίτευξη τῶν ὡς ἄνω σκοπῶν ὁ Κλήδος Διαδικτύου ἀξιοποιεῖ κυρίως τὰ ἀ-
κόλουθα μέσα:

- Διαδίκτυο (internet).
- Ἐπιστολικὴ ἐπικοινωνία καὶ ἠλεκτρονικὰ ἐνημερωτικὰ δελητῖα (email, newsletters
κ.λπ.).
- Ἡλεκτρονικὴ ἀναπαραγωγή καὶ ἀρχειοθέτηση ἀρχειακοῦ ὑλικοῦ.

- Ὀπτικο-ἀκουστικά καὶ λοιπὰ ἐκδοτικά μέσα ἠλεκτρονικῆς τεχνολογίας (video, cd-rom, dvd-rom, δίσκοι, κασέτες, ψηφιακὲς ἐκδόσεις κ.λπ.).

3. Μὲ στόχο τὴν καλλύτερη ἀνάπτυξη, προβολὴ καὶ τεχνική-διοικητικὴ ὑποστήριξη τῶν ὡς ἄνω κύριων δραστηριοτήτων του, ὁ Κλῆδος Διαδικτύου μπορεῖ ἐπίσης νὰ ἀναπτύσσει κάθε ἄλλη προσφορὰ δραστηριότητα (ὅπως ὀργάνωση ἐκδηλώσεων, παραγωγή ἐκτάκτων ἐντύπων ἐκδόσεων, ἀναζήτηση χορηγιῶν καὶ κρατικῶν ἢ ἄλλων ἐπιχορηγήσεων, ἐκτέλεση εὐρωπαϊκῶν καὶ ἄλλων χρηματοδοτουμένων προγραμμάτων, προώθηση διεθνῶν συνεργασιῶν κ.λπ.).

ἄρθρον 3

Διευθυντὴς Κλῆδου Διαδικτύου

1. Ὁ Κλῆδος Διαδικτύου διοικεῖται ἀπὸ τὸν Διευθυντὴ Διαδικτύου, ὁ ὁποῖος διορίζεται ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ Διοικήσεως (ἐφεξῆς Ε.Δ.) τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., κατόπιν προτάσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

2. Ὁ Διευθυντὴς Διαδικτύου ἀσκεῖ τὴ διεύθυνση τοῦ Κλῆδου Διαδικτύου. Σχεδιάζει, συντονίζει καὶ ἐποπτεύει τὴ δραστηριότητα τοῦ Κλῆδου καὶ ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς ὁμαλῆς καὶ ἀποτελεσματικῆς λειτουργίας τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὸν ὑπηρεσιῶν, καθὼς καὶ πάσης ἄλλης ὑπηρεσίας ἐξαρτημένης ὑπὸ τοῦ Κλῆδου Διαδικτύου, ὑφισταμένης ἢ συσταθησομένης. Φροντίζει γιὰ τὴ συνεργασία καὶ τὴν ἐναρμόνιση τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν μὲ τὶς λοιπὲς ὑπηρεσίαις τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. καὶ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν.

3. Στὸ πλαίσιο τῆς ὡς ἄνω γενικῆς εὐθύνης του ὁ Διευθυντὴς Διαδικτύου ἔχει τὰ ἐξῆς εἰδικότερα καθήκοντα καὶ ἀρμοδιότητες:

α. Παρίσταται (ἂνευ ψήφου ἐὰν δὲν εἶναι μέλος) εἰς τὴν Ε.Δ., ὅπου καλοῦμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰσηγεῖται καὶ παρέχει ἐξηγήσεις γιὰ τὰ ζητήματα τῆς ἀρμοδιότητάς του.

β. ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς διαχειρίσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κλῆδου Διαδικτύου. Ἐπιμελεῖται, σὲ συνεργασία μὲ τὸν Γενικὸ Γραμματέα καὶ τὸν Υπεύθυνον Οἰκονομικῶν τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., τὴ σύνταξη τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κλῆδου Διαδικτύου, σύμφωνα μὲ τὰ προβλεπόμενα ἀπὸ τὸν ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονισμό, καὶ εἰσηγεῖται τὴν ψήφισιν αὐτοῦ στὴν Ε.Δ. τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. Ἀποφασίζει γιὰ τὶς ἑκτακτὲς δαπάνες τοῦ Κλῆδου Διαδικτύου. Ὅρίζει τὶς ἀμοιβὰς τῶν μὴ μονίμων ὑπαλλήλων καὶ συνεργατῶν τοῦ Κλῆδου Διαδικτύου. Ἐγκρίνει καὶ προσυπογράφει μετὰ τοῦ Ὑπευθύνου Οἰκονομικῶν τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. τὶς δαπάνες τοῦ Κλῆδου Διαδικτύου.

γ. Ἀποφασίζει γιὰ τὴν στρατηγικὴν τοῦ Κλῆδου Διαδικτύου.

δ. Ὅρίζει τοὺς ὑπευθύνους τῶν Τομέων τοῦ Κλῆδου Διαδικτύου. Τοποθετεῖ τὸ εἰς αὐτοὺς ἀπασχολούμενο μόνιμο ἢ μὲ κάθε εἶδους συνεργασίας ὑπηρετοῦν προσωπικὸ καὶ ὀρί-

ζει τὶς ἀμοιβὰς τῶν μὴ μονίμων ὑπαλλήλων καὶ συνεργατῶν τοῦ Κλῆδου Διαδικτύου, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Δ. τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. Τὸ προσωπικὸ αὐτὸ μεταθέτει ἐντὸς τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κλῆδου καὶ καθορίζει τὰ καθήκοντα του ἀναλόγως πρὸς τὶς ἀνάγκες τοῦ Κλῆδου.

ε. Φροντίζει γιὰ τὸν ἐκσυγχρονισμό τῶν ὑπηρεσιῶν διὰ τῆς συνεχοῦς παρακολουθήσεως τῶν τεχνολογικῶν ἐξελίξεων καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τους στὶς ὑπὸ τοῦ Κλῆδου παρεχόμενες ὑπηρεσίαις.

στ. Ὑπογράφει τὴν ἀλληλογραφίαν γιὰ λογαριασμό τοῦ Κλῆδου Διαδικτύου.

ζ. Δύναται νὰ ἐκπροσωπεῖ, αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, τὸν Πρόεδρο τῆς Ε.Δ. τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., ἐνώπιον πάσης νόμιμης Ἀρχῆς ἢ Δικαστηρίου καὶ γενικῶς ἐνώπιον κάθε τρίτου, γιὰ ζητήματα τοῦ Κλῆδου Διαδικτύου κατόπιν ρητῆς ἐξουσιοδοτήσεως ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 4

Τομεῖς Κλῆδου Διαδικτύου

1. Ἡ δραστηριότητα τοῦ Κλῆδου Διαδικτύου διακρίνεται σὲ τέσσερις βασικοὺς Τομεῖς:

- Τομέας Ἐνημερώσεως καὶ Ἐπικοινωνίας.
- Τομέας Ψηφιακῆς Ἀρχειοθήκης καὶ Εἰδικῶν Παραγωγῶν.
- Τομέας Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν.
- Τομέας Γραμματείας καὶ Διοικήσεως.

2. Κατὰ τὴ σύσταση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, οἱ ὡς ἄνω τομεῖς συνιστοῦν ἐπιμέρους λειτουργικὲς πλευρὲς τῆς δραστηριότητος τοῦ Κλῆδου Διαδικτύου καὶ δὲν ἀποτελοῦν διακριτὲς διοικητικὲς μονάδες. Ἀνάλογα μὲ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν τῶν δραστηριοτήτων καὶ τὴν ἀντίστοιχον ὀργανωτικὴν μεγέθυνσην τοῦ Κλῆδου, εἶναι δυνατὴ ἡ διοικητικὴ διαίρεση τοῦ Κλῆδου σὲ διακριτὲς διοικητικὲς μονάδες βάσει τῶν ὡς ἄνω λειτουργικῶν τομέων, μὲ ἀπόφαση τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κλῆδου Διαδικτύου, καὶ χωρὶς νὰ ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο τροποποίηση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Οἱ προϊστάμενοι τῶν Τομέων καὶ οἱ εἰδικὲς ἀρμοδιότητές τους, καθὼς καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν συνεργατῶν τοῦ Κλῆδου, ποὺ ὑπάγονται σὲ κάθε Τομέα ὀρίζονται καὶ τροποποιοῦνται μὲ ἀπόφαση τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κλῆδου Διαδικτύου, σύμφωνα μὲ τὰ ὡς ἄνω ὀριζόμενα κατὰ τὸ ἐδάφιο δ' τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

3. Ὁ Τομέας Ἐνημερώσεως καὶ Ἐπικοινωνίας περιλαμβάνει τὶς ἐξῆς εἰδικότερες λειτουργίες:

- Γενικὴ ἐνημέρωση μὲσθ τοῦ διαδικτύου (internet),
- Γενικὴ ἐνημέρωση μὲσθ Ἠλεκτρονικῶν Ἐνημερωτικῶν Δελτίων (news letters κ.λπ.),
- Διοργάνωση καὶ ἐποπτεία εἰδικῶν σελίδων δημοσίου διαλόγου μὲσθ τοῦ διαδικτύου (forum). Ἐπικεντρώνεται δὲ

σὲ θέματα ἐθνικῆς καὶ διεθνοῦς ἐπικαιρότητας ἐκκλησιαστικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἐνδιαφέροντος, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ θέματα ποῦ ἀφοροῦν στὰ κοινωνικὰ ζητήματα, στὴν πολιτιστικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνηση, στὴ θεολογία, στὶς θρησκείες, στὶς ἐπιστῆμες, στὴν ἱστορία, στὴ φιλοσοφία, καὶ ἄλλα θέματα θρησκευτικοῦ, πνευματικοῦ, ἠθικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἐνδιαφέροντος. Εἰδικότερα μεριμνᾷ γιὰ τὴ δημοσιογραφικὴ προβολὴ τῶν ἀνακοινώσεων καὶ τῆς δραστηριότητος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Ι.Σ., τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὁργάνων καὶ τῶν λοιπῶν Κλάδων τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

4. Ὁ Τομέας Ψηφιακῆς Ἀρχειοθήκης καὶ Εἰδικῶν Παραγωγῶν ἔχει ὡς κύριο ἀντικείμενο τὴν ψηφιακὴ ἀναπαραγωγή, ἀρχειοθέτηση, δημοσίευση καὶ ἐν γένει ἀξιοποίηση, μέσω τοῦ διαδικτύου ἢ ἄλλων ἠλεκτρονικῶν παραγωγῶν, πάσης φύσεως ἀρχειακοῦ ἢ ἐτέρου διαθέσιμου ὑλικοῦ, ἐκκλησιαστικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἐνδιαφέροντος, ποῦ προέρχεται ἀπὸ τοὺς λοιποὺς Κλάδους τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. ἢ ἄλλη ἐκκλησιαστικὴ πηγή, καθὼς καὶ ἀπὸ κάθε τρίτον. Μπορεῖ ἐπίσης νὰ προβαίνει σὲ νέες διαδικτυακὲς καὶ ἄλλης φύσεως παραγωγὲς ἐκκλησιαστικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀξιοποιώντας πρὸς τοῦτο τὸ διαδίκτυο καὶ τὰ λοιπὰ ἠλεκτρονικὰ μέσα (video, cd-rom, dvd-rom, δίσκοι, κασέτες, ψηφιακὲς ἐκδόσεις κ.λπ.).

5. Ὁ Τομέας Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῶν ἀπαιτουμένων στοὺς λοιποὺς Τομεῖς τοῦ Κλάδου Διαδικτύου τεχνικῶν μέσων (ἠλεκτρονικοὶ ὑπολογιστές, λογισμικό, ἠλεκτρονικὸς ἐξοπλισμός, τηλεπικοινωνιακὰ δίκτυα κ.λπ.), ὡς καὶ εἰδικῶν τεχνικῶν συνεργασιῶν. Εἰδικότερα μεριμνᾷ γιὰ τὸν προγραμματισμὸ τῶν ἀπαιτούμενων προμηθειῶν ὑλικοῦ καὶ ὑπηρεσιῶν, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία, τὴ συντήρηση, τὴ βελτίωση, τὴν ἀνανέωση καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τοῦ διαθέσιμου τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ λογισμικοῦ.

6. Ὁ Τομέας Γραμματείας καὶ Διοίκησης ἔχει ὡς ἀντικείμενο τὴ διοικητικὴ ὑποστήριξη τοῦ Διευθυντῆ καὶ τῶν λοιπῶν Τομέων τοῦ Κλάδου Διαδικτύου σὲ ζητήματα, ὅπως τὴν τήρηση τῆς γραμματείας καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχείων τῆς ὑπηρεσίας, τὴν φροντίδα γιὰ τὴν λειτουργία καὶ τὴν καθαριότητα τῶν γραφείων, τὴν ἐξασφάλιση τοῦ μὴ ἠλεκτρονικοῦ ἐξοπλισμοῦ (γραφικὴ ὕλη, ἀναλώσιμα γραφείου, ἐπίπλωση κ.λπ.), τὴ βοήθεια σὲ θέματα διαχείρισης καὶ διοίκησης, τὴ διοργάνωση τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Κλάδου κ.λπ.

7. Ἡ λογιστικὴ παρακολούθηση καὶ ὑποστήριξη τοῦ Κλάδου Διαδικτύου γίνεται ἀπὸ τὶς Οἰκονομικὲς Ὑπηρεσίες τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

Ἄρθρον 5

Ὑφιστάμενη λειτουργία τοῦ Κλάδου Διαδικτύου

1. Κατὰ τὴν ἐναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἡ δραστηριότητα τοῦ Κλάδου Διαδικτύου περιλαμβάνει τὶς ἐξῆς λειτουργίες:

α. Μέριμνα γιὰ τὴν λειτουργία καὶ τακτικὴ ἐνημέρωση τῶν ἀκολουθῶν ἰστοσελίδων:

i. www.ecclesia.gr: Ἡ ἐπίσημη Διαδικτυακὴ Πύλη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παρέχει ἐνημέρωση διὰ τῆς ἀναρτήσεως τῶν Δελτίων Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ εἰδήσεων ποῦ ἀφοροῦν στὶς δραστηριότητες καὶ στὸ φιλοanthρωπικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ σύνολό της. Φιλοξενεῖ σὲ ἠλεκτρονικὴ μορφή τὶς περιοδικὲς ἐκδόσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Παρέχει ζωντανὴ μετάδοση τοῦ προγράμματος τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέσω διαδικτύου. Παρέχει πληροφορίες γιὰ τὴ Διοικητικὴ Ὁργάνωση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀρχειοθετεῖ ἠλεκτρονικὰ τὶς εἰσηγήσεις, μηνύματα, ἐγκυκλίου, ἀνακοινωθέντα, ἐπιστολὲς καὶ Δελτία Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ii. www.archdiocese.gr: Ἡ ἐπίσημη ἰστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

iii. www.discussion.gr: Ἰστοσελίδα «Συζητήσεις». Φιλοξενεῖ συζητήσεις καὶ προωθεῖ τὸ διάλογο μέσω τοῦ διαδικτύου γιὰ ἐπίκαιρα θέματα καὶ πνευματικούς προβληματισμούς.

iv. www.cultura.gr: Διαδικτυακὴ ἐπιθεώρηση (μαγκαζίνο) μὲ πρόσβαση στὶς ἰστοσελίδες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Παρέχει ἐνημέρωση γιὰ τὶς νεότερες καταχωρίσεις στὶς ἰστοσελίδες αὐτές.

v. www.artopos.gr: Ἡ διαδικτυακὴ Πολιτιστικὴ Πύλη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Προσφέρει ἐνημέρωση σὲ θέματα ποῦ ἀφοροῦν σὲ πολιτιστικὲς καὶ καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὴ Βυζαντινὴ Τέχνη καὶ στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιαστικὴ Παράδοση. Ἐπίσης, παρέχει πρόσβαση στὶς λοιπὲς ἰστοσελίδες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ποῦ ἔχουν πολιτιστικὸ ἀρχειακὸ ὑλικό.

vi. www.myriobiblos.gr: Ἡ διαδικτυακὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Περιλαμβάνει ποικιλία κειμένων (ἄρθρων, βιβλίων κ.λπ.) καὶ ἄλλου ἀρχειακοῦ ὑλικοῦ (video κ.λπ.), σὲ ἐννέα γλώσσες.

vii. www.eikastikon.gr: Ἡ διαδικτυακὴ Πινακοθήκη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀρχειοθετεῖ ποικιλία εἰκαστικῶν ἔργων τέχνης.

- viii. www.musicale.gr: Ἡ διαδικτυακὴ Δισκοθήκη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀρχειοθετεῖ ποικιλία ἡχητικῶν ἀρχείων (βυζαντινῆς, κλασικῆς, παραδοσιακῆς μουσικῆς κ.ἄ.).
- ix. www.aula.gr: Μιὰ διαδικτυακὴ Ἀρχειοθήκη μὲ ἐπιλεγμένα ψηφιακὰ ἀρχεῖα διαφόρων μορφῶν (video, powerpoint, κ.ἄ.).
- x. www.europeanspirit.gr: Ἰστοσελίδα μὲ γενικὲς πληροφορίες καὶ ἀρχεῖα ὑλικὸ γιὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση καὶ τὴν παρουσία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρώπη. Ἐνημερώνεται σὲ συνεργασία μὲ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων.
- β. Σύνταξη καὶ ἀποστολὴ μὲ e-mail τοῦ ἠλεκτρονικοῦ Πληροφοριακοῦ Δελτίου (newsletter) «Πρόναος».
- γ. Ἐπικοινωνία μὲ κάθε ἐνδιαφερόμενο καὶ διεκπεραίωση τῶν θεμάτων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μὲσφ ἠλεκτρονικῆς ἐπιστολῆς ἐπικοινωνίας (e-mail).
2. Ἐκ τῆς ἤδη ὑφισταμένης, κατὰ τὴν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, δραστηριότητας τοῦ Κλήδου Διαδικτύου ὑπάγονται στὸν Τομέα Ἐνημερώσεως καὶ Ἐπικοινωνίας οἱ ἀκόλουθες λειτουργίες:
- α. Γενικὴ φροντίδα γιὰ τὴν λειτουργία καὶ ἀνανέωση τῶν ἱστοσελίδων www.ecclesia.gr, www.archdiocese.gr, www.discussion.gr, www.cultura.gr καὶ www.artopos.gr (στὸ τμήμα ποὺ ἀφορᾶ στὴν ἐπικαιρότητα).
- β. Ἐνημέρωση τοῦ Δελτίου Εἰδήσεων τῆς ἱστοσελίδας www.ecclesia.gr.
- γ. Δημοσίευση στὸ διαδίκτυο τοῦ Δελτίου Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδήσεων, μετὰ ἀπὸ συνεργασία μὲ τὸν Κλῆδο Ραδιοφωνίας τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.
- δ. Δημοσίευση στὸ διαδίκτυο τῶν ἀνακοινώσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Δελτίων Τύπου, Ἐγκυκλίων κ.λπ.), κατόπιν συνεννοήσεως καὶ ἀδείας μετὰ τοῦ ὑπευθύνου γιὰ τὰ θέματα Αὐτῆς.
- ε. Δημοσίευση στὸ διαδίκτυο τοῦ προγράμματος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.
- στ. Ἐνημέρωση τῶν τμημάτων τῶν ἱστοσελίδων ποὺ ἀφοροῦν στὴς Ἱερᾶς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐνημέρωση τῆς ἱστοσελίδας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (www.archdiocese.gr).
- ζ. Δημοσίευση στὸ διαδίκτυο, σὲ συνεργασία μὲ τοὺς λοιποὺς Κλήδους τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., τῶν εἰδήσεων ποὺ ἀφοροῦν στὴ δραστηριότητά τους.
- η. Μετάδοση ἀπὸ τὸ διαδίκτυο τοῦ προγράμματος τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μετὰ ἀπὸ συνεργασία μὲ τὸν Κλῆδο Ραδιοφωνίας τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

θ. Ἐπιμέλεια καὶ ἐμπλουτισμὸς τῆς ἱστοσελίδας www.artopos.gr στὸ τμήμα ποὺ ἀφορᾶ στὴν ἐπικαιρότητα.

ι. Ἐπιμέλεια καὶ ἐμπλουτισμὸς τῆς ἱστοσελίδας www.discussion.gr.

ια. Σύνταξη καὶ ἀποστολὴ τοῦ Πληροφοριακοῦ Δελτίου (newsletter) «Πρόναος».

ιβ. Διαχείριση τῶν ἠλεκτρονικῶν διευθύνσεων contact@ecclesia.gr καὶ archbishop@ecclesia.gr.

3. Ἐκ τῆς ἤδη ὑφισταμένης κατὰ τὴ σύσταση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δραστηριότητας τοῦ Κλήδου Διαδικτύου ὑπάγονται στὸν Τομέα Ψηφιακῆς Ἀρχειοθήκης καὶ Εἰδικῶν Παραγωγῶν οἱ ἀκόλουθες λειτουργίες:

α. Γενικὴ φροντίδα γιὰ τὴ λειτουργία καὶ ἀνανέωση τῶν ἱστοσελίδων www.myriobiblos.gr, www.eikastikon.gr, www.musicale.gr, www.aula.gr καὶ www.europeanspirit.gr.

β. Ἐπιμέλεια καὶ ἐμπλουτισμὸς τῆς ἱστοσελίδας www.artopos.gr στὸ τμήμα ποὺ ἀφορᾶ σὲ ἀρχεῖα ὑλικό.

γ. Δημοσίευση κειμένων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος στὸ ἀντίστοιχο τμήμα τῆς ἱστοσελίδας www.ecclesia.gr.

δ. Ψηφιακὴ δημοσίευση καὶ ἀνάρτηση στὸ διαδίκτυο τῶν περιοδικῶν Ἐκδόσεων τοῦ Κλήδου Ἐκδόσεων πάσης φύσεως τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ε. Παραγωγή, ἐπιμέλεια καὶ δημοσίευση ψηφιακοῦ ὑλικοῦ (video, reports) στὴν ἱστοσελίδα www.aula.gr.

4. Σὲ σχέση μὲ τὴς κατὰ τὴς παραγρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς ἄνω ὀριζόμενες δραστηριότητες, οἱ ὑπηρεσίες τοῦ Κλήδου Διαδικτύου συνεργάζονται μὲ τὴς ἀκόλουθες ὑπηρεσίες:

α. Μὲ τὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία διαχειρίζεται καὶ ἐλέγχει τὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ποὺ ἀφορᾶ στὴν ἴδια (μὲ ἠλεκτρονικὴ διεύθυνση www.ecclesia.gr/greek/holysynod/index.html), καθὼς ἐπίσης διαχειρίζεται καὶ τὴν ἠλεκτρονικὴ ἐπιστολικὴ ἐπικοινωνία στὴν ἠλεκτρονικὴ διεύθυνση holysynod@ecclesia.gr. Ὁ ὀρισθεὶς ἐκ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς Συνεργάτης τοῦ Κλήδου Διαδικτύου, τροφοδοτεῖ τὸ περιεχόμενο τῆς τμήματος (link) ποὺ ἀφορᾶ στὴν Ἱερὰ Σύνοδο (μὲ ἠλεκτρονικὴ διεύθυνση www.ecclesia.gr/greek/holysynod/index.html), μετὰ ἀπὸ προηγούμενη συνεργασία καὶ σύμφωνη γνώμη τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κλήδου Διαδικτύου.

β. Μὲ τὸν Κλῆδο Ραδιοφωνίας τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. γιὰ τὴν ἔγκαιρη παραλαβὴ καὶ δημοσίευση στὸ διαδίκτυο τοῦ Δελτίου Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδήσεων ποὺ συντάσσεται ἀπὸ τὸν ἴδι-

ο τὸν Κλῆδο Ραδιοφωνίας, καὶ γιὰ τὴν ὁμαλὴ μετάδοση τοῦ προγράμματος τοῦ Ραδιοφώνου διὰ τοῦ διαδικτύου.

γ. Μὲ τὸν Κλῆδο Ἐκδόσεων πάσης φύσεως τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. γιὰ τὴν τακτικὴ καὶ ἔγκαιρη παραλαβὴ τῶν περιοδικῶν ἐκδόσεων αὐτοῦ σὲ ψηφιακὴ μορφή, καὶ τὴν ἀνάρτησή τους στὸν κατάλληλο ἰστοχώρο.

5. Ἡ δημιουργία νέων ἢ ἡ τροποποίηση ἢ ἡ κατάργηση τοῦ τίτλου ἢ τοῦ περιεχομένου ἰστοσελίδων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προϋποθέτει ἀπόφαση τῆς Ε.Δ. τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., κατόπιν προτάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κλήδου Διαδικτύου (χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαία ἡ τροποποίηση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ). Ὅσες ἰστοσελίδες καὶ διευθύνσεις ἠλεκτρονικῆς ἐπικοινωνίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δημιουργηθοῦν ἢ τροποποιηθοῦν, μετὰ τὴν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑπάγονται στὸν ἔλεγχο καὶ τὴν εὐθύνη τοῦ Κλήδου Διαδικτύου τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.. Πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸ ὁ Κλῆδος Διαδικτύου τηρεῖ μὲ εὐθύνη τοῦ Τομέα Γραμματείας καὶ Διοικήσεως Μητρῶν τῶν ὑφισταμένων καὶ δημιουργουμένων ἰστοσελίδων καὶ διευθύνσεων ἠλεκτρονικῆς ἐπικοινωνίας.

ἄρθρον 6

Συνεργασίες, Εἰδικὲς Ἐπιτροπὲς καὶ Προγράμματα

1. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Διευθυντοῦ Διαδικτύου ἢ μὲ Ἀπόφαση τῆς Ε.Δ. τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. εἶναι δυνατόν:

α. Νὰ ἀναπτύσσονται συνεργασίες μὲ ἐκκλησιαστικούς καὶ ἄλλους φορεῖς ἢ φυσικὰ πρόσωπα στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικό.

β. Νὰ συστήνονται Εἰδικὲς Ἐπιτροπὲς, συμβουλευτικοῦ ἢ διεκπεραιωτικοῦ χαρακτήρα, διαρκεῖς ἢ ἑκτακτες, ἀπαρτιζόμενες ἀπὸ κληρικούς ἢ λαϊκοὺς, ἀνάλογα μὲ τὶς ἐκάστοτε ἀνάγκες τοῦ Κλήδου.

γ. Νὰ συνιστῶνται ὁμάδες ἐθελοντικῆς ἐργασίας ἀπὸ κληρικούς ἢ καὶ λαϊκοὺς μὲ σκοπὸ τὴν παροχὴ ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸν Κλῆδο Διαδικτύου.

2. Μὲ πρόταση τοῦ Διευθυντοῦ Διαδικτύου καὶ ἔγκριση τῆς Ε.Δ. τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. ὁ Κλῆδος Διαδικτύου δύναται (καὶ σὲ συνεργασία μὲ ἄλλους Κλῆδους τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. ἢ μὲ τρίτους), νὰ προτείνει πρὸς ἔγκριση στὴν Δ.Ι.Σ. προτάσεις προγραμμάτων συγχρηματοδοτούμενων ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση, εἴτε ἄλλους ὀργανισμοὺς, ὑπηρεσίες, νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἢ τὸ ἐξωτερικό.

3. Ἀπὸ τὴ δραστηριότητα τοῦ Κλήδου Διαδικτύου εἶναι δυνατόν νὰ προκύπτουν πάσης φύσεως ἔσοδα (χορηγίες, ἐπιχορηγήσεις, συνδρομές, ἔσοδα ἀπὸ διαφημίσεις κ.λπ.), κατὰ τὰ προβλεπόμενα στὸ ἄρθρο 9 τοῦ Κανονισμοῦ 114/1998. Τὰ ἔσοδα αὐτὰ ὑπάγονται στὸν Προϋπολογισμὸ

τοῦ Κλήδου Διαδικτύου, καὶ καλύπτουν τὶς ἀνάγκες λειτουργίας καὶ ἀνάπτυξης τοῦ Κλήδου.

ἄρθρον 7

Σφραγίδα, Βιβλία καὶ Στοιχεῖα τοῦ Κλήδου Διαδικτύου

1. Ὁ Κλῆδος Διαδικτύου ἔχει τὴν προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονισμοῦ σφραγίδα, στὴν ὁποία προστίθεται ἡ ἔνδειξη: «ΚΛΑΔΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ».

2. Ὁ Κλῆδος Διαδικτύου διατηρεῖ: Ἀρχειὸ σχετικῶν μὲ τὴ λειτουργία τοῦ Κλήδου Διαδικτύου Πρακτικῶν τῆς Ε.Δ. τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. Ἀρχειὸ Ἀποφάσεων τοῦ Διευθυντοῦ Διαδικτύου, Βιβλίον Πρωτοκόλλου Εἰσερχομένων καὶ Ἐξερχομένων ἐγγράφων καὶ Βιβλίον ἢ ἀρχειὸ παραλαβῆς καὶ παράδοσης. Τὰ ὡς ἄνω Βιβλία καὶ λοιπὰ στοιχεῖα τηροῦνται μὲ τρόπο σύμφωνο πρὸς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρο 12 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονισμοῦ τηρούμενα ἀπὸ τὴν Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. βιβλία καὶ στοιχεῖα.

ἄρθρον 8

Τροποποίηση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' Ἀποφάσεως τῆς Ἱεράς Συνόδου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Διευθυντοῦ Διαδικτύου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. Κάθε παλαιότερη ἐπὶ τῶν ἰδίων θεμάτων διάταξη Κανονισμοῦ καταργεῖται.

ἄρθρον 9

Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχει ἀπὸ τὴν δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 10

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.), τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ, καὶ τὴν ὁποία ἀναλαμβάνει ἡ ἀνωτέρω Ὑπηρεσία.

Ἀθήνα, 5η Μαΐου 2009

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

**ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ -
ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ****Προκηρύξεις****Ἱερῶν Μητροπόλεων:****Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν****Καρπεννησίου****Ζακύνθου****Ἴαρτς****Ἐλασσῶνος****Τρίκκης
καὶ Σταγῶν****Μηθύμνης****Κερκύρας****Κλητήριον Ἐπίκριμα
Ἰ. Μ. Ἡλείας****Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν**

Προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐξαίρεσιν δι' ἐπιλογῆς –κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων»– πλήρως μιᾶς (1) κενῆς θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, Κατηγορίας ΠΕ, Κλάδου Διοικητικοῦ-Οἰκονομικοῦ, ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως, ἐντὸς εἰκοσαήμερου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ τὴν ἡμερησίαν ἐφημερίδα Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑΝ» ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (ὁδ. Ἀγ. Φιλοθέης 21), κατὰ τὰς ὥρας 10.00 ἕως 13.00 καθ' ἐκάστην, σχετικὴν αἴτησιν μετὰ συνημμένου Βιογραφικοῦ Σημειώματος. Εἰδικῶς διὰ τὴν συγκεκριμένην θέσιν ἀπαραίτητος τυγχάνει ἡ προϋπηρεσία τῶν ἐνδιαφερομένων τουλάχιστον ἐπὶ τετραετίαν εἰς ἰδρύματα ἢ κοινωνικοὺς ὀργανισμοὺς, κατὰ προτίμησιν σχέσιν ἔχοντα μετὰ τῆς περιθάλψεως ἠλικιωμένων ἀτόμων. Ἡ γνώσις ξένων γλῶσσῶν καὶ ὁ χειρισμὸς ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν συνεκτιμῶνται.

Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως δεόν, ἵνα ἔχωσι καὶ τὰ λοιπὰ δι' ἐκκλησιαστικὸν ὑπάλληλον προσόντα, ὡς ταῦτα ὀρίζονται ἐν τοῖς ἄρθροισ 6 ἕως 13 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ. (Φεκ 48/3-4-1978 τ. Α').

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Ἰουλίου 2009

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καρπεννησίου

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρως τῆς κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἰ. Ναοῖς

Ἀγίων Ἀποστόλων Ἀνατολῆς Φραγκίστης Εὐρυτανίας,

Ἀγίου Νεομάρτυρος Μιχαὴλ Γρανίτσας Εὐρυτανίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καρπεννησίῳ τῇ 12ῃ Ἰουνίου 2009

† Ὁ Καρπεννησίῳ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καρπεννησίου

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Νικολάου Βράχας Εὐρυτανίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρπενησίῳ τῇ 12ῃ Ἰουνίου 2009

† Ὁ Καρπενησίου ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ζακύνθου

Προκειμένου, ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐξάίρεσιν δι' ἐπιλογῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ, «Περὶ κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων» πλήρωσιν τῆς κενῆς ὀργανικῆς θέσεως Κηλάδου ΔΕ ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν.

Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως δέον, ἵνα ἔχωσιν καὶ τὰ λοιπὰ δι' ἐκκλησιαστικὸν ὑπάλληλον προσόντα, ὡς ταῦτα ὀρίζονται ἐν τοῖς ἀρθροῖς 6 ἕως 13 τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 18ῃ Ἰουνίου 2009

† Ὁ Ζακύνθου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις ἹΑρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίου Δημητρίου ἹΑρτης,
Παντοκράτορος ἹΑρτης

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν ἹΑρτῃ τῇ 26ῃ Ἰουνίου 2009

† Ὁ ἹΑρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις ἹΑρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἀρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ ἹΑρτης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν ἹΑρτῃ τῇ 26ῃ Ἰουνίου 2009

† Ὁ ἹΑρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἀρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Παρασκευῆς Κοκκινοπηλοῦ Ἐλασσῶνος,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἐλασσῶνι τῇ 30ῃ Ἰουνίου 2009

† Ὁ Ἐλασσῶνος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἀρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Προφήτου Ἡλιοῦ Δέσης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Τρικάλῳ τῇ 3ῃ Ἰουλίου 2009

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μηθύμνης

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Καλλιθονῆς,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καλλιθονῇ τῇ 8ῃ Ἰουλίου 2009

† Ὁ Μηθύμνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων νήσων

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἱεραγίας Θεοτόκου Βλαχερνῶν Γαρίτσας,

Ἁγίου Νικολάου Νεοχωρακίου,

Ἁγίου Νικολάου Κάτω Κορακιάνας,

Ἁγίου Ἀνδρέου Λάκκας Παξῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανο-

νικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κερκύρῃ τῇ 10ῃ Ἰουλίου 2009

† Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἡλείας

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Πρὸς

τὸν αἰδ. Ἰωάννην Στασινοπούλου

Ἐφημέριον Ἱ. Ν. Ἁγ. Νικολάου Ἀγνάντων

τοῦ Δήμου Πηνειῆς τοῦ Νομοῦ Ἡλείας

(καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι ὅπως ἐμφανισθῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, ἐν Πύργῳ καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας τὴν 18.9.2009 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆ καὶ ὥρα 9η π.μ. ἵνα δικασθῆς δι' ἃ κατηγορεῖσαι Κανονικὰ ἀδικήματα, ἦτοι,

1. Ὅτι ὀδηγῶν τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητόν σου εἰς τὴν Γαστούνην τὸ βράδυ τῆς 26.5.2007, προκάλεσες ἀκούσιον βαρὺν τραυματισμὸν δύο νέων παιδιῶν, ἦτοι τοῦ Ἰωάννου Κακλιμάνου τοῦ Διονυσίου, ἐτῶν 18 καὶ τοῦ Ἰωάννου Χατζοπούλου, ἐτῶν 14, κατοίκων Γαστούνης.

2. Ὅτι κατὰ παράβασιν τοῦ θείου καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου Νόμου καὶ τῆς ἱερατικῆς ὑποχρεώσεώς σου, μετὰ τὸν τραυματισμὸν, ἐγκατέλειπες τοὺς τραυματισθέντας νέους καὶ ἐξαφανίσθηκες, καὶ

3. Διὰ μέγιστον δημόσιον σκανδαλισμὸν τῶν συνειδήσεων τῶν πιστῶν.

Προσεπιδηλοῦμεν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ἐν Πύργῳ τῇ 26 Μαΐου 2009

Ὁ Μητροπολίτης

Ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου

† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Μπαχὸς

**ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἡ ἐκδημία τοῦ Μητροπολίτου πρώην Κυθήρων κυροῦ Ἰακώβου

Τὴν Πέμπτη 4 Ἰουνίου 2009, στὶς 11.00 τὸ βράδυ, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ Μητροπολίτης πρώην Κυθήρων κυρὸς Ἰακώβος (Κορόζης).

Ὁ Μακαριστὸς γεννήθηκε στὸ Βασιλικὸ Χαλκίδος τὸ 1927. Τὸ 1949 ἔλαβε τὸ Πτυχίον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Χειροτονήθηκε Διάκονος τὸ 1952 καὶ Πρεσβύτερος τὸ 1953. Ὑπηρέτησε ὡς ἱερατικὸς Προϊστάμενος σὲ Ἑλληνορθόδοξες παροικίες τῆς Γαλλίας, ὅπου καὶ ἀνέπτυξε σημαντικὴ φιλάνθρωπικὴ καὶ κοινωνικὴ δράση καὶ παράλληλα παρακολούθησε μεταπτυχιακὰς σπουδὰς. Ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ ἐπέστρεψε τὸ 1968 καὶ ἔκτοτε ὑπηρέτησε σὲ διαφόρους Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὡς Διευθυντὴς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἰάνθης, ὡς Κωδικογράφος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὡς Ἐφημέριος τοῦ Θεραπευτηρίου «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» ἕως τὸ 1980, ὁπότε καὶ ἐξελέγη Μητροπολίτης Κυθήρων.

Τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Κυθήρων ἐποίμανε ἕως τὸ 1997, ὁπότε παραιτήθηκε οἰκιοθελῶς γιὰ λόγους ὑγείας καὶ ἔκτοτε ἐφυσόχραζε στὴν γενέτειρά του Βασιλικὸ Χαλκίδος.

Τὸ σκῆνωμα τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου μετεφέρθη στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Δημητρίου Χαλκίδος, ὅπου καὶ ἐτέθη σὲ λαϊκὸ προσκύνημα. Τὸ πρωὶ τοῦ Σαββάτου 6 Ἰουνίου 2009 ἐτελέσθη ἐκεῖ ἡ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Χρυσοστόμου, ἐνῶ ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία του ἐτελέσθη τὴν ἴδια ἡμέρα, Σάββατο, καὶ ὥρα 4.00 τὸ ἀπόγευμα στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Δημητρίου Χαλκίδος, μὲ τὴ συμμετοχὴ πολλῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸν Ἐπικήδειο Λόγο ἐξεφώνησε ὁ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰγνάτιος Σάπιος.

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς μνήμης τοῦ Ἀποστόλου Παύλου

Μὲ πανηγυρικὸ τρόπο ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τίμησε τὴ μνήμη τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἀποστόλου Παύλου. Στὶς 28 Ἰουνίου ἐτελέσθη Πανηγυρικὸς Ἐσπερινὸς στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀποστόλου Παύλου στὴν Κόρινθο χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ πολλῶν Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν. Τὸ πρωὶ τῆς 29ης Ἰουνίου ἐτελέσθη ἡ πανηγυρικὴ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Παύλου τῆς ὁδοῦ Ψαρρῶν στὴν Ἀθήνα προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ συλλειτουργούντων πολλῶν Ἀρχιερέων. Τέλος, τὸ ἀπόγευμα τῆς 29ης Ἰουνίου ἐτελέσθη στὸν ἱστορικὸ βράχο τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁ καθιερωμένος Πανηγυρικὸς Ἐσπερινός, τὸν ὁποῖο διοργάνωσε ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν. Χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἱερώνυμος καὶ τὸν πανηγυρικὸ λόγον ἐξεφώνησε ὁ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτης Γαβριὴλ Παπανικολάου, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

**Ἱερὰ Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

**Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ
Ἀθηνῶν**

Ἱεραὶ Μητροπόλεις

Πειραιῶς

**Μαντινείας
καὶ Κυνουρίας**

**Θήρας,
Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων**

Φθιώτιδος

**Ζιχνῶν
καὶ Νευροκοπίου**

Δημητριάδος

Βεροίας

Καστορίας



Στιγμιότυπο ἀπὸ τὸν Πανηγυρικό Ἑσπερινὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὴν Κόρινθο χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ Μακαριώτατος στὶς τελετὲς μνήμης γιὰ τὴ σφαγὴ τοῦ Διστόμου

Παρουσίᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμου, τοῦ Προέδρου τοῦ ΠΑΣΟΚ κ. Γιώργου Παπανδρέου καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ Ἀνάπτυξης κ. Γιάννη Μπούγα, ὀλοκληρώθηκαν στὸ Δίστομο οἱ ἐκδηλώσεις μνήμης γιὰ τὰ 65 χρόνια ἀπὸ τὸ Ὀλοκαύτωμα τῆς μαρτυρικῆς πόλης. Ἡ ναζιστικὴ θηριωδία ἐκφράστηκε στὶς 10 Ἰουνίου τοῦ 1944 μὲ τὴ θανάτωση 218 ἀθῶων θυμάτων, μεταξύ τους καὶ 47 παιδιῶν καὶ αὐτὴ τὴ θλιβερὴ ἐπέτειο τίμησαν καὶ φέτος τοπικὲς ἀρχὲς καὶ πολίτες.

Ὁ Μακαριώτατος μιλώντας σὲ ἐκδήλωση κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁποίας ἀνακηρύχθηκε σὲ ἐπίτιμο Δημότιο Διστόμου, σημείωσε: « Ἄλλο πράγμα παιδεία, ἄλλο ἐκπαίδευση. Ξεχνᾶμε σιγὰ σιγὰ τὴν παιδεία καὶ ἀγκαλιάζουμε τὴν ἐκπαίδευση. Ξεχνᾶμε τὴν παιδεία γιατί θέλουμε νὰ κάνουμε ἐξαρτήματα στὴ ζωὴ μας καὶ στὴ πορεία μας τοὺς ἀνθρώπους»,

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας τόνισε ἀκόμα ὅτι γιὰ νὰ υπάρξουν ἀνθρώπινα δικαιώματα προϋπόθεση εἶναι ἡ ὑπαρξὴ σεβασμοῦ στὸν ἄνθρωπο.

«Πρέπει νὰ καλλιιεργήσουμε τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου. Τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο καὶ οἱ ἀξίες, γιὰ τὶς ὁποῖες ὅλοι δῆθεν θρηνοῦμε ποὺ χάθηκαν, δὲν ἀγοράζονται ἀπὸ πουθενά. Ἀποκτιοῦνται μὲ αἷμα. Γι' αὐτὸ τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο ἦταν πάντοτε τὸ κέντρο τῆς παιδείας μας», εἶπε καὶ συνέχισε: «Αὐτὸ ποὺ σκοτώνει καὶ ληπταεῖ τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο, σκοτώνει καὶ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα».

Ἀκολουθῶς, ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε στὸ ἔργο ποὺ ἔγινε στὴ Βοιωτία μὲ τὴ συνεργασία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, λέγοντας ὅτι αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει πρότυπο καὶ γιὰ ἄλλους. Ἀπευθυνόμενος μάλιστα στὸν ἐκπρόσωπο τῆς κυβέρνησης Ἰ. Μπούγα καὶ τὸν πρόεδρο τῆς ἀξιοματικῆς ἀντιπολίτευσης Γιώργο Παπανδρέου τοὺς κάλεσε νὰ βροῦν κοινὰ σημεία συνεργασίας γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τῆς χώρας, ἐνῶ μὲ ἔμφαση μίλησε γιὰ τὴν συνεργασία τῆς πολιτείας μὲ τὴν Ἐκκλησία:



Πολυάριθμοι επισκέπτες συγκεντρώθηκαν στην Ίερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν καὶ εὐχήθηκαν στὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἱερώνυμο.

«Πρέπει νὰ ξεχάσουμε πιά τὶς διαφορὲς καὶ νὰ ἐνωθοῦμε ὅλοι μαζί σὲ συνεργασία, ἂν θέλουμε νὰ πᾶμε μπροστά. Μπορεῖ καὶ ἡ Ἐκκλησία μὲ τὸν δικό της τρόπο νὰ βρεῖ τὸ δρόμο ποὺ τῆς πρέπει, γιατί ἔχει πολλὰ προβλήματα καὶ δύσκολα προβλήματα, ἀλλὰ χρειάζεται τὴν βοήθεια καὶ τὴν συμπαράσταση... Θὰ ἦταν πολὺ χρήσιμο νὰ ξεχάσουμε ἐκεῖνα ποὺ μᾶς ἔχουν πικράνει καὶ μᾶς ἔχουν διαιρέσει πολλὲς φορὲς καὶ νὰ δοῦμε ποῦ εἶναι τὸ κοινὸ σημεῖο πορείας Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἀφήνοντας τὶς κακομοιριὲς καὶ δυστροπίες καὶ τὶς αἰρετικὲς φωνὲς ποὺ θὰ ὑπάρχουν οὕτως ἢ ἄλλως καὶ νὰ προχωρήσουμε, διότι τὰ προβλήματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς κοινωνίας σήμερα δὲν λύνονται μονομερῶς. Χρειάζεται συνεργασία ποὺ ἀπαιτεῖ καὶ προσπάθεια καὶ θυσίες».

Τὰ ὀνομαστήρια τοῦ Μακαριωτάτου

Τὴν 15η Ἰουνίου, μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἱερωνύμου τοῦ Πενταγλώσσου, ἐόρτασε τὴν ὀνομαστική του ἐορτὴ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης

Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος. Τὴν Κυριακὴ 14 Ἰουνίου τὸ ἀπόγευμα ἐψάλη Μέγας Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης τῆς ὁδοῦ Αἰόλου. Ἐκεῖ χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος πλησιούμενος ἀπὸ πολλοὺς Ἀρχιερεῖς. Στὴ συνέχεια ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δέχθηκε τὶς εὐχὲς κλήρου καὶ λαοῦ στὴν Ίερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν. Τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας 15ης Ἰουνίου ἐτελέσθη Πολυαρχιερατικὸ Συλλειτουργγο στὸν ἴδιο Ναὸ προεξάρχοντας τοῦ Μακαριωτάτου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θεῆς Λειτουργίας πολυάριθμοι ἐπισκέπτες συγκεντρώθηκαν στὴν Ίερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν καὶ εὐχήθηκαν στὸν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἱερώνυμο.

Ἡ Ἐκκλησία χορηγὸς στὸ πρόγραμμα «ΚΕΘΕΑ Διάβαση»

Τὸ πρόγραμμα ἀπεξάρτησης ΚΕΘΕΑ ΔΙΑΒΑΣΗ τοῦ Κέντρου Θεραπείας Ἐξαρτημένων Ἀτόμων ἐπισκέφθηκε τὴν Παρασκευὴ 26 Ἰουνίου τ.ἔ., Παγκόσμια Ἡμέρα κατὰ τῶν ναρκωτικῶν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος συνοδευ-

όμενος ἀπὸ συνεργάτες του. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του ὁ Μακαριώτατος ἐξήγγειλε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ παραχωρήσει στὸ ΚΕΘΕΑ οἰκόπεδο στὴν Ἀθήνα καὶ θὰ καλύψει τὰ ἐξοδα γιὰ τὴν ἀνέγερση θεραπευτικοῦ προγράμματος διαμονῆς ἐφήβων. Τὸ πρόγραμμα θὰ παρέχει τὴ δυνατότητα ἀπεξάρτησης καὶ κοινωνικῆς ἔνταξης σὲ ἐφήβους ποὺ δὲν ἔχουν οἰκογενειακὴ ὑποστήριξη ἢ ἔχουν ἀποφυλακισθεῖ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος συζήτησε ἐπίσης μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ προγράμματος τρόπους περαιτέρω συνεργασίας μεταξὺ τῶν ἐνοριῶν καὶ τῶν Συμβουλευτικῶν Κέντρων τοῦ ΚΕΘΕΑ.

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἡ Γιόγκα δὲν ἔχει σχέση μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πνευματικότητα

Μὲ ἀφορμὴ τὴν ὑπαρξὴ κέντρων Γιόγκα στὰ γεωγραφικὰ ὄριά της ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Πειραιῶς ἐξέδωσε ἐγκύκλιο, μὲ τὴν ὁποία ἐνημερώνει τοὺς Ὁρθόδοξους Χριστιανοὺς ὅτι ἡ Γιόγκα δὲν ἔχει καμμία ἀπολύτως σχέση μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πνευματικότητα. Ὅπως τονίζεται στὴν ἐγκύκλιο «ἡ Γιόγκα ἐτυμολογικὰ προέρχεται ἀπὸ τὸ σανσκριτικὸ γυμ, ποὺ σημαίνει «σύζευξη» καὶ «ἔνωση» τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ ἀπρόσωπο Ἀπόλυτο Ἔνα του Ἰνδουϊσμοῦ καὶ τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν». Ἐπίσης ἐπισημαίνεται ὅτι οἱ διάφορες τεχνικὲς τῆς Γιόγκα δὲν ἔχουν σχέση μὲ τὴν ἐπιστήμη, ἀλλὰ ἀντιθέτως ἔχουν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μαγείας. Μὲ τὴν ἐγκύκλιο αὐτὴ ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις καλεῖ τοὺς Ὁρθόδοξους Χριστιανοὺς καὶ κυρίως τοὺς νέους νὰ ἀντισταθοῦν στὰ ἰδεολογικὰ προστάγματα τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων, νὰ συνδεθοῦν μὲ τὴν ἐνορία τους καὶ τοὺς Ἱερεῖς τους καὶ νὰ γνωρίσουν τὴν ὀρθόδοξη ἄσκηση καὶ πνευματικότητα.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

Ἡ Τρίπολη τίμησε τὴ μνήμη τῶν Νεομαρτύρων Δημητρίου καὶ Παύλου

Στις 22 Μαΐου τ.ἔ. ἡ πόλη τῆς Τριπόλεως τίμησε τὴ μνήμη τῶν προστατῶν τῆς Ἀγίων Νεομαρτύρων Δη-

μητρίου καὶ Παύλου. Κατὰ τὸν Ἑσπερινὸ μεταφέρθηκαν τὰ λείψανα τῶν Ἀγίων ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Βαρσῶν καὶ τοποθετήθηκαν στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Παύλου. Κατὰ τὸν Μέγα Ἀρχιερατικὸ Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λούμπη κ. Ἰβελ τῆς Πολεωνικῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος καὶ κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο. Συγχοροστάτησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Νικοπόλεως κ. Μελέτιος, Ὑδρας κ. Ἐφραίμ, Πατρῶν κ. Χρυσόστομος, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ ἐπίκωριος Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Σεβ. κ. Ἀλέξανδρος. Τὸ πρωὶ τῆς 22.5.2009 τελέσθηκε πολυαρχιερατικὸ συλλεῖτουργο, προεξάρχοντας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νικοπόλεως κ. Μελετίου, ὁ ὁποῖος καὶ κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας τελέσθηκε ὁ μεθέορτος Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου. Στὴ συνέχεια λιτανεύθηκαν τὰ Ἅγια Λείψανα καὶ ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα τῶν τιμωμένων Νεομαρτύρων στοὺς δρόμους τῆς Τριπόλεως. Τὴν Κυβέρνηση ἐξεπροσώπησε ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Ἀνδρέας Λυκουρέντζος.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΡΑΣ, ΑΜΟΡΓΟΥ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ

Πραγματοποιήθηκε τὸ Α΄ Λειτουργικὸ Σεμινάριο

Στις 29 καὶ 30 Μαΐου τ.ἔ. πραγματοποιήθηκε στὴ Σατορινὴ τὸ Α΄ Λειτουργικὸ Σεμινάριο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων μὲ τὴ συμβολὴ τοῦ Μεταπτυχιακοῦ προγράμματος τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τὸ θέμα τοῦ Σεμιναρίου ἦταν οἱ «Ἀρχαῖες Λειτουργίες τοῦ Ἀνατολικοῦ Λειτουργικοῦ Τύπου». Εἰσηγητὲς ἦσαν οἱ καθηγητὲς Γεώργιος Φίλιππος, Ἀθανάσιος Βουρλῆς, π. Θεόδωρος Κουμαριανός, Ἐμμανουὴλ Περασελῆς καὶ μεταπτυχιακοὶ φοιτητὲς. Τὸ Σάββατο 30.5.2009 τελέσθηκε ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου στὸν Ἱερὸ Ναὸ Παναγίας Γλυκογαλοῦσας Καρτεράδου.

Ἐξ ἄλλου στις 28 Μαΐου, ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος, ὁμίλησε στὸ Μπελλῶναιο Πολιτιστικὸ Κέντρο Θήρας ὁ Πανος. Ἀρχιμανδρίτης Βασίλειος Γοντικᾶκης, Προηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Ἀγίου Ἰωάννου μὲ θέμα: «Ἡ Ἀνάληψη τοῦ Θεανθρώπου καὶ ἡ θέωση τοῦ Ἀνθρώπου».

Τὴ διοργάνωση καὶ τῶν δύο προαναφερθεισῶν ἐκδηλώσεων ἀνέλαβε ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος Καρτεράδου.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

Συνέδριο

γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία τῆς Ὑπάτης

Στις 8, 9 καὶ 10 Μαΐου τ.ἔ. ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Φθιώτιδος διοργάνωσε Πανελλήνιο Συνέδριο μὲ θέμα: «Ἡ Ὑπάτη στὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, τὴν ἐκκλησιαστικὴ τέχνη καὶ τὸν ἐλληναδικὸ μοναχισμό». Τὸ Συνέδριο συνδιοργανώθηκε μαζὶ μὲ τὸν Δήμο Ὑπάτης καὶ πραγματοποιήθηκε στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Λυκείου Ὑπάτης. Τὸ Συνέδριο ἄρχισε μὲ Ἁγιασμό καὶ μὲ τὸν χαιρετισμὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου. Στὴ συνέχεια ἀνεγνώσθησαν οἱ χαιρετισμοὶ τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου. Ἐγιναν συνολικὰ 34 εἰσηγήσεις ἀπὸ πανεπιστημιακοὺς Καθηγητές, οἱ ὁποῖοι ἀνέλιξαν ἐνδιαφέρουσες πτυχὲς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας καὶ χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας τῆς περιοχῆς Ὑπάτης, ἔδρας τῆς Ἐπισκοπῆς Νέων Πατρῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΖΙΧΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΥ

Τιμήθηκε ἡ μνήμη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου Η΄

Στις 31.5.2009 ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου τίμησε τὴν ἐπέτειο τῆς συμπληρώσεως ἑκατὸ ἐτῶν ἀπὸ τὴν κοίμηση τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου Η΄, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε γόνος τῆς πόλεως τοῦ Ροδολῖβους. Στὸν Ἱερὸ Ναὸ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ροδολῖβους ἐτελέσθη Πολυαρχιερατικὸ Συλλήλιουργο, στὸ ὁποῖο προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιος καὶ συμμετείχαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος, Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης κ. Ἱερόθεος. Στὴν πλάτεια τοῦ Ροδολῖβους, ὅπου βρίσκεται ὁ ἀνδριάντας τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Νεοφύτου ἐτελέσθη τρισάγιο

ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του. Οἱ ἐκδηλώσεις μνήμης καὶ τιμῆς συνεχίσθηκαν στὴν Κινηματογραφικὴ αἴθουσα τοῦ Δήμου Ροδολῖβους. Ἐκεῖ ἀνεγνώσθη μῆνυμα τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱερόθεο. Ἐμπεριστατωμένη ἀναφορὰ στὸ ἔργο καὶ στὴν προσφορὰ τοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου Η΄ παρουσίασε ὁ ὁμότιμος Καθηγητὴς Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ. κ. Ἀπόστολος Γκλαβίνας. Ἡ ἐκδήλωση ἐκλήισε μὲ βυζαντινοὺς ὕμνους καὶ μὲ τὴ φήμη τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου ἀπὸ τὴ χορωδία τοῦ Μαξιμείου Πνευματικοῦ Κέντρου Σερρῶν.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Διαπολιτισμικὴ Διοργάνωση Ποδοσφαίρου

Στις 13 καὶ 14 Ἰουνίου τ.ἔ. διοργανώθηκε πρωτάθλημα ποδοσφαίρου 5Χ5 στὸ γήπεδο Ἀλιβερίου Μαγνησίας μὲ τὴ συμμετοχὴ τοῦ Συλλόγου Δημητριάς, τὸν ὁποῖο στελεχώνουν ἀθίγγανοι. Τὴ διοργάνωση ἀνέλαβε ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Δημητριάδος σὲ συνεργασία μὲ τὴ Νομαρχιακὴ Αὐτοδιοίκηση Μαγνησίας. Τὸ πρωὶ τοῦ Σαββάτου 13 Ἰουνίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ κ. Ἰγνάτιος τέλεσε τὸν ἐναρκτήριο Ἁγιασμό. Τοὺς ἀγῶνες διύθυναν διαιτητές - μέλη τοῦ Συνδέσμου Διαιτητῶν Ποδοσφαίρου Θεσσαλίας.

Β΄ Συνέδριο

Προσβάσιμου Ἐθρσκευτικοῦ Τουρισμοῦ.

Ἀπὸ 11 μέχρι καὶ 14 Ἰουνίου τ.ἔ. πραγματοποιήθηκε στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος τὸ Β΄ Συνέδριο Προσβάσιμου Ἐθρσκευτικοῦ Τουρισμοῦ μὲ θέμα «Βιοθικὴ καὶ ΑμεΑ». Τὴ διοργάνωση ἀνέλαβε ἡ Ἀστικὴ Μὴ Κερδοσκοπικὴ Ἑταιρία «ΠΡΟΣΒΑΣΙΜΕΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ». Τὸ Συνέδριο τελοῦσε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ. Σκοπὸς τῶν διοργανωτῶν εἶναι ἡ προάσπιση τῶν θεμελιωδῶν ἀτομικῶν καὶ κοινωνικῶν δικαιωμάτων τῶν ἐμποδιζομένων συνανθρώπων μας καὶ ἡ μελέτη τρόπων γιὰ τὴν ἀνετη μετακίνηση καὶ με-

τάβασή τους σὲ τουριστικούς προορισμούς. Στὸ Συνέδριο ἀνεγνώσθησαν μηνύματα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Βουλῆς κ. Γεωργίου Σούρλα.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἐσπερίδα εἰς μνήμην Γέροντος Πορφυρίου

Ἐσπερίδα ἀφιερωμένη στὸν Μακάριο Γέροντα Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτη διοργανώθηκε ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας στὶς 24.6.2009. Ἡ Ἐσπερίδα ἦταν ἐντεταγμένη στὸ πλαίσιο τῶν Παυλείων, πραγματοποιήθηκε στὴν Ἀντωνιάδειο Στέγη Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ τὴν ἔναρξή της κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων. Εἰσηγήσεις παρουσίασαν κατὰ σειράν ὁ Ἱερεὺς καὶ ἰατρὸς π. Χριστόδουλος Χατζηθανάσης, ἡ Μοναχὴ Αἰκατερίνη, Ἡγουμένη τῆς Ἱ. Μονῆς Ὁσίου Ἐφραίμ Κατερίνης, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἱεραπύτνης καὶ Σητείας (Ἐκκλησία Κρήτης) κ. Εὐγένιος, ὁ Μοναχὸς Παῦλος Λαυρεώτης καὶ ὁ Καθηγητὴς κ. Γεώργιος Κρουσταλλιάκης. Στὸ τέλος τῆς ἐκδηλώσεως παρουσιάσθηκε ἓνα ὀπτικοακουστικὸ ἀφιέρωμα στὴ ζωὴ τοῦ Γέροντος Πορφυρίου, τὸ ὁποῖο ἐπιμελήθηκε ὁ Ἀρχιμ. Παλαμᾶς Κυριλλίδης, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καλλιπέτρας.

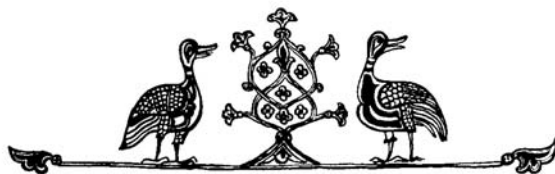
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Διημερίδα

γιὰ τοὺς ἐν Καστορίᾳ τιμωμένους Ἁγίους

Στὶς 29 καὶ 30 Μαΐου τ.ἔ. ἡ Ἱερά Μητρόπολις Καστορίας διοργάνωσε Διημερίδα μὲ θέμα: «Οἱ ἐν Καστορίᾳ τιμώμενοι Ἁγιοί». Ἡ Διημερίδα πραγματοποιήθηκε

στὴν αἴθουσα τοῦ Ξενοδοχείου ΤΣΑΜΗΣ καὶ ἦταν ἐντεταγμένη στὸ πλαίσιο τῶν Θυρανοξίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικάνορος, προστάτου τῶν παιδῶν, στὴν περιοχὴ Χλόης Καστοριάς. Στὴ Διημερίδα ἔλαβαν μέρος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πέτρας καὶ Χερρονήσου κ. Νεκτάριος, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὁ Σεβ. Νεαπόλεως καὶ Σαμαρείας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων κ. Ἀμβρόσιος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰερᾶς Ἀρτῆς κ. Ἰγνάτιος ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Κίτρους καὶ Κατερίνης κ. Ἀγαθόνικος, Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας κ. Παντελεήμων, Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας κ. Ἀνδρέας, Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ, Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κ. Θεόκλητος, Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος, ὁ ἐπιχώριος Σεβ. Μητροπολίτης Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, ἡγούμενοι Μονῶν, οἱ Ἀρχεὲς τοῦ τόπου καὶ πολλοὶ πιστοί. Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου 30.5.2009 ἔγινε ἡ ὑποδοχὴ ἀκριβοῦς ἀντιγράφου τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τῆς Παναγίας Τριχερούσης, τὸ ὁποῖο θὰ παραμείνει μόνιμως στὸν νέο Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικάνορος. Στὴ συνέχεια ἐτελέσθη ἡ Ἀκοιλουθία τῶν Θυρανοξίων καὶ ὁ Ποθιuarχηρατικός Ἐσπερινός. Κατὰ τὸ Ἀρχιερατικὸ Συλλεῖτουργο τῆς Κυριακῆς 31.5.2009 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καστορίας κ. Σεραφεῖμ ἐξέφρασε ἰδιαίτερες εὐχαριστίες πρὸς τὸν Πρωτοπρεσβύτερο π. Ἐλευθέριο Συτιλίδη, Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ, γιὰ τὴν συμβολὴ του στὴν ἀνέγερση καὶ ἀποπεράτωση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικάνορος. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι τὸ 2009 ἔχει ἀνακηρυχθεῖ ἀπὸ τὴν Ἱ. Μητρόπολη Καστορίας ὡς «Ἔτος Ἁγίου Νικάνορος», ὁ ὁποῖος τιμᾶται ἰδιαίτερος στὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας ὡς θαυματουργὸς καὶ προστάτης.



ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἐπίσκεψη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου στὴν Καππαδοκία

Ἀπὸ τὶς 30 Μαΐου μέχρι τὴν 1η Ἰουνίου τ.ἔ. ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐπισκέφθηκε μὲ τὴ συνοδεία του τὴν Καππαδοκία. Στὴν πόλη Προκόπιον (σημερινὸ Οὐργκούπ) συναντήθηκε μὲ τὸν πρῶην Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Κωνσταντῖνο Στεφανόπουλο, τὸν ὁποῖο εἶχε ἐπισήμως προσκαλέσει. Συναντήθηκε ἐπίσης μὲ τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ρουμανίας κ. Δανιήλ, ὁ ὁποῖος κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο κατὰ τὸν τελεσθέντα Ἐσπερινὸν στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Συνασοῦ. Τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (31.5.2009) οἱ δύο Προκαθήμενοι συνελειτούργησαν στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου Μαλακοπῆς (Ντερίνκιουγιου) μὲ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες Δράμας κ. Παῦλο, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο καὶ τοὺς Θεοφ. Ἐπισκόπους Κάτω Δουνάβεως κ. Κασσιανὸ καὶ Καμπινεάνου κ. Κυπριανό. Μετὰ τὴν Ἀπόλυση τελέσθηκε Τρισάγιο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ τελειωθέντων καὶ ἀναπαυθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν μας.

**ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ**

**ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ**

**ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ**

**ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ**

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

**ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ**

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

**Ἐπίσκεψη τοῦ Πατριάρχου Θεοδώρου
στὸν Πρόεδρο καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρο τῆς Κέννας**

Στὶς 9.6.2009 ὁ Μακαριώτατος Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεόδωρος ἐπισκέφθηκε στὸ Ναιρόμπι τὸν Πρόεδρο τῆς Κέννας κ. Μουάι Κιμπάκι. Κατὰ τὴ συνάντηση ὁ Μακαριώτατος ἐνημέρωσε τὸν Πρόεδρο γιὰ τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο, τὸ ὁποῖο ἐπιτελεῖται στὴν Κέννα μὲ τὴν ἴδρυση 350 Ἱερῶν Ναῶν, δεκάδων ἱατρικῶν κέντρων, σχολείων, ὄρφανοτροφείων καὶ ἄλλων κοινωφελῶν Ἰδρυμάτων. Ἐπίσης τὸν ἐνημέρωσε γιὰ τὴ λειτουργία τῆς Πατριαρχικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς «Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος Γ'», ἡ ὁποία ἐκπαιδεύει τὰ ἀγγλόφωνα γηγενῆ στελέχη τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας. Ὁ κ. Κιμπάκι εὐχαρίστησε τὸν Πατριάρχη καὶ τόνισε ὅτι ἡ χώρα του συμπαρίσταται στὸ ἔργο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ἐπίσης ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρο τῆς Κέννας κ. Στέφεν Καλόνζο Μουζιόκα, ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, διότι σπούδασε στὴν Κύπρο. Στὶς 10 Ἰουνίου ὁ Πατριάρχης Θεόδωρος ἀναχώρησε γιὰ τὴν Αἴγυπτο, ὀλοκληρώνοντας τὴν ποιμαντικὴ του περιοδεία στὴν Κέννα.

Ἱερὰ Μητρόπολις Εἰρηνοπόλεως

Ἐγκαινιάσθηκε Ὁρφανοτροφεῖο στὴν Τανζανία

Στὸ πλαίσιο τοῦ ἱεραποστολικοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Εἰρηνοπόλεως ὀλοκληρώθηκαν οἱ ἐργασίες τοῦ κτηριακοῦ συγκροτήματος τοῦ πρώτου Πατριαρχικοῦ Ὁρφανοτροφείου στὴν Τανζανία. Τὸ Ἰδρυμα ὀνομάζεται «Ἅγιος Στυλιανός» καὶ ἐγκαινιάσθηκε ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Κιτίου (Κύπρου) κ. Χρυσόστομο καὶ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Εἰρη-

νουπόλεως κ. Δημήτριο. Τὸ ἔργο ὁλοκληρώθηκε μὲ πρωτοβουλία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κιτίου, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Συνδέσμου γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς Μάστιγος τῆς Πείνης-Κύπρου καὶ μὲ τὴν εὐγενική δωρεὰ τῶν ἀδελφῶν Νόρμας καὶ Ἀλίκης Δημητρίου ἀπὸ τὴ Λάρνακα. Τὸ συγκρότημα διαθέτει ἀναγνωστήριο καὶ χῶρο προσευχῆς καὶ θὰ φιλοξενεῖ 24 ὄρφανὰ μικρὰ παιδιὰ. Ἐξ ἄλλου στὴν Τανζανία ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Εἰρηνοπόλεως ἔχει ιδρύσει 1 Κλινική, 3 Δημοτικὰ Σχολεῖα, 2 Γυμνάσια καὶ 1 Νηπιαγωγεῖο.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ἐπίσκεψη τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

Μὲ τὴ φράση «Ἐμεῖς ἐδῶ στὴ Συρία δὲν φοβόμαστε νὰ δηλώσουμε ὅτι εἴμαστε χριστιανοί», ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας Ἰγνάτιος, ὑποδέχθηκε τὸ βράδυ τῆς 25.6.2009 στὸ κτίριο τοῦ Πατριαρχείου, στὴν παλιὰ πόλη τῆς Δαμασκού, τὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Κάρλο Παπούλια.

Οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ τῆς Συρίας, πὺν ἀποτελοῦν τὸ 10% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας (σὲ σύνολο 16 ἑκατ. κατοίκων), ἐπιφύλαξαν θερμὴ ὑποδοχὴ στὸν κ. Παπούλια. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἶχαν συγκεντρωθεῖ στὴν εἴσοδο τοῦ Πατριαρχείου καὶ τὸν χειροκρότησαν, ἐνῶ χορωδία ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν ἔψαλλε ἐκκλησιαστικὰ ἄσματα στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα.

Ὁ κ. Παπούλιας ὑπογράμμισε ἰδιαίτερα τὴ θρησκευτικὴ ἀνοχὴ πὺν ὑπάρχει στὴ Συρία καὶ χαρακτήρισε τοὺς ὀρθοδόξους τῆς χώρας αὐτῆς μέρος τῆς παγκόσμιας οἰκογένειας τῶν ὀρθοδόξων. «Εἴμαστε μαζί σας, εἴμαστε συγκινημένοι, αἰσθανόμαστε ὅτι βρισκόμαστε στὸ ἴδιο σπίτι. Ἐκφράζω τὸν θαυμασμό μου γιὰ ὅσα κάνετε γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως», εἶπε ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας στὸν κ. Ἰγνάτιο καὶ πρόσθεσε: «Τὸ πρωὶ εἶχα συνάντηση μὲ τὸν πρόεδρο Ἀσσαντ καὶ μὲ παρακάλεσε νὰ σᾶς διαβιβάσω τὴν ἀγάπη καὶ τὴν μεγάλη ἐκτίμησή του γιὰ ἐσᾶς προσωπικὰ καὶ τὸ ποίμνιό σας. Ἀγαλλίασα, γιὰτὶ ἄκουσα αὐτὰ τὰ λόγια γιὰ ἕναν ἱεράρχη τῆς ὀρθόδοξης ἐκκλησίας ἐδῶ στὰ βᾶθη τῆς Ἀνατολῆς».

Ὁ κ. Παπούλιας προσέφερε στὸν κ. Ἰγνάτιο ἀσημένια πλακέτα μὲ τοὺς Δώδεκα Ἀποστόλους καὶ ὁ Πα-

τριάρχης δῶρισε στὸν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας εἰκόνα τῆς Παναγίας.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων θεμελίωσε τὸ Σχολεῖο τῆς Ὁρθόδοξης Κοινότητος τῆς Ναζαρέτ

Τὴν Κυριακὴ 21.6.2009 (8 Ἰουνίου μὲ τὸ Ἰουλιανὸ ἡμερολόγιο), ἡμέρα μνήμης τῶν ἐν Παλαιστίνῃ Ἁγίων, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλος τοποθέτησε τὸν θεμέλιο λίθο τοῦ νέου Σχολείου τῆς Ναζαρέτ. Τὸ Σχολεῖο θὰ φέρει τὸ ὄνομα τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου» καὶ θὰ ἀνεγερθεῖ σὲ κτῆμα τοῦ Πατριαρχείου, τὸ ὁποῖο βρισκεται ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ ὀνομάζεται Κῆπος τοῦ Δεσπότη. Τὸ σχολεῖο θὰ καταλαμβάνει ἔκταση 17 στρεμμάτων καὶ θὰ συνδέεται μὲ τὸ ἤδη ὑπάρχον παρεκκλήσιο. Στὴν τελετὴ παρέστησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ἐκπρόσωποι τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν, τῶν Μουσουλμάνων καὶ τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ πολλοὶ Ὁρθόδοξοι κάτοικοι τῆς περιοχῆς. Ἡ ἀφιερωτικὴ ἰδρυτικὴ ἐπιγραφή εἶναι γραμμένη στὴν ἀραβικὴ γλῶσσα. Τὸ πρωὶ τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Μακαριώτατος ὑπεδέχθη στὸ Πατριαρχεῖο τὸν Πρόεδρο τῆς Μολδαβίας κ. Βλαντιμίρ Βορόνιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ὁ Μητροπολίτης Κορωνείας κ. Παντελεῆμων ὁμιλεῖ στὴ Θρονικὴ Ἑορτὴ

Στὶς 11 Ἰουνίου ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἐόρτασε τὴ Θρονικὴ ἑορτὴ τῆς τιμώντας τὴν ἱερὰ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα. Ὁ Ἅγιος καὶ Ἔνδοξος Ἀπόστολος Βαρνάβας ὑπῆρξε ὁ Ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας στὴν Κύπρο μαζί μὲ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο καὶ τιμᾶται ὡς Προστάτης τῆς. Ἡ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀποστόλου Βαρνάβα Δασουπόλεως Λευκωσίας προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσόστομου. Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κορωνείας κ. Παντελεῆμων, ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Πανιερώτατος τόνισε ὅτι γιὰ τὴ μαρτυρικὴ καὶ ἐσταυρωμένη Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἡ ἀναφορὰ

στον ἰδρυτή της Ἀπόστολο Βαρνάβα ἀποτελεῖ εὐκαιρία ἀντλησης δύναμης καὶ σθένους. Χαρακτήρισε ἐπίσης τὸ κατεχόμενο τμήμα τῆς Κύπρου ὡς ἓνα πελώριο ἀγκάθι στὴν καρδιά τοῦ πολιτικοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἐποχῆς μας.

Κλείνοντας τὸν λόγο του ὁ Πανιερώτατος εἶπε χαρακτηριστικά: «Ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας σήμερα μᾶς λέγει αὐτὸ τὸ μήνυμα: Βάλτε μπροστά στὶς προσπάθειες, στοὺς στόχους, στὴ ζωὴ σας, στοὺς ἀγῶνες σας τὸν Χριστὸ καὶ τότε ὅλα θὰ ἱεραρχηθοῦν καὶ θὰ ἀξιοποιηθοῦν. Τότε ἡ ζωὴ σας καὶ οἱ ἀγῶνες σας θὰ εἶναι εὐλογημένοι καὶ ἐπτυχημένοι. Τότε, μᾶς λέγει ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας, θὰ ἔχετε ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης. Θὰ ἀκούσουμε ὁμως τὸ μήνυμα αὐτό;».

Λειτουργία στὴν Κατεχομένη Μονὴ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα

Σὲ κλίμα ἐντόνου συγκινήσεως ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία στὸ κατεχόμενο μοναστήρι τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, τὸ ὁποῖο βρῖσκεται κοντὰ στὴν Ἀμμόχωστο καὶ ἓνα χιλιόμετρο ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ ἀρχαία Σαλαμίνα. Στὶς 11.6.2009 ἑκατοντάδες πιστοὶ Ἑλληνοκύπριοι ταξίδεψαν στὴν κατεχομένη Μονὴ ἀπὸ κάθε γωνιὰ τῆς Κύπρου γιὰ νὰ προσευχηθοῦν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν κατεχομένων ἐδαφῶν τῆς Μεγαλονήσου. Τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτέλεσε ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειος περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παῦλο, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸν Καθηγούμενο Ἀρχιμ. Γαβριὴλ καὶ μέλη τῆς ἀδελφότητος. Ὁ Πανιερώτατος εὐχήθηκε νὰ ἀλλάξουν οἱ σημερινὲς συνθῆκες ὥστε αὐτὴ ἡ Μονὴ νὰ συνεχίσει νὰ εἶναι μία ζωντανὴ μαρτυρία τῆς Χριστιανικῆς παρουσίας στὴν Κύπρο. Τῆς συγκίνησής του ἐξέφρασε καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παῦλος, ὁ ὁποῖος λειτούργησε γιὰ δευτέρη φορὰ στὴ Μονὴ καὶ εὐχήθηκε μὲ τις εὐλογίες καὶ πρεσβεῖες τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα αὐτὸς ὁ τὸπος νὰ δεῖ καλύτερες καὶ εὐλογημένες ἡμέρες.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος στὴ Φιλανδία

Στὶς 25.6.2009 ἔφθασε στὴ Φιλανδία ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος προσκε-

κλημένος ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Καρελίας καὶ πάσης Φιλανδίας κ. Λέοντα. Ὁ Μακαριώτατος συνοδεύεται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κωνσταντίας-Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειο, ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Νεαπόλεως κ. Πορφύριο καὶ ἄλλους συνεργάτες του. Ἡ ἐπίσημη αὐτὴ ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριώτατου ξεκίνησε μὲ τὴ συνάντησή του μὲ τὴν Πρόεδρο τῆς Φιλανδίας κ. Τάρια Χαλόνεν. Ἡ συνάντηση πραγματοποιήθηκε στὴ θερινὴ προεδρικὴ κατοικία καὶ διάρκεσε μία περίπου ὥρα. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ἐξέφρασε στὴν κ. Χαλόνεν τὴν ἀνησυχία του διότι, ὅπως ἐξήγησε, ἡ ὡς τώρα συμπεριφορὰ τῆς τουρκικῆς πλευρᾶς στὶς ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις εἶναι τέτοια πὺν δὲν διανοίγει προοπτικὴ αἰσιοδόξων ἐξελίξεων. Ἐνημέρωσε ἐπίσης τὴ Φιλανδὴ Πρόεδρο γιὰ τὸ πρόβλημα τῆς καταπατήσεως τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ γιὰ τὸ ζήτημα τῆς καταστροφῆς καὶ λεηλατήσεως, τὴν ὁποία ὑπέστησαν τὰ Χριστιανικὰ μνημεῖα τῆς Κύπρου στὰ κατεχόμενα ἐδάφη. Ἡ κ. Χαλόνεν ἐξέφρασε τὴν ὑποστήριξή της γιὰ μία δίκαιη λύση τοῦ Κυπριακοῦ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ο.Η.Ε.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁμιλία τοῦ Πάπα γιὰ τὴ Νεωτερικότητα

Στὶς 23.5.2009 ὁ Πάπας Βενέδικτος δέχθηκε σὲ ἀκρόαση τὰ μέλη τῆς Ποντηφικεῖου Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας καὶ μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρθηκε στὴν ἀνάγκη μελέτης τῶν ἀνθρωπιστικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιστημῶν ἀπὸ τοὺς κληρικούς. Προέτρεψε τὸν Ρωμαιοκαθολικὸ κλῆρο νὰ μελετᾷ τὴν ἀνθρώπινη καὶ τὴν κοινωνικὴ πραγματικότητα καὶ νὰ ἔχει ἀνοικτὸ διάλογο μὲ τὴ Νεωτερικότητα. Ὁμως ὁ διάλογος αὐτός, εἶπε ὁ Πάπας, προϋποθέτει σταθερὴ πνευματικὴ καὶ ἱερατικὴ ὑποδομὴ τοῦ καθενὸς γιὰ νὰ μὴ χαθεῖ ἡ χριστιανικὴ καὶ ἱερατικὴ ταυτότητα τοῦ κληρικοῦ. Ἐπίσης ὁ Πάπας παρακίνησε τοὺς κληρικούς - μέλη τῆς Ἀκαδημίας νὰ ἀποφεύγουν τὶς ἀρνητικὲς πλευρὲς τῆς λογικῆς τοῦ κόσμου καὶ νὰ μὴν ἐλκύονται ἀπὸ μία ὑπερβολικὰ γήινη νοοτροπία. Κάθε ἀναφορὰ μας πρέπει νὰ γίνεται πρωτίστως πρὸς τὸν Κύριο καὶ ὁ κώδικας γιὰ τὴν ἀνάλυση τῆς κοινωνικῆς δυναμικῆς πρέπει νὰ εἶναι τὸ Εὐαγγέλιο. (Πηγή: OSSERVATORE ROMANO, 9.6.2009).